

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Αλληλεγγύη

13 Γενάρη 2016

www.sekonline.gr

No 1206

**Απεργούμε ενάντια στο Ασφαλιστικό
Διαδηλώνουμε στον Έβρο 23-24 Γενάρη**

ΚΟΨΤΕ ΤΟΥΣ ΦΡΑΧΤΕΣ ΟΧΙ ΤΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Φωτό Guy Smallman

Το διπλό μήνυμα που στέλνουν οι γιαγιάδες της Λέσβου

Σελίδα 3

**16 ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΓΕΝΑΡΗ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ**

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

**Η ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

**ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ
ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ
ΤΩΡΑ**

ΟΜΟΝΟΙΑ 12μες

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΗΝΟΝΙΑ

Η πάλη ενάντια στο
Ασφαλιστικό-σφαγείο

σελ. 4, 5, 6, 7

48ωρη Απεργία ΠΝΟ
20-21 Γενάρη

σελ. 7

ΝΔ: Όταν το
Μητσοτακέικο
αγάπησε τον Σαμαρά

σελ. 2

**ΑΝΟΙΕΤΕ
ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ
ΣΩΣΤΕ ΖΩΕΣ!**

σελ. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 24

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ, ΚΑΛΑΙ, ΛΑΜΠΕΝΤΟΥΖΑ, ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ
23-24 ΓΕΝΑΡΗ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΕΡΕΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

**ΟΧΙ
ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ
ΦΡΟΥΡΙΟ**

**23-24/1
ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ
ΕΒΡΟ**

**23/1 ΔΙΔΗΛΩΣΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ 3μμ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ με
συμμετοχή διεθνών
αντιπροσώπων**

**24/1 ΠΟΡΕΙΕΣ ΣΕ
ΦΡΑΧΤΗ ΚΑΙ ΚΗΠΟΥΣ
ΕΒΡΟΥ 12μες**

ΚΛΕΙΣΤΕ ΘΕΣΗ
σε πρόβλεψη-τηλέφ: 6932828964, 2103232871
Διοργανωτές από Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννινα, Πάτρα, Σόφια, Βελιγράδι, Κρίτι

ΚΕΕΡΦΑ
ΕΝΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΠΛΙΣΤΙΚΗ ΑΓΡΙΑ

**16 ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΓΕΝΑΡΗ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ**

**ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ
Η ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

**ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ
ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ
ΤΩΡΑ**

ΟΜΟΝΟΙΑ 12μες

**ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ
ΜΝΗΜΟΝΙΑ**

Επικοινωνία: 6984 624069 • syntonismoskd@gmail.com • www.syntonismoskd.blogspot.gr

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ, ΚΑΛΑΙ, ΛΑΜΠΕΝΤΟΥΖΑ, ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ
23-24 ΓΕΝΑΡΗ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΕΡΕΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

**ΟΧΙ
ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ
ΦΡΟΥΡΙΟ**

**23-24/1
ΟΛΟΙ
ΕΒΡΟ**

**23/1
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ 3μμ**
ΕΚΔΗΛΩΣΗ με
συμμετοχή διεθνών
αντιπροσωπειών

**24/1
ΠΟΡΕΙΕΣ ΣΕ
ΦΡΑΧΤΗ ΚΑΙ ΚΗΠΟΥΣ
ΕΒΡΟΥ 12μες**

**ΚΛΕΙΣΤΕ ΘΕΣΗ
ΣΕ ΠΟΥΛΜΟΝ-ΤΡΕΝΟ: 6932828964, 2103232871**
Αναχώρηση από Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννινα, Πάτρα, Σόφια, Βελίος, Κρίτιν

ΚΕΕΡΦΑ
Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ στο ΠΑΤΡΙΣΜΟ και ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Άλλα 5.760 ευρώ συγκεντρώθηκαν τη βδομάδα που πέρασε ανεβάζοντας το δείκτη της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης στα 86.870 ευρώ.

Ευχαριστούμε την Ένωση Εργατοϋπαλλήλων Δήμου Αθήνας που ενίσχυσε με 100 ευρώ καθώς και τους Νίκο Σ., Στέφανο Λ., Μαρίνο Ψ., Αμπντουλάχ Ν., Αποστόλη Κ., Γιάννη Τ., Ρένα Κ. και Αλέξανδρο Π. που γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω. Ευχαριστούμε επιλέον για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: από 50 ευρώ Μαρία Α., Δέσποινα Κ., Γιώργος Τ., Κώστας Μ., Ελένη Δ., Πέτρος Π. και Καίτη Κ., από 30 ευρώ Βάιος Χ. και Γιάννης Σ., από 20 ευρώ Αλίκη Λ., Γρηγόρης Δ., Αντώνης Κ., Κυριάκος Β., Κατερίνα Μ., Φώτης Π. και Δήμητρα Κ., από 10 ευρώ Γεωργία Τ., Τασούλα Η., Νικόλ Μ., Σπύρος Ζ., Χαρούλα Κ., Μανώλης Α., Ειρήνη Κ., Λάμπρος Τ. και Γιάννης Τ., από 5 ευρώ Ράνια Κ., Σμαρώ Γ., Αποστόλης Β., Ελπίδα Σ., Βασιλική Κ. και Νίκος Κ.

Οι γιαγιάδες της Λέσβου λένε Κόψτε τους φράχτες, όχι τις συντάξεις

Οι γιαγιάδες της Λέσβου που φροντίζουν τα μωρά των προσφύγων έχουν γίνει σύμβολο της μαζικής αλληλεγγύης για τους κατατρεγμένους του πολέμου. Ένα σύμβολο τόσο ισχυρό που η κυβέρνηση προσπαθεί να το οικειοποιηθεί με κινήσεις όπως οι εναγκαλισμοί του Μουζάλα με τη Βανέσα Ρέντγκρεϊβ και την πρόταση να δοθεί το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης στους νησιώτες.

Ποια είναι, όμως, η πραγματική αντιμετώπιση που επιφυλάσσει ο Τσίπρας και οι υπουργοί του για τις στοργικές γιαγιάδες της τάξης μας;

Πρώτα απ' όλα, χτύπημα στις συντάξεις. Το σχέδιο για το Ασφαλιστικό που σπρώχνει η κυβέρνηση είναι μια βίαιη προσαρμογή της κοινωνικής ασφάλισης στην οικονομία των μνημονίων, στην κοινωνία ενός καπιταλισμού σε κρίση.

«Μα», θα έλεγε ο Κατρούγκαλος, «οι σημερινοί συνταξιούχοι δεν θίγονται». Αυτός ο ισχυρισμός είναι ένα μακάβριο ανέκδοτο. Ο θεσμός της «προσωπικής διαφοράς» που υπόσχεται να καθιερώσει το σχέδιο, σημαίνει ότι όταν πεθάνει η σημερινή φουρνιά των συνταξιούχων, όλοι οι συνταξιούχοι θα παίρνουν τις πετσοκομμένες συντάξεις της δήθεν προοδευτικής «μεταρρύθμισης» ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Μια γνήσια εργατική μεταρρύθμιση θα ξε-

κινούσε από την παλινόρθωση των εργασιακών σχέσεων, των συλλογικών συμβάσεων και των μισθών και θα προχωρούσε στην επανασύνδεση των συντάξεων με μια ανοδική πορεία των μισθών σε ένα περιβάλλον σταθερής και καλοπληρωμένης δουλειάς για όλους και όλες.

Η κυβέρνηση κάνει ακριβώς το αντίθετο. Αφού έσκισε τις υποσχέσεις για ακύρωση της μνημονιακής διάλυσης στα εργασιακά και στα μισθολογικά, προσαρμόζει τις συντάξεις στις συνθήκες της κρίσης: «Αφού υπάρχει κόσμος που δουλεύει με 500 ευρώ, γιατί να παίρνει κάποιος σύνταξη 1500;»

Καμπή

Προσπαθεί να ολοκληρώσει μια επίθεση που ξεκίνησε ο Μητσοτάκης με τον Σιούφα πριν από 25 χρόνια και συνέχισαν ο Σημίτης με τον Γιαννίτση και ο Καραμανλής με τον Μαγγίνα μέχρι να φτάσουμε στην επέλαση των Σαμαροβενιζέλων. Σε κάθε καμπή αυτών των επιθέσεων, τα πιο οργανωμένα τμήματα της εργατικής τάξης, αυτά που είχαν τις μεγαλύτερες κατακτήσεις, όπως οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ, μπήκαν μπροστά και υπερασπίστηκαν τις συντάξεις όλων μας. Το ίδιο πρέπει και μπορούμε να κάνουμε σήμερα.

Χέρι-χέρι με τη μαύρη αντίδραση στο Ασφαλιστικό, όμως, πάει και η αντιδραστική

στροφή της κυβέρνησης στο προσφυγικό. Πίσω από τις κολακίες περί Νόμπελ Ειρήνης για τους νησιώτες, αυτό που έρχεται είναι η Frontex και τα ΜΑΤ που θα ελέγχουν ποιος είναι «γνήσιος αλληλέγγυος» και ποιος όχι. Θέλουν επιστροφή στο καθεστώς όπου όποιος βοηθούσε «παράνομο» μετανάστη μπορούσε να διωχθεί ποινικά ως «διακινητής». Θέλουν να στείλουν τις γιαγιάδες της Λέσβου στα σπίτια τους και να παραδώσουν τις παραλίες στους συνοριοφύλακες των φραχτών.

Στο μεταξύ, όπως καταγγέλλουν οι σύντροφοί μας στην Τουρκία (δείτε σχετικά στο σαλόνι αυτού του φύλλου της ΕΑ), στη Σύμρνη αποκαλύφθηκε εργοστάσιο που προμήθευε ψεύτικα σωσίβια στους πρόσφυγες. Αυτή είναι η φριχτή αλήθεια της συνεργασίας της ΕΕ και του Τσίπρα με τον Ερντογάν: με τους φράχτες και το ρατσισμό έχουν στήσει κυριολεκτικά μια βιομηχανία θανάτου.

Γι' αυτό θα είμαστε στους δρόμους δυο φορές τα Σάββατα που έρχονται. Αυτό το Σάββατο 16 Γενάρη ενάντια στο Ασφαλιστικό, το άλλο Σάββατο 23 Γενάρη στον Έβρο ενάντια στο φράχτη. Και θα κλιμακώσουμε απεργιακά μέχρι να νικήσουμε και στα δυο μέτωπα ακολουθώντας το παράδειγμα των εργαζομένων στα καράβια που ξεκινούν με 48ωρη στις 20-21 Γενάρη.

Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

<http://socialismfrombelow.gr>

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
Γενάρη-Φεβρουάριος 2016, Νο 114, Τμήμ 44 **ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ**

**ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

**ΑΝΟΙΞΤΕ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ
ΓΚΡΕΝΙΤΕ ΤΟ ΦΡΑΧΤΗ**

**Η Αριστερά στην Ευρώπη
Το ISIS και η αντεπανάσταση στη Μέση Ανατολή
Το αντιρατσιστικό κίνημα στην Ευρώπη-φρούριο**

γυρίστε στη σελίδα 20

Περισσότερα χρόνια δουλειάς και μικρότερη σύνταξη, κατάργηση του ΕΚΑΣ, σφαγιασμό των αναπηρικών συντάξεων και μείωση των επικουρικών, διπλάσιες εισφορές για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους αγρότες. Αυτά βαφτίζει ως μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού η κυβέρνηση, ενώ πρόκειται για έναν νέο Αρμαγεδώνα που δεν αφήνει κανένα αλώβητο.

Με στόχο την απόσυρση του κράτους από την υποχρέωσή του να συμμετέχει στη κοινωνική ασφάλιση, εγγυάται μόνο 384 ευρώ ως κατώτατη εθνική σύνταξη. Ουσιαστικά συνεχίζει στο δρόμο της μνημονιακής μεταρρύθμισης **Λοβέρδου** στο ασφαλιστικό που θα εφαρμοζόταν από 2015, όπου χώριζε τη σύνταξη σε δύο μέρη, την “εθνική” που καταβάλεται από τον κρατικό προϋπολογισμό και την “ανταποδοτική” που προκύπτει από τα χρόνια ασφάλισης και το μισθό του εργαζόμενου.

Η κυβερνητική πρόταση εισάγει νέους μειωμένους συντελεστές με βάση τους οποίους θα υπολογίζονται οι συντάξεις, λαμβάνοντας υπ’όψιν όλο τον εργάσιμο βίο και όχι την καλύτερη μισθολογικά 5ετία που ισχύει σήμερα, με αποτέλεσμα σε εποχή παρατεταμένης ανεργίας και γιγάντωσης της μερικής απασχόλησης να μην περιμένει κάποιος αξιοπρεπή σύνταξη.

Η πρόταση Κατρούγκαλου ορίζει σαν εθνική σύνταξη τα 384 ευρώ και μειώνει τα ποσοστά αναπλήρωσης για την ανταποδοτική, επιφέροντας μειώσεις. Ένας εργαζόμενος δηλαδή που με 35 χρόνια ασφάλισης και μισθό την τελευταία 5ετία 1500 ευρώ με το παλιό σύστημα θα έπαιρνε σύνταξη 1040 ευρώ, με το νέο σύστημα η σύνταξη μειώνεται στα 780 ευρώ. Κι αυτά για εργαζόμενους που συμπληρώνουν 35 χρόνια ασφάλισης. Για εργαζόμενους που έχουν πολύ λιγότερα χρόνια ασφάλισης – πράγμα πολύ σύνηθες στις μέρες μας – ή μόλις το μίνιμουμ των 15 χρόνων, τα ποσοστά αναπλήρωσης κι άρα οι συντάξεις θα είναι

Μια βάρβαρη επίθεση...

ακόμα πιο μικρές.

Ταυτόχρονα ενεργοποιεί τον κοινωνικό αυτοματισμό διαχωρίζοντας παλαιούς και νέους συνταξιούχους καθώς οι σημερινοί συνταξιούχοι μέχρι το 2018 θα παίρνουν συντάξεις με το παλιό σύστημα υπολογισμού, άρα μεγαλύτερες από εκείνους που θα καταθέσουν αίτηση συνταξιοδότησης μετά την ψήφιση του νόμου. Κι αυτό προκειμένου να μην καταβάλλει τα 2,2 δισ ευρώ για τις μνημονιακές περικοπές των συντάξεων που έκρινε το Συμβούλιο της Επικρατείας ως αντισυνταγματικές. Ωστόσο και οι νυν συνταξιούχοι θα δουν τις συντάξεις τους να μειώνονται από 15% έως 30% μετά τον επανυπολογισμό τους με τους νέους μειωμένους συντελεστές.

Την ίδια στιγμή διαλύει τα ταμεία. Ταμεία, που φυσικά με τους κόπους και τις εισφορές των εργαζομένων φτιάχτηκαν, τελειώνουν. Με το πρόσχημα της ίσης μεταχείρισης όλων των

ασφαλισμένων δημιουργεί ένα υπερταμείο υπό την ομπρέλα του ΙΚΑ όπου σε ένα κορβανά πεφτούν όλα τα αποθεματικά υγιών και ελλειμματικών ταμείων χορηγώντας ίδιες παροχές ανεξαρτήτως εάν κάποιος ασφαλισμένος έχουν καταβάλλει υπέρογκες εισφορές για καλύτερη συνταξιοδοτική κάλυψη.

Εξίσωση προς τα κάτω

Ουσιαστικά τόσο με τις αλλαγές στη συνταξιοδότηση όσο και με την ενοποίηση των ταμείων επιχειρεί μια “εξίσωση” προς τα κάτω προπαθώντας να στρέψει εργαζόμενους ενάντια σε άλλους εργαζόμενους ως “προνομιούχους”, που πρέπει να δεχτούν μειώσεις για τη “βιωσιμότητα” του ασφαλιστικού συστήματος. **Κουβέντα όμως δεν γίνεται για τους πραγματικούς υπεύθυνους των ελλειμμάτων. Για τα 12 δισ. ευρώ που χάθηκαν από το PSI, τα δομημένα ομό-**

Στο δρόμο κυβερνήσεων που κατέληξαν να συγκρουστούν με το εργατικό κίνημα και να χάσουν επιχειρεί η κυβέρνηση Τσίπρα με την μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού.

Το 2001 η κυβέρνηση Σημίτη, με υπουργό Εργασίας τον Τ. Γιαννίτση, πατώντας και διευρύνοντας αντίστοιχους αντισσφαλιστικούς νόμους της κυβέρνησης Μητσοτάκη, προ δεκαετίας τότε, κατέβασε ένα νομοσχέδιο που μιλάγε για αύξηση των ορίων ηλικίας, για μείωση των συντάξεων και πάλι μέσω επανυπολογισμών, πετσόκοβε τα βαρέα κι ανθυγιεινά κλπ. Βασικός επικοινωνιακός στόχος ήταν οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ, τις τράπεζες, το δημόσιο. Η κυβέρνηση έφαγε τα μούτρα της αφού μετά από δυο πανεργατικές απεργίες που βούλιαξαν τους δρόμους της Αθήνας ο Γιαννίτσης παραιτήθηκε και το νομοσχέδιο αποσύρθηκε.

Στο τέλος του 2007 ήρθε η σειρά του Καραμανλή με υπουργό τον **Μαγγίνα** να εξαπολύσουν τη δική τους επίθεση στο ασφαλιστικό, με

... στα χνάρια Σημίτη, Καραμανλή και Σαμαροβενιζέλων

κύρια αιχμή την ενοποίηση των ταμείων, ένα από τα βασικά μέτρα που επιχειρεί και η σημερινή κυβέρνηση. Σε παρόμοιο μήκος κύματος η προπαγάνδα. Από τον διαχωρισμό των “ρετιρέ” και των “υπογείων”, στα “ευγενή” και μη “ευγενή” ταμεία. Ο τότε κυβερνητικός εκπρόσωπος **Ρουσόπουλος**, ισχυριζόταν ότι η ενοποίηση των ταμείων είναι μέτρο που θα φέρει δικαιοσύνη και ισότητα στους όρους συνταξιοδότησης γιατί θα πετσοκόψει τις συντάξεις των “προνομιούχων” και θα αυξήσει τα όρια ηλικίας τους. Η απάντηση ήταν ένας ξεσηκωμός προοίμιο των μεγάλων πανεργατικών απεργιών που θα ακολουθούσαν τα επόμενα χρόνια, με πρώτους να σηκώνουν το γάντι οι εργαζόμενοι των ΜΜΕ, οι μηχανικοί, οι γιατροί, οι δικηγόροι και να κορυ-

φώνεται στις 12 Δεκέμβρη με μια γενική απεργία “αλα Γιαννίτση” που έβγαλε όλη την τάξη στο δρόμο κι έστειλε τον Μαγγίνα στο σπίτι του.

Ρότα

Και η διάδοχός του, Φ. Πετραλιά που επιχειρήσε να συνεχίσει στην ίδια ρότα, ένωσε για τα καλά τη γεύση της πανεργατικής αντίστασης με ανάλογου μεγέθους γενικές απεργίες το Φλεβάρη και το Μάρτη του 2008 και πολυήμερες απεργίες που ακολούθησαν σε ΔΕΗ, δήμους, τράπεζες κ.α.

Σήμερα, η κυβέρνηση Τσίπρα πατώντας στη μνημονιακή καταστροφή των προηγούμενων 5 χρόνων, επιχειρεί να συμπυκνώσει τις επιθέσεις της περασμένης δεκαετίας μειώνοντας συντάξεις και ενοποιώντας τα

ταμεία. Παρότι όλοι/ες πλήττονται, υποτίθεται και πάλι ότι την πληρώνουν οι “προνομιούχοι” κλάδοι και όσα ταμεία είναι σε κάπως καλύτερη κατάσταση από τα υπόλοιπα. Όπως το απούγαμε και παλιότερα, έτσι και τώρα, κανείς δεν πρέπει να σιμπίσει στην επιχειρηματολογία του διαχωρισμού. Η μάχη είναι οι κατακτήσεις των πιο οργανωμένων και δυνατών κομματιών της εργατικής τάξης να διευρυνθούν σε ολόκληρη την τάξη. Αντίθετα το τσάκισμά τους θα είναι ζημιά και για τα πιο αδύναμα κομμάτια των εργαζομένων.

Όσο για το αναπόφευκτο των μεταρρυθμίσεων, η φρασεολογία των “από πάνω” είναι γνωστή και διαχρονική. “Πρέπει να πάρουμε μέτρα τώρα γιατί αύριο θα είναι αργά” έλεγε ο Γιαννίτσης το 2001. “Αν περιμέναμε μέχρι το τέλος του χρόνου δεν θα μπορούμε να πληρώσουμε συντάξεις” έλεγε η Γιαννάκου το '90. “Ότι με τις μεταρρυθμίσεις “διασφαλίζεται το ασφαλιστικό σύστημα για τις επόμενες γενιές”, δηλώνει ο Τσίπρας.

Ίδια πρέπει να είναι και η απάντησή μας. Όπως έγραφε η Εργατική

λογα και το τζογάρισμα στο χρηματιστήριο.

Πολύ γρήγορα ξεχάστηκε η εποχή **Γιαννίτση** με τα 40 χρόνια δουλειάς για σύνταξη στα 62, αφού υιοθετήθηκε από τις επόμενες κυβερνήσεις ως “αναγκαίο κακό” για να βουλώσει τις τρύπες που οι ίδιες δημιουργησαν.

Έτσι φτάσαμε σήμερα ο **Νάσος Αθανασίου** βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και δημοσιογράφος να θεωρεί ότι οφείλουμε μια συγγνώμη στο **Σημίτη** και το Γιαννίτση για τις τότε αντιδράσεις, αφού έβλεπαν μακράν και το σχέδιό τους υιοθετήθηκε στην πορεία.

Όχι ότι οι συνέπειες της κυβερνητικής πρότασης σταματάνε στα προαναφερθέντα.

Οι συντάξεις αναπηρίας, μετατρέπονται σε φιλοδωρήματα καθώς η εθνική σύνταξη – τα 384 ευρώ – θα δίνεται ολόκληρη μόνο στην περίπτωση αναπηρίας άνω του 80%. Για μικρότερα ποσοστά θα δίνεται το 70% ή και το 50% της σύνταξης. Δηλαδή, αν κάποιος ατυχής, μείνει ανάπηρος μετά από 15 χρόνια δουλειάς, θα λάβει επίδομα αντί σύνταξης.

Την ίδια απομείωση θα υποστεί και το ΕΚΑΣ καθώς γίνονται αυστηρότερα τα κριτήρια χορήγησης του ώστε το 2019 να έχει εξαφανιστεί.

Οι ελεύθεροι επαγγελματίες παρά το γεγονός ότι συμφώνησαν με την κυβέρνηση να αυξηθούν οι εισφορές 1,5% για να “διασωθούν” οι επικουρικές συντάξεις – για ποσά μέχρι 170 ευρώ εγγυάται η κυβέρνηση – έχουν ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων καθώς αναγκάζονται να πληρώνουν εισφορές για την κύρια σύνταξη σε κάποιες περιπτώσεις ακόμη και πενταπλάσια ποσά.

Συμπερασματικά άλλη μια παρέμβαση στο ασφαλιστικό βαφτίζεται μεταρρύθμιση χωρίς να λύνει το γόρδιο δεσμό της βιωσιμότητάς του, αφού απουσιάζουν οι προτάσεις για νέους πόρους χρηματοδότησης, πειθαρχεί στη λογική του δημοσιονομικού οφέλους όπως επιβάλλουν οι δανειστές και κινείται στην πεπατημένη πρακτική της συμπίεσης προς τα κάτω.

Άννα Κωνσταντακάκη

Αλληλεγγύη στις 25/4/01, μια μέρα πριν την πρώτη από τις πανεργατικές που τσάκισαν το νόμο Γιαννίτση:

“Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι τα μέτρα είναι απαραίτητα για την επιβίωση των ταμείων για να μη βρεθούν οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι μπροστά σε ‘δυσάρεστες καταστάσεις’ σε μερικά χρόνια. Λέει ψέματα. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να μειωθούν έστω μια δραχμή οι συντάξεις, να αυξηθούν έστω μια ώρα τα όρια ηλικίας. Αντίθετα υπάρχουν όλες οι δυνατότητες να αυξηθούν οι συντάξεις και να μειωθούν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης για όλους. Τα λεφτά υπάρχουν, βρίσκονται στα θησαυροφυλάκια των τραπεζιτών, στις τσέπες των εργοδοτών, στις σπατάλες για εξοπλισμούς κι αστυνομία. Είναι καιρός να πληρώσουν όλοι αυτοί που έχουν φάει με χρυσά κουτάλια όλα τα τελευταία χρόνια, λεηλατώντας τα ταμεία, τις συντάξεις. ‘Οι συντάξεις μας πάνω από τα κέρδη τους’, αυτό το σύνθημα μπορούμε να κάνουμε πράξη με τους αγώνες μας”.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΟΛΟΙ ΣΤΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ

Μαζική ήταν η σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ στις 11 Γενάρη

Εμπρός για απεργιακή κλιμάκωση

Σε απεργιακή κλιμάκωση για να σταματήσουμε τη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης καλεί ο Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια. Σε ανακοίνωσή του που έχει ξεκινήσει να διακινείται στους χώρους δουλειάς αναφέρει:

«Οι εργαζόμενοι τους τελευταίους μήνες απέδειξαν ότι δεν είναι διατεθειμένοι να δεχτούν τις επιθέσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Φάνηκε στις πανεργατικές απεργίες στις 12 Νοέμβρη και 3 Δεκέμβρη, φάνηκε στο κίνημα των πεντάμηνων των δήμων, φάνηκε στις κινητοποιήσεις των νοσοκομείων, στην απεργία των ναυτεργατών και των λιμενεργατών, στις δεκάδες μικρές και μεγάλες απεργίες στους χώρους δουλειάς.

Αυτή είναι η δύναμη που μπορεί να σταματήσει την νέα επίθεση. Με ένα απεργιακό κύμα που δεν θα περιοριστεί μονάχα σε μια απεργία τις ημέρες που θα ψηφίζεται στη βουλή το νομοσχέδιο - έκτρωμα για το ασφαλιστικό, αλλά θα ξεκινήσει από τώρα. Κάθε κλάδος, κάθε σωματείο, ξεκινάει από τώρα το απεργιακό του πρόγραμμα, με απεργίες καταλήψεις κινητοποιήσεις, για να δημιουργήσουμε ένα απεργιακό ποτάμι που δεν θα επιτρέψει καν στην κυβέρνηση του Τσίπρα να καταθέσει το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό, πόσο μάλλον να το ψηφίσει.

Ρυακία

Ήδη οι εργαζόμενοι στο NAT έχουν ξεκινήσει 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες, ενάντια στη διάλυση του Ταμείου τους, και μπαίνουν και οι ναυτεργάτες στον αγώνα. Οι εργαζόμενοι στον ΟΣΕ κινητοποιούνται καθημερινά, οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ ετοιμάζονται για απεργίες, οι δικηγόροι ξεκινάνε αποχή διαρκείας.

Όλα αυτά τα ρυακία χρειάζεται να ενωθούν σε ένα μεγάλο απεργιακό ποτάμι. Προτείνουμε σε όλα τα συνδικάτα να αποφασίσουν ένα πρόγραμμα με απεργιακή κλιμάκωση. Με 48ωρη απεργία στις 20 και 21 Γενάρη, τριήμερη απεργία 27, 28, και 29 Γενάρη και απεργία διαρκείας ξεκινώντας από τις 2 Φλεβάρη που θα πηγαίνει για ψήφιση στη βουλή το ασφαλιστικό.

Ξεσηκώνουμε από τώρα όλους τους χώρους δουλειάς. Με συνελεύσεις, συγκεντρώσεις, ενημερώνουμε όλους τους συναδέλφους. Παίρνουμε αποφάσεις για απεργιακές κινητοποιήσεις διαρκείας και απαιτούμε από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να κλιμακώσουν από τώρα τις απεργίες και όχι να περιμένουν τις ημέρες ψήφισης του νομοσχεδίου. Συγκροτούμε σε κάθε χώρο δουλειάς επιτροπές αγώνα και συντονιζόμαστε για να επιβάλλουμε την υλοποίηση αυτής της προοπτικής.

Τα παραπάνω είναι το αποτέλεσμα της σύσκεψης του Συντονισμού που έγινε στις 5/1 στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Συμμετείχαν εργαζόμενοι και συνδικαλιστές από το ΜΕΤΡΟ, το Τραμ, τις Ταχυμεταφορές, τους Λιθογράφους, τη Γ' ΕΛΜΕ, τους πενταμηνίτες του Δήμου Καλλιθέας, τα υπουργεία Πολιτισμού και Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, την ιδιωτική υγεία και τον Συντονισμό Συνταξιούχων.

Έγινε πλούσια συζήτηση, ενώ στο τέλος αποφασίστηκε ότι ο Συντονισμός θα κυκλοφορήσει αφίσα και προκήρυξη για την επίθεση στο Ασφαλιστικό, ενώ θα γίνουν εξορμήσεις και περιοδείες στους εργατικούς χώρους.

• Την Πέμπτη 14/1 θα γίνει σύσκεψη συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων στο Εργατικό Κέντρο Χανίων στις 7:30μμ

Πανεργατικά συλλαλητήρια ενάντια στη διάλυση του ασφαλιστικού καλούν τα συνδικάτα το Σάββατο 16 Γενάρη. Συλλαλητήρια θα γίνουν στην Αθήνα, στην πλατεία Ομόνοιας, και στο Ηράκλειο, στην πλατεία Ελευθερίας, στις 12 το μεσημέρι. Προσπάθεια να οργανωθεί αντίστοιχο συλλαλητήριο την ίδια μέρα θα κάνουν οι Παρεμβάσεις στη Θεσσαλονίκη αφού η ΕΔΟΘ κάλεσε για διαδήλωση στις 30/1.

Η ΑΔΕΔΥ θα ανακοινώσει μέχρι το τέλος της εβδομάδας την ημερομηνία της 24ωρης απεργίας που έχει προαναγγείλει, ενώ η ΓΣΕΕ έχει Γενικό Συμβούλιο στις 15 Γενάρη όπου θα γίνει η ίδια συζήτηση.

Τη Δευτέρα 11 Γενάρη η ΑΔΕΔΥ οργάνωσε σύσκεψη με τις Ομοσπονδίες και τα πρωτοβάθμια σωματεία της στο ξενοδοχείο Αμαλία για να συζητήσει τον αγωνιστικό της προγραμματισμό. Στη σύσκεψη κατατέθηκαν προτάσεις άμεσης κλιμάκωσης χωρίς αναμονή για τις κινήσεις της κυβέρνησης.

Ο Χρίστος Αργύρης από το ΔΣ του σωματείου εργαζόμενων του νοσοκομείου Γεννηματά εξήγησε ότι η κυβέρνηση επιχειρεί να μπερδέψει την εργατική τάξη με τα ψέματά της γύρω από το ασφαλιστικό, αλλά οι συνδικαλιστικές ηγεσίες δεν πρέπει να υποτιμούν τον κόσμο βάζοντας στάδια στους αγώνες. «Να μην λέμε πρώτα να διαβάσουμε, μετά να εξηγήσουμε γιατί ο κόσμος δεν καταλαβαίνει» είπε χαρακτηριστικά και χρησιμοποίησε το παράδειγμα του καλοκαιριού όταν όλη η αστική τάξη και τα παπαγαλάκια της είχαν πέσει πάνω στους εργαζόμενους για να ψηφίσει Ναι στο δημοψήφισμα όμως το αποτέλεσμα ήταν το σαρωτικό 62% ΟΧΙ. Τόνισε ότι το ζήτημα είναι ο σχεδιασμός που βάζουν τα συνδικάτα να οδηγεί στη σύγκρουση με την κυβέρνηση και το κουαρτέτο. Πρότεινε ότι το απεργιακό κύμα πρέπει να ξεκινήσει από τώρα με 48ωρη απεργία στις 20-21 Γενάρη, κλιμάκωση με τριήμερη στις 26 έως 28 Γενάρη και απεργία διαρκείας αν τολμήσει η κυβέρνηση να καταθέσει το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε ο

Παύλος Αντωνόπουλος, καθηγητής από τις Παρεμβάσεις. Τόνισε ότι χρειάζεται συντονισμός δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, συνεννόηση με τους αγρότες που και αυτοί βγαίνουν στους δρόμους και κλιμάκωση με απεργίες με διάρκεια, κι όχι μόνο μια απεργία διαμαρτυρίας την ημέρα ψήφισης. Χρήσιμο ήταν το παράδειγμα που χρησιμοποίησε, για το πώς οργανώθηκε η τελευταία απεργία διαρκείας των καθηγητών το 2013.

“Να μην τολμήσει”

Ο Κώστας Πίττας, γραμματέας της Ομοσπονδίας τ. ΥΠΙΑΝ (τομείς Βιομηχανίας, Ενέργειας, Έρευνας) τόνισε ότι η κυβέρνηση πρέπει να πάρει το μήνυμα «να μην τολμήσει να καταθέσει το νομοσχέδιο». Αυτός πρέπει να είναι ο κοινός στόχος του εργατικού κινήματος, για αυτό χρειάζεται οργάνωση από τώρα με μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο στις 16/1 και απεργιακή κλιμάκωση στη συνέχεια.

Πολλές ήταν οι τοποθετήσεις που αποδομούσαν τα ψέματα της κυβέρνησης όσον αφορά το προσχέδιο νόμου που έχει διαρρεύσει. Ο Ηλίας Σιώρας από το ΠΑΜΕ και από το σωματείο του Ευαγγελισμού ανέφερε «ασφάλιση δεν είναι μόνο η σύνταξη είναι και η υγεία και οι συνθήκες εργασίας» και έδωσε την εικόνα πως τα νοσοκομεία έχουν γεμίσει με πενταμηνίτες εργαζόμενους αντί να προσληφθούν μόνιμοι παρά τις τεράστιες ελλείψεις που υπάρχουν. Ο Γρηγόρης Καλομοίρης από το ΜΕΤΑ και την Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ ενημέρωσε ότι η Συνομοσπονδία ετοιμάζει ένα αναλυτικό

κείμενο που θα απαντάει στην κυβερνητική προπαγάνδα, ενώ τόνισε ότι χρειάζονται πολύμορφες κινητοποιήσεις.

Ο Παναγιώτης Μούζιος, πρόεδρος της Ομοσπονδίας Μηχανικών του Δημοσίου είπε ότι το ασφαλιστικό χτυπάει όλους τους κλάδους των επιστημόνων και ενημέρωσε πως θα δημιουργηθεί Συντονιστικό Αγώνα όσων καλύπτονται από το ΕΤΑΑ (Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητων Απασχολούμενων, καλύπτονται μηχανικοί, γιατροί, δικηγόροι κ.ά). Πρότεινε επίσης να μπλοκαριστεί η συμμετοχή όλων στις διάφορες Επιτροπές που συμμετέχουν.

Ο Χρήστος Βαγενάς από την Ομοσπονδία Ασφαλιστικών Ταμείων εξήγησε ότι αλλάζει ο χαρακτήρας της ασφάλισης και ότι σπρώχνουν τους εργαζόμενους προς την ιδιωτική ασφάλιση. Ενημέρωσε ότι μαζί με την Ομοσπονδία εργαζόμενων του ΙΚΑ θα πάρουν απόφαση για στάση εργασίας και κινητοποίηση την επόμενη εβδομάδα, εκτός από τη συμμετοχή τους στις κινητοποιήσεις της ΑΔΕΔΥ.

Η Ελένη Ζωγραφάκη, πρόεδρος της ΟΛΜΕ ανέφερε ότι αν περάσει αυτό το ασφαλιστικό θα υπάρξουν δομικές αλλαγές που δεν θα μπορούν εύκολα να αλλάξουν και ενημέρωσε ότι την Τετάρτη 13 Γενάρη θα γίνει σύσκεψη των ΕΛΜΕ της Αττικής για να συντονίσουν τη δράση τους.

Ο Μάριος Κρητικός, μέλος του Γενικού Συμβουλίου επισήμανε ότι η ΑΔΕΔΥ πρέπει άμεσα να συγκεκριμενοποιήσει την ημερομηνία της απεργίας κι όχι να υπάρχει ασάφεια πάνω στο πρόγραμμα των κινητοποιήσεων.

Νεκτάριος Δαργάκης

Συγκέντρωση στο υπουργείο Εργασίας ενάντια στη διάλυση του ασφαλιστικού πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 8/1. Στη συνέχεια οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ κατευθύνθηκαν με πορεία στο Μαξίμου όπου το ίδιο πρωί είχαν κάνει παρέμβαση με πανό και προκηρύξεις.

Στα Λουλουδάδικα η Αστυνομία είχε κάνει μπλόκο με κλούβες κι όταν οι διαδηλωτές επιχείρησαν να περάσουν από το πεζοδρόμιο δέχτηκαν σφοδρή επίθεση με γκλομπ, δακρυγόνα και ξύλο. Η επίθεση των ΜΑΤ ήταν ιδιαίτερα βίαιη αφού από βίντεο που κυκλοφορούν μπορεί κανείς να δει να σέρνουν στην ασφαλτο συνταξιούχους διαδηλωτές. Την επίθεση κατήγγειλαν με ανακοινώσεις τους τόσο ο Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια όσο και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Εμπρός για απεργιακό κύμα ενάντια

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ

Συγκέντρωση έγινε την Παρασκευή 8/1 στο Συμβούλιο της Επικρατείας την ώρα που υπήρχε η εκδίκαση της προσφυγής κατά της συμφωνίας ιδιωτικοποίησης των κρατικών αεροδρομίων, ενώ η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας είχε κηρύξει 24ωρη απεργία. Η Ολομέλεια του ΣΤΕ θα ανακοινώσει την απόφασή της το επόμενο διάστημα.

Στην προσφυγή έχουν προχωρήσει η Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, ο Δήμος Χανίων, η Περιφέρεια Χανίων, η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας και άλλοι.

Στη συγκέντρωση με πανό βρέθηκε και η Πρωτοβουλία Πολιτών για την Κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ. Η Ελένη Πορτάλιου δήλωσε στην ΕΑ: «Προσπαθούμε να αποκρούσουμε το έγκλημα της υπαρπαγής της δημόσιας περιουσίας. Αν το κράτος χάσει τη δημόσια περιουσία του, τότε γίνεται κράτος-προτεκτοράτο διότι δεν μπορεί να ρυθμίσει την παραγωγή της χώρας και την παραγωγική ανασυγκρότηση. Μέσα από αυτή την υπαρπαγή θίγονται άμεσα κοινωνικά και ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών και αυτών που κατοικούν στην χώρα ανεξάρτητα από το αν έχουν ιθαγένεια, των μεταναστών. Το θέμα με τα αεροδρόμια είναι ότι παραδίδονται στο γερμανικό κεφάλαιο, στην εταιρία **Fraport** που είναι μέρος της **Lufthansa**. Μια μικρή συμμετοχή έχει και η ελληνική εταιρία **Κοπελούζου**. Εκτός από όλα τα άλλα είναι ένα οικονομικό σκάνδαλο. Φέρεται ότι η **Fraport** θα δώσει 1,2 εκατομμύρια, αλλά το ποσό είναι 700 χιλιάδες γιατί χάνεται ένα ποσό της τάξης των 500 χιλιάδων που είχαν πάρει το αεροδρόμιο των Χανίων και της Θεσσαλονίκης από το ΕΣΠΑ που πρέπει το κράτος να επιστρέψει. Άρα με 700 χιλιάδες ευρώ παραδίδονται 14 αεροδρόμια».

Συγκέντρωση στο υπουργείο Εργασίας καλούν την Παρασκευή 15/1, στις 11πμ, οι αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι στα 5μηνα, που συνεχίζουν τον αγώνα για μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα.

Σε συνέλευσή του συντονιστικού που συνεδρίασε στις 4/1 στο ΕΚΑ, αποφασίστηκαν σειρά δράσεων και κινητοποιήσεων για τον Γενάρη σε συνδυασμό με τις κινητοποιήσεις - για την μητέρα των μαχών όπως τη χαρακτηρίζουν - το ασφαλιστικό.

Η μάχη των 5μηνιτών συνεχίζεται την ώρα που χιλιάδες από αυτούς που δούλευαν σε υπηρεσίες δήμων απολύονται, αλλά και νέες φουρνιές 5μηνων εργαζομένων προσλαμβάνονται σε νοσοκομεία κι άλλους οργανισμούς του δημοσίου.

Η διεύρυνση του κινήματος με αυτούς που τώρα μπαίνουν στην επισφαλή εργασία είναι κάτι που απασχόλησε ιδιαίτερα τόσο τη συνέλευση του συντονιστικού, που μέχρι τώρα συσπειρώνει κυρίως εργαζόμενους στους δήμους, όσο και αγωνιστές κι αγωνίστριες που εδώ και καιρό δίνουν τη μάχη στα νοσοκομεία.

“Στο Γ.Ν.Γεννηματάς έχουν έρθει 30 νέοι συνάδελ-

5ΜΗΝΑ

του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια. “Ήδη εδώ και μήνες είναι σε εξέλιξη το κίνημα των 5μηνων από τους δήμους και η προσπάθεια που κάναμε από την πλευρά του Συντονισμού είναι να συνδεθούν οι 5μηνίτες με τους μόνιμους εργαζόμενους και τα σωματεία, για να συγκροτηθεί ένα ενιαίο και δυνατό κίνημα που να βάλει στοπ στις απολύσεις και την επισφαλή εργασία. Στο Ε.Σ.Υ προσλαμβάνουν τώρα 19.000 5μηνίτες για να μπαλώσουν τρύπες. Τα δημόσια νοσοκομεία όμως έχουν τεράστια κενά που δεν καλύπτονται με μπαλώματα. Πρέπει από τώρα να εντάξουμε αυτούς τους νέους συναδέλφους στις συνέλεύσεις των σωματείων, στις απεργίες και τις κινητοποιήσεις που ανοίγουν – ειδικά τώρα με το ασφαλιστικό – για να απαιτήσουμε όλοι μαζί μόνιμη δουλειά και προσλήψεις τώρα. Ήδη στο Γεννηματάς, ζητήσαμε από το γραφείο προσωπικού να μας πουν πόσοι και ποιοί είναι οι νέοι αυτοί συνάδελφοι, για να τους βρούμε, να μιλήσουμε και να τους εντάξουμε στον αγώνα και τις διαδικασίες του σωματείου”.

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ

μη κερδοσκοπικής επιχείρησης, η οποία αμείβεται για τις υπηρεσίες της όπως οποιοσδήποτε ιδιώτης μέσω των ασφαλιστικών ταμείων.

Κατευθύνει δηλαδή «πελατεία» προς τη συγκεκριμένη δομή. Άλλο ένα πολύ βασικό σημείο είναι ότι ο ΟΚΠΑ αναλαμβάνει μέρος του κόστους λειτουργίας αυτής της δομής! Από την άλλη μεριά η «ΕΔΡΑ» έχει τη δυνατότητα να παρέχει προσωπικό στο δήμο, να υποκαθιστά δηλαδή αμιγώς δημοτικές δομές, εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο. Ουσιαστικά ανοίγει ένα παράθυρο για την έμμεση ιδιωτικοποίηση λειτουργικών δομών του Δήμου.

Διαβάζοντας κανείς τη σύμβαση αντιλαμβάνεται ότι υπάρχουν πολλά κενά και δεν καθορίζονται

πλήρως πολύ σημαντικά ζητήματα που αφορούν τη συνεργασία των δυο μερών.

Στη συνεδρίαση ήμασταν παρόντες το ΔΣ του Συλλόγου Εργαζομένων, πολλοί εργαζόμενοι που με την καθοριστική παρέμβασή μας πετύχαμε να μην ψηφισθεί το θέμα και να μη περάσουν τα σχέδια για την ιδιωτικοποίηση. Σημαντική και καθοριστική υπήρξε η παρέμβαση τοπικών φορέων, οι οποίοι με τις ανακοινώσεις και τοποθετήσεις τους βοήθησαν στην εμπόδιση της υλοποίησης αυτού του προγράμματος.

Κερδίσαμε μια μάχη. Ο αγώνας μας συνεχίζεται. Σε τέτοιου είδους σχέδια θα μας βρίσκουν πάντα μπροστά τους.

Ρεοζήλη Σουντουλίδου
μέλος ΔΣ του Συλλόγου
εργαζόμενων
του Δήμου Βριλησίων

Αναβλήθηκε η δίκη του Δημήτρη Καμαρινόπουλου, πρώην προέδρου της Ένωσης Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας που έχει μηνυθεί από την εργοδοσία του ραδιοσταθμού Flash 96.

Το ΔΣ της ΕΤΕΡ κυκλοφόρησε ευχαριστήρια ανακοίνωση που αναφέρει: «ευχαριστούμε όλους τους Εργαζόμενους, τους Ανέργους, την Συνομοσπονδία, τις Ομοσπονδίες, τα Εργατικά Κέντρα, τις Ενώσεις, τα Σωματεία και τις Συλλογικότητες που βρέθηκαν στο πλευρό μας στην δύσκολη διαδικασία της ποινικής δίωξης του πρώην Προέδρου μας Δημήτρη Καμαρινόπουλου από την εργοδοσία του ραδιοσταθμού Flash 96. Ήταν όντως μεγάλη και η παρουσία κόσμου έξω από το δικαστήριο, αλλά και η στήριξη μέσω ανακοινώσεων και παρεμβάσεων στον τύπο.

Η δίκη ανεβλήθη. Θα είμαστε πάλι όπου χρειαστεί, δίπλα σε κάθε εργαζόμενο, άνεργο, ή επισφαλώς εργαζόμενο. Η ποινικοποίηση του συνδικαλισμού πρέπει να σταματήσει. Κανένας μόνος του απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία».

Δικηγόροι και δικαστικοί υπάλληλοι

Όλοι οι κλάδοι ξεσηκώνονται απέναντι στη διάλυση του ασφαλιστικού. Σε αποχή από τα καθήκοντά τους βρίσκονται οι δικηγόροι από την Τρίτη 12 Ιανουαρίου μέχρι και την Πέμπτη 14/1, διαμαρτυρόμενοι για το νέο ασφαλιστικό. Την Πέμπτη επίσης θα πραγματοποιήσουν παν-δικηγορικό συλλαλητήριο που θα ξεκινήσει στις 12 το μεσημέρι από τα γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας (Ακαδημίας 60).

Σε ανακοίνωσή τους αναφέρουν ότι το ασφαλιστικό «οδηγεί αναπόδραστα στην οικονομική και επαγγελματική εξόντωση της συντριπτικής πλειονότητας του δικηγορικού κόσμου».

Την ίδια μέρα η Συντονιστική Επιτροπή των Δικηγορικών Συλλόγων αναμένεται να εισηγηθεί στην Ολομέλεια που συνεδριάζει εκ νέου την επ' αόριστον συνέχιση της αποχής.

Συνάντηση

Τη Δευτέρα 11 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε συνάντηση επιστημονικών φορέων στα γραφεία του ΔΣΑ (Ολομέλεια Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, ΤΕΕ, Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος, Πανελλήνιος Φαρμακευτικός Σύλλογος, Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία, Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι, Ομοσπονδία Δικαστικών Επιμελητών, Πανελλήνιος Κτηνιατρικός Σύλλογος, Πανελλήνιος Σύλλογος Φυσικοθεραπευτών) όπου συζητήθηκαν οι επιπτώσεις του νέου ασφαλιστικού και συμφωνήθηκε ο συντονισμός των δράσεων. Νέα συνάντηση θα γίνει την Παρασκευή 16/1.

Σε καθημερινές στάσεις εργασίας έχουν προχωρήσει και οι δικαστικοί υπάλληλοι. Από τη Δευτέρα 11 έως και την Παρασκευή 15/1 κάθε μέρα κάνουν δώρες διακοπές των συνεδριάσεων των ακροατηρίων και απέχουν από όλες τις εργασίες στις δικαστικές υπηρεσίες πανελλαδικά. Ταυτόχρονα, οργανώνουν συνελεύσεις και παραστάσεις διαμαρτυρίας την ώρα των στάσεων εργασίας.

Στην απεργιακή ανακοίνωσή τους αναφέρουν: «Καλούμε την Κυβέρνηση να προχωρήσει άμεσα στην υλοποίηση της εξαγγελίας για πρόσληψη 690 νέων υπαλλήλων με διαφανείς, αξιοκρατικές και σύντομες διαδικασίες, που πάντως δεν αντιμετωπίζει τα τεράστια και οξυμένα προβλήματα σε προσωπικό (3.200 κενές οργανικές θέσεις δικαστικών υπαλλήλων).

Επίσης, σας θυμίζουμε την απόφαση του συνεδρίου για τη μη συμμετοχή μας σε διαδικασίες πλειστηριασμών σε βάρος της πρώτης κατοικίας των συμπολιτών μας. Καταγγέλλουμε την Κυβέρνηση για την απόφαση να ξηλώσει ό,τι έχει απομείνει από συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα (αύξηση εισφορών, ορίων ηλικίας και μείωσης συντάξεων)».

ΕΥΓΕΝΙΔΕΙΟ

Σε 24ωρη απεργία και συγκέντρωση έξω από το πανεπιστημιακό νοσοκομείο "Ευγενίδειο Θεραπευτήριο" προχώρησαν οι εργαζόμενοι την Δευτέρα 11/01/2016.

Οι εργαζόμενοι διαμαρτύρονται ότι η διοίκηση του Ευγενίδειου η οποία διορίζεται από την πρυτανεία του ΕΚΠΑ προσπαθεί να επιφέρει μειώσεις 25% στους μισθούς ενώ οφείλονται και δεδουλευμένα 5 μηνών.

Το Ευγενίδειο είναι θύμα των δραματικών περικοπών στην παιδεία (панεπιστημιακό ίδρυμα) και στην υγεία που προκάλεσαν οι πολιτικές των μνημονίων την τελευταία 5ετία.

Κ.Π.

στο Ασφαλιστικό-σφαγείο

**48ωρη
απεργία
της ΠΝΟ**

Λιμενεργάτες και συμπαραστάτες διαδηλώνουν τη μέρα των Θεοφανείων στον Πειραιά

ΟΣΕ

Σε στάσεις εργασίας, συγκεντρώσεις και άλλες δράσεις προχωρούν η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σιδηροδρομικών και τα σωματεία της. Οι εργαζόμενοι του σιδηροδρόμου παλεύουν ενάντια στις επιχειρούμενες ιδιωτικοποιήσεις των εταιρειών ΤΡΑΙΝΟΣΕ και ΕΕΣΣΤΥ, απαιτούν προσλήψεις και Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, καταγγέλλουν την ανυπαρξία τροχαίου υλικού που οδηγεί στον περιορισμό του μεταφορικού έργου και δηλώνουν ότι θα συμμετέχουν στη μεγάλη μάχη ενάντια στη διάλυση του ασφαλιστικού.

Το πρόγραμμα των στάσεων εργασίας έχει ως εξής: την Τρίτη 12/1, την Τρίτη 19/1, την Τετάρτη 20/1 και την Πέμπτη 21/1 τα τρένα θα παραμείνουν ακινητοποιημένα κατά τις ώρες 5πμ έως 8πμ, 1μμ έως 4μμ και 9μμ έως τα μεσάνυχτα.

Δράσεις

Επίσης, την Πέμπτη 14 Γενάρη θα γίνει στάση από τις 12 το μεσημέρι έως τις 3μμ και συγκέντρωση στο υπουργείο Μεταφορών στις 12.30μμ. Ο **Τάκης Τερζόγλου** από το ΔΣ της ΠΟΣ μας δήλωσε: «Έχουμε ξεκινήσει μια σειρά από δράσεις για να αντιπαλέψουμε τις ιδιωτικοποιήσεις των εταιρειών ΤΡΑΙΝΟΣΕ και ΕΕΣΣΤΥ, καθώς και να δείξουμε την αντίθεσή μας στο ασφαλιστικό που έρχεται να διαλύσει όλα δικαιώματά μας είχαν απομείνει. Την Πέμπτη 14 Γενάρη θα είμαστε στο υπουργείο Μεταφορών στο Πεντάγωνο όπου έχουμε καλέσει όλους τους σιδηροδρομικούς. Μέχρι τώρα ο κύριος Σπίρτζης δεν έχει δεχτεί να συνομιλήσει με τους αντιπροσώπους της Ομοσπονδίας. Όλες αυτές τις μέρες πραγματοποιούμε συγκεντρώσεις ενημέρωσης στους σταθμούς για να ενημερώσουμε τους συναδέλφους και να έχουμε μαζική συμμετοχή στις στάσεις εργασίας και στη συγκέντρωση στο υπουργείο».

Την Παρασκευή 8 Γενάρη η ΠΟΣ μαζί με συνδικαλιστές από τα σωματεία διέκοψαν τη συνεδρίαση του ΔΣ της ΤΡΑΙΝΟΣΕ όπου επρόκειτο να συζητηθεί το ζήτημα των διαιτητικών συμβάσεων, οι οποίες επιταχύνουν τις διαδικασίες πώλησης των εταιρειών. Τελικά μετά από την παρέμβαση των εργαζόμενων αποφασίστηκε από το ΔΣ το ζήτημα να μεταφερθεί στη διοίκηση του ΤΑΙΠΕΔ καθώς αυτό ξεπερνά τις αρμοδιότητες του ΔΣ της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, όπως ειπώθηκε χαρακτηριστικά.

ΜΜΕ

«Με το ασφαλιστικό θέλουν να τελειώσουν και τους δημοσιογράφους» αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΕΣΗΕΑ.

Επισημαίνει ακόμα ότι οι δημοσιογράφοι: «Χάνουν δύο μισθούς το χρόνο (Δώρο Χριστουγέννων, Πάσχα και άδεια) που μένουν στο συρτάρι του εκδότη. Χάνουν το δικαίωμα της αποζημίωσης λόγω απόλυσης. Χάνουν την προστασία από τις ομαδικές απολύσεις. Χάνουν το όποιο δικαίωμα επιδόματος ανεργίας ή επίσχεσης. Χάνουν το δικαίωμα για επίδομα αφερεγγυότητας, που χορηγείται λόγω πτώχευσης ή άλλης έκτακτης κατάστασης του εργοδότη. Χάνουν το δικαίωμα να ασκήσουν επίσχεση σε περίπτωση μη καταβολής δεδουλευμένων αποδοχών. Χάνουν το δικαίωμα απαίτησης σε περίπτωση υπαγωγής της επιχείρησης στο άρθρο 99 ή αίτηση πτώχευσης.

Ως αυτοαπασχολούμενοι

Με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, οι δημοσιογράφοι που είναι ασφαλισμένοι στο ΕΤΑΠ-ΜΜΕ και τον ΕΔΟΕΑΠ ως μισθωτοί, εντάσσονται στο νέο φορέα ως αυτοαπασχολούμενοι!

Αυτό σημαίνει ότι: Οι δημοσιογράφοι με αυτό τον τρόπο χάνουν τη δημοσιογραφική τους ιδιότητα, διότι καταργείται η σχέση που προβλέπει η ΣΣΕ με τον εργοδότη με κατοχυρωμένο, όμως, τον κώδικα επαγγελματικής δεοντολογίας, που διασφαλίζει την ανεξαρτησία του συντάκτη. Καταργεί το συνδικαλιστικό δικαίωμα και τις δημοσιογραφικές Ενώσεις. Οδηγεί σε πλήρη χειραγώγηση της ενημέρωσης, καθώς ο αυτοαπασχολούμενος, με το νομοσχέδιο, υποχρεώνεται σε εμπορική σχέση και συναλλαγή με τους εκδότες και τους καναλάρχες και με τον τρόπο αυτό η είδηση γίνεται εμπόρευμα, που μόνο την ελευθερία της έκφρασης δεν υπηρετεί. Κατά μείζονα λόγο καταργείται και το αναφαίρετο δικαίωμα της κοινής γνώμης για ελεύθερη και υπεύθυνη ενημέρωση».

Την Τετάρτη 4 Γενάρη πραγματοποιήθηκε σύσκεψη των εκπροσώπων των Ενώσεων Συντακτών, αδελφών Ενώσεων, του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, του ΕΔΟΕΑΠ και του Δ.Σ. της ΠΟΕΣΥ όπου «επαναβεβαιώθηκε ομόφωνα η θέση του κλάδου ότι είναι διαπραγματευτή η αυτονομία και η αυτοτέλεια των ασφαλιστικών Ταμείων των εργαζομένων στα ΜΜΕ και των πόρων τους, που αποτελούν εργοδοτική εισφορά και υποκαθιστούν στο ΕΤΑΠ-ΜΜΕ τη συμμετοχή του κράτους στην τριμερή χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης».

Σε 48ωρη απεργία στις 20-21 Γενάρη προχωρά η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία (ΠΝΟ) ενάντια στο νέο ασφαλιστικό. Επίσης, νέα 48ωρη θα γίνει στο τέλος του μήνα με προοπτική κλιμάκωσης. Η συγκεκριμενοποίηση της δεύτερης απεργίας θα γίνει σε νέα συνεδρίαση της ΠΝΟ.

Σε δύο 48ωρες απεργίες, στις 7 και 8/1 και στις 11 και 12/1, προχώρησαν και οι εργαζόμενοι του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (ΝΑΤ) ενάντια στο «νομοσχέδιο-έκτρωμα για το ασφαλιστικό που έδωσε στη δημοσιότητα η κυβέρνηση», όπως αναφέρουν χαρακτηριστικά στην απεργιακή τους ανακοίνωση. Την Τρίτη 12 Γενάρη ήταν σε εξέλιξη νέα Γενική Συνέλευση για να αποφασίσουν τη συνέχεια των κινητοποιήσεών τους.

Οι εργαζόμενοι τονίζουν ότι «το σχέδιο νόμου της κυβέρνησης, προφανώς από πλήρη άγνοια για το πώς λειτουργεί το ΝΑΤ, το εντάσσει σε δύο τμήματα του ενιαίου φορέα, δηλαδή του ΙΚΑ, γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι έτσι δεν θα λειτουργήσει, εκτός κι αν αυτό επιδιώκει.

Το ΝΑΤ έχει οικοδομήσει έναν μηχανισμό είσπραξης των εισφορών, που δεν μπορεί να εισαχθεί σε κανένα ενιαίο φορέα. Η επιμονή της κυβέρνησης σε αυτό εξηγείται μόνο εάν υπάρχουν δεσμεύσεις προς τους εφοπλιστές, δηλαδή να οφείλουν ασφαλιστικές εισφορές στο Ταμείο και ταυτόχρονα να μπορούν να κινούνται τα πλοία ελεύθερα.

Η διάλυση του ΝΑΤ, του ΚΕΑΝ, των Ταμείων Προνοίας και του ΕΛΟΕΝ συμπληρώνει το καθεστώς χάους μετά τη διάλυση του Οίκου Ναύτου και οδηγεί τους νέους μακριά από το ναυτικό επάγγελμα, τους εν ενεργεία ναυτικούς στην ιδιωτική ασφάλιση και τους συνταξιούχους στα συσσίτια της αλληλεγγύης».

Θεοφάνεια Πειραιά

Την πρώτη εργατική συγκέντρωση του 2016 πραγματοποιήσαν την ημέρα των Θεοφανείων εκατοντάδες εργαζόμενοι από το Λιμάνι του Πειραιά μαζί με συμπαραστάτες. Κατά τη διάρκεια της τελετής για τα Θεοφάνεια με τα πανώ τους ήταν εκεί η ΟΜΥΛΕ, η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ, η ΠΕΝΕΝ, ο Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια και η ΛΑΕ. Με συνθήματα όπως «Stop στην πώληση του ΟΛΠ» και «Λιμάνι στα χέρια των εργατών, Όχι της κυβέρνησης και των εφοπλιστών» υποδέχτηκαν τον υπουργό Ναυτιλίας, **Θοδωρή Δρίτσα** που εκπροσώπησε την κυβέρνηση, καθώς και άλλους επισήμους και στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε πορεία μέχρι την πλατεία Κοραή.

Την Τρίτη 12/1 αναμενόταν να ανοίξουν οι δεσμευτικές προσφορές που έχουν κατατεθεί στο ΤΑΙΠΕΔ για την απόκτηση του 67% του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς (ΟΛΠ). Όπως όλα δείχνουν μόνο η κινέζικη Cosco έχει καταθέσει προσφορά. Το ΔΣ του ΟΛΠ, κάτω από την πίεση των σωματείων, παραδέχτηκε ότι «δεν έχει τηρηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία αναδιαπραγμάτευσης της Σύμβασης Παραχώρησης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και ΟΛΠ».

Το μεσημέρι της Τρίτης συγκέντρωση στο υπουργείο Ναυτιλίας πραγματοποίησε το Συνδικάτο Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου Ν. Αττικής και Εργαζομένων Ναυπηγικής Βιομηχανίας Ελλάδος με παύση των εργασιών στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη.

Η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ και η ΟΜΥΛΕ σε κοινή ανακοίνωσή τους τονίζουν ότι «είναι πλέον φανερό ότι η κατάθεση προσφορών για το πλειοψηφικό πακέτο των μετοχών βρίσκεται στον αέρα, αφού στηρίζεται σε αυθαίρετα και αναληθή στοιχεία. Με αυτόν τον τρόπο αποκαλύπτεται η σκανδαλώδης συναλλαγή μεταξύ ΤΑΙΠΕΔ και COSCO. Εγείρεται μείζον πολιτικό και νομικό θέμα, πέραν της ευθύνης του ΤΑΙΠΕΔ. Η Κυβέρνηση οφείλει να πάρει θέση και να σταματήσει το ξεπούλημα του ΟΛΠ. Η ευθύνη του ΤΑΙΠΕΔ είναι και ευθύνη της Κυβέρνησης, όσο καλύπτει αυτές τις μεθοδεύσεις».

Νεκ.Δ.

Frontex σημαίνει πρόσφυγες πνιγμένοι

Τις σωρούς 36 προσφύγων, με ταξύ των οποίων τουλάχιστον τρία παιδιά, βρήκαν οι τουρκικές αρχές σε δύο διαφορετικά σημεία στα τουρκικά παράλια απέναντι από τη Λέσβο, στο Αϊβαλί. Σύμφωνα με τις τουρκικές αρχές, μία φουσκωτή λέμβος με 22 πρόσφυγες που ξεκίνησε στις 5 Γενάρη το πρωί από το Αϊβαλί με προορισμό τη Λέσβο, ανετράπη λίγο μετά την αναχώρησή της λόγω θαλασσοταραχής. Μία δεύτερη φουσκωτή βάρκα, που επίσης βυθίστηκε, ξεκίνησε από το Δεκελί. Δεν είναι γνωστό πόσοι πρόσφυγες επέβαιναν σε αυτήν.

Αυτή η μαζική δολοφονία για την οποία ευθύνεται η πολιτική της Ευρώπης Φρούριο την οποία υπηρετούν και οι κυβερνήσεις Ελλάδας και Τουρκίας, έγινε η αφορμή για να ξεκινήσει ένας πόλεμος καταγγελιών ανάμεσα στις δύο κυβερνήσεις. Ο εκπρόσωπος της τούρκικης κυβέρνησης, **Ομάρ Τσελίκ**, δήλωσε ότι ο θάνατος των προσφύγων οφείλεται σε επιχειρήσεις επαναπροώθησης και αποτροπής που έκαναν η Ε.Ε. και η Ελλάδα. Το φρικτό γεγονός έγινε πρωτοσέλιδο στις περισσότερες τούρκικες εφημερίδες, που αναφέρονταν στις μαρτυρίες 12 επιζώντων, οι οποίοι κατήγγειλαν ότι βρίσκονταν κοντά στη Λέσβο, όταν τους ανάγκασε το Ελληνικό Λιμενικό να γυρίσουν πίσω, με αποτέλεσμα να πέσουν σε ισχυρή τρικυμία και να ανατραπούν οι βάρκες τους.

Σαν απάντηση το υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής προχώρησε σε κατηγορηματική διάψευση, χρησιμοποιώντας σαν αποδεικτικό στοιχείο για τους ισχυρισμούς του, αναφορές της Frontex(!). *“Μετά από ενδελεχή έρευνα που πραγματοποιήθηκε, προκύπτει ότι, τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο εκδήλωσης του τραγικού συμβάντος, λίγες δεκάδες μέτρα από τις τουρκικές ακτές, την ίδια ώρα στα ελληνικά χωρικά ύδατα ανατολικά της ν. Λέσβου περιπολούσαν δύο (02) σκάφη της δύναμης του FRONTEX, από τις αναφορές των οποίων, ουδεμία ανάμιξη προκύπτει στη διαλαμβανόμενη τραγωδία. Συνεπώς, οι ισχυρισμοί μερίδας του τουρκικού Τύπου είναι παντελώς αβάσιμοι και ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματικότητα”* αναφέρει η ανακοίνωση.

Δεν είναι όμως η πρώτη φορά που το φως της δημοσιότητας βλέπουν καταγγελίες για το βρώμικο ρόλο του Λιμενικού που είτε καταδιώκει είτε προχωρά και σε επιθέσεις σε βάρος των μεταναστών και προσφύγων, ενώ βρίσκονται στη θάλασσα. Στις αρχές Αυγούστου του 2015 τα τουρκικά πρακτορεία Dogan Haber και IHA, δημοσιοποίησαν βίντεο που

Ένα ακόμα παιδί πνιγμένο στο Αιγαίο 5/1/16

είχαν τραβήξει τούρκοι ψαράδες στα ανοιχτά του λιμανιού Καραμπουρούν και έδειχνε επιχείρηση αποτροπής προσφύγων στα ανοιχτά της Σμύρνης από σκάφος του Ελληνικού Λιμενικού. Σύμφωνα με δημοσίευμα της Εφ.Συν *«Η κάμερα δείχνει σκάφος στραμμένο σε φουσκωτό στο οποίο επιβαίνουν 58 πρόσφυγες, ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά. Στη συνέχεια, το σκάφος του*

ελληνικού Ναυτικού εμφανίζεται να απομακρύνεται με μεγάλη ταχύτητα από το φουσκωτό, ενώ οι Τούρκοι ψαράδες πλησιάζουν τους πρόσφυγες και βρίσκουν άλλους ριγμένους στη θάλασσα να προσπαθούν να κολυπήσουν και άλλους πάνω στο φουσκωτό που χάνει αέρα». Μαρτυρίες που έχει στη διάθεσή της η εφημερίδα *«συγκλίνουν πως σκάφη προερχόμενα από την Ελλάδα (στις*

περισσότερες περιπτώσεις κατονομάζεται το ελληνικό Λιμενικό), επανδρωμένα με ομάδες κουκουλοφόρων, πλησιάζουν τα φουσκωτά των προσφύγων, αφαιρούν τις μηχανές και τα καύσιμα και στη συνέχεια τρυπούν τα φουσκωτά και αφήνουν τους πρόσφυγες μέσα στη θάλασσα, ακόμα και σε περιπτώσεις που δεν υπάρχουν σωσίβια».

Μαρτυρίες

Στα μέσα Οκτώβρη ανάλογες μαρτυρίες για επιθέσεις κουκουλοφόρων εναντίον προσφύγων στο Αιγαίο και για επιχειρήσεις επαναπροώθησης στον Έβρο, δημοσιοποίησε η διεθνής οργάνωση Human Rights Watch. Η οργάνωση κατήγγειλε ότι διαθέτει εννιά μαρτυρίες προσφύγων για οκτώ περιστατικά στο Αιγαίο, κατά τα οποία κουκουλοφόροι καταστρέφουν ή παίρνουν τις μηχανές των σκαφών των προσφύγων, αδειάζουν τα καύσιμα ή τρυπούν τα φουσκωτά τους. Στο πιο πρόσφατο περιστατικό, που σημειώθηκε στις 9 Οκτωβρίου έξω από τη Λέσβο (στέλεχος της οργάνωσης το είχε δημοσιοποιήσει στο facebook), πέντε ένοπλοι μαυροντυμένοι, με καλυμμένα πρόσωπα, αφαίρεσαν τη μηχανή ενός σκάφους προσφύγων που είχαν ξεκινήσει πριν από μισή ώρα από την Τουρκία και στη συνέχεια επιτέθηκαν σε άλλα τρία σκάφη προσφύγων.

Με τη νέα επιχείρηση Ποσειδών που ξεκίνησε στις 29/12 αναβαθμίζεται πλέον η συνεργασία Frontex, ΕΛ.ΑΣ. και Λιμενικού Σώματος στο Βόρειο και το Νότιο Αιγαίο, στην οποία για πρώτη φορά μετέχουν και

οι ομάδες RABIT. Η Frontex στα πλαίσια αυτών των επιχειρήσεων ανακοίνωσε επιπλέον χρηματοδότηση ύψους 32 εκατ. ευρώ, προς όφελος του Λιμενικού Σώματος, με *“στόχο την αναβάθμιση των επιχειρήσεων επιτήρησης των θαλασσίων συνόρων και την ενίσχυση των μηχανισμών Έρευνας και Διάσωσης στο ανατολικό Αιγαίο για όλη τη διάρκεια του έτους 2016”*. Σύμφωνα και με τις επίσημες ανακοινώσεις στόχος της επιχείρησης είναι η *“αποτελεσματικότερη προστασία των εξωτερικών συνόρων”*, στόχος που σημαίνει ότι Frontex και Λιμενικό ανέλαβαν ακόμα πιο εντατική δράση -με ό,τι συνεπάγεται αυτό- με στόχο την αύξηση του βαθμού δυσκολίας των προσφύγων να περάσουν τα σύνορα. Είναι σίγουρο ότι το πρώτο αποτέλεσμα θα είναι να συντελούνται μαζικά εγκλήματα με ραγδαία αύξηση των πνιγμών και η σταδιακή κατάργηση του δικαιώματος του ασύλου, αφού οι μετανάστες και οι πρόσφυγες θα διώκονται πριν προλάβουν καν να μπουν στα σύνορα της ΕΕ και να καταθέσουν αίτηση ασύλου.

Η δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αποτελεί συνέχεια της σκληρής ρατσιστικής πολιτικής ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Τον Ιούνη του 2014 οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων είχαν καταγγείλει το ελληνικό Λιμενικό και τη Frontex για παραβίαση των δικαιωμάτων των μεταναστών και των προσφύγων στα σύνορα με την Τουρκία, κάνοντας λόγο για την τακτική *“των ομαδικών απελάσεων στα σύνορα”* γνωστών ως push-back. Σύμφωνα με την έκθεση της Διεθνούς Ομοσπονδίας Συνδέσμων για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (FI-DH), το δίκτυο Migreurop και το Ευρωμεσογειακό Δίκτυο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (REMDH), το ελληνικό Λιμενικό αναχαιτίζει και ρυμουλκεί τα σκάφη των μεταναστών προς την Τουρκία *«συχνά με βίαιο τρόπο, χωρίς να αναγνωριστεί η ταυτότητα των προσφύγων»*. Τότε η Frontex παραδέχθηκε πως *«της έχουν γνωστοποιηθεί 27 αναφορές για ομαδικές απελάσεις»* και άλλες κακομεταχειρίσεις. Εντούτοις η Frontex *«συνέχισε να παρέχει επιμελητειακή υποστήριξη στις επιχειρήσεις (πλοία, αεροπλάνα, θερμικές κάμερες, εκπαίδευση του Λιμενικού, αναγνώριση των εθνικοτήτων των μεταναστών) συνεχίζοντας τις δραστηριότητές της στο σύνορο αυτό, παρά το γεγονός ότι γνώριζε γι’ αυτές τις αποδεδειγμένες και επανειλημμένες παραβιάσεις, η υπηρεσία παρουσιάζεται ως συνενοχη»* σχολίασε σε ανακοίνωση που εξέδωσε ο πρόεδρος της Migreurop **Ολιβιέ Κλοσάρ**.

Κατερίνα Θωίδου

Η δολοφονική τακτική του Λιμενικού ήρθε στην επιφάνεια πολύ καθαρά με το ναυάγιο στο Φαρμακονήσι που έγινε τον Γενάρη του 2014.

Τότε μία βάρκα που μετέφερε μετανάστες από το Αφγανιστάν ακινητοποιήθηκε στα ανοιχτά του Φαρμακονησίου και σύμφωνα με τις καταγγελίες των επιζώντων, τους προσέγγισε σκάφος του Λιμενικού, το οποίο έδεσε τη βάρκα τους και στη συνέχεια κατευθύνθηκε προς την Τουρκία αναπτύσσοντας μεγάλη ταχύτητα. Εξαιτίας της ταχύτητας κάποιοι έπεσαν στη θάλασσα και μάλιστα οι άντρες του Λιμενικού εμπόδισαν όσους είχαν μείνει στη βάρκα να σώσουν τους ανθρώπους που είχαν πέσει στη θάλασσα. Το αποτέλεσμα ήταν 12 νεκροί, εννιά γυναίκες και τρία παιδιά. Οι διασωθέντες στη συνέχεια δέχτηκαν απειλές από άνδρες του Λιμενικού για να μην δώσουν λεπτομέρειες για τα όσα σημειώθηκαν στο ναυάγιο.

Έκθεση της γερμανικής οργάνωσης Pro Asyl, τότε, έκανε δεκάδες συνεντεύξεις προσφύγων, καταγράφοντας παράνομες πρακτικές επαναπροώθησης προσφύγων και μεταναστών στο Αιγαίο και τον Έβρο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μάλιστα, η έκθεση τόνιζε ότι μπορεί *«να ισοδυναμούν ακόμη και με βασανιστήρια»*. Παρόλα αυτά, η υπόθεση Φαρμακονήσι μπηκε έξι μήνες αργότερα στο αρχείο.

Οι επαναπροωθήσεις είναι η πρακτική που προσπαθούν να εφαρμόσουν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις και αποδέχεται πλήρως και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Όπως δήλωσε ο αναπληρωτής υπουργός Προστασίας του Πολίτη **Νίκος Τόσκας**, πρόσφατα *“στόχος της κυβέρνησης είναι η επαναπροώθηση των οικονομικών μεταναστών στις χώρες τους”* και παράλληλα *“είναι καλοδεχούμενη η βοήθεια της Frontex, αλλά κάτω από την ηγεσία των ελληνικών αρχών”*. Υποτίθεται ότι ο Τόσκας και η ΕΕ, επαναπροωθούν μόνο οικονομικούς μετανάστες αλλά στην ουσία ο διαχωρισμός είναι πλαστός, λες και πρόκειται το Λιμενικό και η Frontex να εξετάζουν τη χώρα προέλευσης των ανθρώπων πριν προχωρήσουν στις αναχαίσεις των φουσκωτών.

Αυτή τη δολοφονική τακτική που συνεχίζεται μπορεί να ξηλώσει ένα δυνατό αντιρατσιστικό κίνημα έχοντας στις γραμμές του όλο τον κόσμο που στάθηκε αλληλέγγυος στους πρόσφυγες και στους μετανάστες. Θα είμαστε στο πλευρό τους και αυτή τη χρονιά, παλεύοντας να γκρεμίσουμε τη ρατσιστική ΕΕ-Φρούριο, τη νέα FRONTEX, διεκδικώντας να πέσει ο φράχτης, να ανοίξουν τα σύνορα, άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες, νομιμοποίηση των μεταναστών, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να σταματήσουν οι απελάσεις.

Ο αγώνας των Κούρδων

Συνέντευξη τύπου οργάνωσε την Τρίτη 12/1 το Πολιτιστικό Κέντρο Κουρδιστάν στην οποία επρόκειτο να μιλήσει ο βουλευτής του HDP **Ερτουγρουλ Κιουρκτσού**, ο οποίος τελικά δεν κατάφερε να ξεπεράσει τα εμπόδια που έβαλε το τουρκικό κράτος και να έρθει στην Ελλάδα. Έτσι ο Κούρδος δημοσιογράφος **Ισμέτ Ακούρτ** ανέλαβε να παρουσιάσει την κατάσταση που επικρατεί τους τελευταίους μήνες στις περιοχές των Κούρδων:

«Η Τουρκία εξαπολύει επίθεση με όλη της τη δύναμη στον κουρδικό πληθυσμό. Πρόκειται για επιλογή του Ερντογάν την οποία υλοποίησε βήμα-βήμα εδώ και μήνες. Σαν κίνημα είχαμε πιστέψει στον ειρηνικό δρόμο και βρεθήκαμε επί τρία χρόνια σε διαπραγματεύσεις με το τουρκικό κράτος για την αυτονομία μας. Τώρα το κράτος αυτό θεωρεί casus belli την αυτονομία.

Αυτή τη στιγμή σχεδόν 5 εκατομμύρια Κούρδοι που κατοικούν σε 7 πόλεις και 21 κωμοπόλεις ζουν σε καθεστώς απαγόρευσης κυκλοφορίας. Από τη μια μεριά βρίσκεται ο τουρκικός στρατός με τα πιο σύγχρονα οπτικά συστήματα και από την άλλη μόνο γυναικόπαιδα.

Καταστολή

Από τον Αύγουστο 350 άμαχοι έχουν χάσει τη ζωή τους, ανάμεσα τους 72 γυναίκες και 61 παιδιά. Η βαρβαρότητα της καταστολής είναι αβάσταχτη, δεν μας αφήνουν να θάψουμε τους νεκρούς μας.

Τεράστια είναι και η καταστολή στον τύπο και το κίνημα αλληλεγγύης, όσοι δημοσιογράφοι σπάνε την σιωπή για να ενημερώσουν το κοινό για την κατάσταση στοχοποιούνται. Ενδεικτικά, η καθημερινή κουρδική εφημερίδα αντιμετωπίζει πάνω από 1.000 ποινικές δίωξεις».

Το λόγο πήρε και ο **Γιάννης Ραχιώτης**, δικηγόρος του Αμπτουλάχ Οτσαλάν στην αγωγή που έχει καταθέσει ο τελευταίος εναντίον του ελληνικού κράτους για την παράδοσή του στην Τουρκία το 1999. «Ο Οτσαλάν βρίσκεται σε απόλυτη απομόνωση, από το 2011 του έχει στερηθεί η πρόσβαση σε δικηγόρο, και από το 2014 του απαγορεύτηκε να τον επισκέπτεται και η οικογένειά του».

Την Τετάρτη 13/1 θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα στις 6μμ και θα ακολουθήσει πορεία προς τα γραφεία της ΕΕ και την τουρκική πρεσβεία.

Μ.Σ.

Στο πάνω της συνέντευξης από δεξιά προς τα αριστερά: Β. Κουκαλάνι, Ντ. Ρέππα, Π. Κωνσταντίνου, Τζαβέντ Ασλάμ, Β. Καρέλης, Π. Βαϊνάς

Καραβάνια αλληλεγγύης ανεβαίνουν στον Έβρο

Συνέντευξη Τύπου ενόψει της πανελλαδικής κινητοποίησης στην Αλεξανδρούπολη και τον Έβρο στις 23-24 Γενάρη διοργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ την Τρίτη 12/1 στα γραφεία της ΑΔΕΔΥ.

Τη συνέντευξη άνοιξε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** συντονιστής της **ΚΕΕΡΦΑ** και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, ο οποίος έδωσε την εικόνα της ανταπόκρισης που έχει βρει το κάλεσμα για μία πανελλαδική κινητοποίηση που διεκδικεί να πέσει ο φράχτης του Έβρου, να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. «Αυτή τη στιγμή πάνω από 100 φορείς έχουν καλέσει στην κινητοποίηση, συνδικάτα, κινήσεις, κοινότητες μεταναστών, αρκετοί εκπαιδευτικοί σύλλογοι και σωματεία από το χώρο της υγείας, πάρα πολλοί φοιτητικοί σύλλογοι και από το χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Διεκδικούμε να υπάρξει το ασφαλές πέρασμα για όλους τους ανθρώπους που έρχονται κατατρεγμένοι, από πολέμους που κλιμακώνονται, κυνηγημένοι από τις καταστροφές που προκαλεί η Παγκόσμια Τράπεζα, το ΔΝΤ. Διεκδικούμε να περάσουν από τις δύο γέφυρες οι οποίες υπάρχουν. Να έρθουν με ασφάλεια με καράβια στα νησιά. Παλεύουμε ενάντια στην ΕΕ που αναθέτει το πέρασμά τους στους διακινητές που τους πνίγουν και από την άλλη στρατιωτικοποιεί τα σύνορα, αναγγέλλοντας τη νέα Frontex, τα Hot Spot, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τις μαζικές απελάσεις. Θέλουμε να στείλουμε ένα σαφές μήνυμα στην κυβέρνηση και στον Μουζάλα, ότι δεν ανεχόμαστε τις ρατσιστικές πρακτικές που συνεχίζονται».

Για τη συμμετοχή των συνδικάτων στην κινητοποίηση μιλήσε ο **Παντελής Βαϊνάς** εκ μέρους της **ΑΔΕΔΥ**. «Με απόφασή της η ΕΕ της ΑΔΕΔΥ, στηρίζει την κινητοποίηση στις 23-24 του Γενάρη στον Έβρο, συμμετέχει και καλεί τα σωμα-

τεία και τις Ομοσπονδίες να πάρουν μέρος και διευκολύνει με λεωφορεία που βάζει για συμμετοχή στην κινητοποίηση. Εκφράζει την αντίθεσή της πρώτα απ' όλα στον φράχτη και ό,τι συμβολίζει σε σχέση με την Ευρώπη Φρούριο. Είμαστε υπέρ της ασφαλούς διέλευσης, για να σταματήσει το Αιγαίο να είναι μία θάλασσα που ξεβράζει πτώματα μικρών παιδιών που αναζητούν μία καλύτερη μοίρα. Αναδεικνύουμε τη βασική αιτία που είναι η φτώχεια, η εκμετάλλευση αλλά κυρίως οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και ο πόλεμος που γεννάει την προσφυγιά και την μετανάστευση. Θεωρούμε ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα στην ελεύθερη διέλευση και είναι καλοδεχούμενοι».

Είναι όλοι αδέρφια μας

Η **Ντίνα Ρέππα** από το «Συντονισμό για το Προσφυγικό/Μεταναστευτικό σωματείων και συλλογικοτήτων» τόνισε ότι: «έχει μεγάλη σημασία ότι στην υπόθεση που αφορά το προσφυγικό και μεταναστευτικό ζήτημα έχουν εμπλακεί τα εργατικά συνδικάτα. Για μας είναι μέγιστο ζήτημα το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή οι χιλιάδες που πνίγονται στα νερά του Αιγαίου είναι άνθρωποι της τάξης μας. Δεν πνίγεται ούτε η τάξη των πλουσίων ούτε των ευκατάστατων.

Αυτοί οι άνθρωποι είναι οι σύγχρονοι δραπετες από τα σύγχρονα Άουσβιτς και του πολέμου αλλά και της φτώχειας. Και έχει σημασία αυτό γιατί προσπαθεί η ΕΕ να τους χωρίσει σε πρόσφυγες και μετανάστες. Είναι όλοι το ίδιο καλοδεχούμενοι για εμάς, είναι αδέρφια μας. Η κινητοποίηση στον Έβρο στις 23-24 έχει τεράστια σημασία γιατί θέλουμε να σηματοδοτήσει το αίτημα για ανοιχτά σύνορα και ασφαλή δίοδο για όλους για να περνούν από τις νόμιμες διόδους έτσι ώστε να μπορούν να πηγαίνουν όπου θέλουν. Παλεύουμε ενάντια στους ιμπεριαλιστι-

κούς πολέμους και στις ευθύνες της ελληνικής κυβέρνησης που είναι ηθικός αυτουργός για τους νεκρούς του Αιγαίου, που έχει δεχτεί να είναι ο ανθρωποφύλακας της Ευρώπης».

«Η φωνή όλων των φορέων και της ΚΕΕΡΦΑ είναι η φωνή των μεταναστών και των προσφύγων που πνίγονται», είπε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής της **Πακιστανικής Κοινότητας**. «Πώς μπορούν να ξεχωρίσουν τα άτομα που πεθαίνουν από πείνα ή από τον πόλεμο; Ο κάθε άνθρωπος που θέλει να ζήσει είμαστε υποχρεωμένοι να τον βοηθήσουμε. Γι' αυτό η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας, η Ένωση Μεταναστών Εργατών, όλες οι κοινότητες είμαστε ενωμένοι και στις 23-24 θα είμαστε στον Έβρο για να ανοίξουμε τα σύνορα που κλείσανε και για αυτό πνίγονται οι μετανάστες».

Ο **Βαγγέλης Καρέλης** από την **Κίνηση Χειραφέτησης ΑμεΑ: ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΑΝΟΧΗ** τόνισε: «ως μία συλλογικότητα ενεργοποιημένων, ανεξάρτητων, ακηδεμόνευτων και χειραφετημένων ανηλίκων καλούμε σε μαζική συμμετοχή των ανθρώπων που βιώνουν την ζώσα κατάσταση της αναπηρίας στη πανελλαδική κινητοποίηση ενάντια του φράχτη του Έβρου. Ο φόρος αίματος των πνιγμένων συνανθρώπων μας δεν μπορεί να αποτελεί την δικαιολογία της δήθεν ασφαλείας μας. ΟΧΙ στους ΦΡΑΧΤΕΣ που εμποδίζουν. Ως εδώ».

«Αυτή η δράση χρειάζεται να γράψει ιστορία και να ανοίξει δρόμους για τη συνέχεια», είπε ο **Βασίλης Κουκαλάνι** σκηνοθέτης. «Καλούμαστε να υπερασπιστούμε την ανθρωπιά απέναντι στους εχθρούς της, το διευθυντήριο της ΕΕ, που φτιάχνει τους φράχτες, τα κέντρα κράτησης, τους πνιγμούς. Ελπίζω αυτό το διήμερο να είναι άκρως προκλητικό γιατί έτσι θα ανοίξουμε δρόμους για να ακουστούμε σε πολύ κόσμο».

Κ.Θ.

Αποφάσεις συμμετοχής

Συνδικάτα

ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΕ, Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, ΕΙΝΑΠ, ΠΟΕΔΗΝ, ΟΛΜΕ, ΟΜΥΛΕ, ΠΕΝΕΝ, ΠΕΥΠΠΟ, ΠΟΘΑ, ΠΟΣΤ, ΠΟΣΠΕΡΤ, ΟΜΥΛΕ Αχαΐας, Σωματείο ΣΕΛΜΑ, ΕΤΕΡ, Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών Θεσσαλονίκης, Σωματείο Εργαζομένων Intracom, Σωματείο εκτάκτων υπαλλήλων Υπ. Πολιτισμού, Σωματείο Εργαζ. Δήμου. Ν. Φιλαδέλφειας, Συντονισμός για το Προσφυγικό/Μεταναστευτικό Σωματείων, Φοιτητικών συλλόγων, συλλογικοτήτων, Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια

Κινήσεις

Κίνηση Χειραφέτησης Ατόμων με Αναπηρία «Μηδενική Ανοχή», Χωριό του «όλοι μαζί» Μυτιλήνη, Κοινωνική Κουζίνα «ο άλλος άνθρωπος», Κοινωνικό Φαρμακείο Ν.Φιλαδέλφειας, «Αμπάριζα», Δ.Σ. «Ιλισσός», Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης

Κοινότητες Μεταναστών

Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος η ΕΝΟΤΗΤΑ, Ελληνομαγκλαντεσιανό Επιμελητήριο, Κοινότητα Γουινέας, Ένωση Αφρικανών Γυναικών, Σύλλογος Σύρων Αποδήμων στην Ελλάδα, Ομοσπονδία Αλβανικών Οργανώσεων στην Ελλάδα, ΚΑΣΑΠΙ Ελλάς, Δ.Υ.Π.ΛΑ-Δίκτυο Υποστήριξης Προσφύγων Λαυρεωτικής

Εκπαιδευτικοί σύλλογοι:

Σύλλογος εκπαιδευτικών «Αθηνά», Σύλλογος Εκπαιδευτικών «Αριστοτέλης», Σύλλογος Εκπαιδευτικών «Παρθενώνας», Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Άνω Λιοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής, Σύλλογος Εκπαιδευτικών ΠΕ Αμαρουσίου, Σύλλογος Εκπαιδευτικών Αιγάλεω, Σύλλογος Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων, Διδασκαλικός Σύλλογος Ξάνθης, ΕΠΑΘ-Σύλλογος Δασκάλων Μειονοτικών Σχολείων Ξάνθης, Α' ΕΛΜΕ Αθήνας, Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, Γ' ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής, Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, ΣΤ' ΕΛΜΕ Αθήνας, ΕΛΜΕ Άνω Λιοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής, Α'-Γ' Ανατολικής Αττικής, Δ' Ανατολικής Αττικής, ΕΛΜΕ Ζακύνθου, ΕΛΜΕ Ξάνθης, Α' ΕΛΜΕ Έβρου, ΕΛΜΕ Χανίων, Α' ΕΛΜΕ Αχαΐας, ΕΛΜΕ Ηλείας, Ένωση Συλλόγων Γονέων κ Κηδεμόνων Δήμου Πετρούπολης, Ένωση Συλλόγων Γονέων κ Κηδεμόνων Δήμου Ν. Φιλαδέλφειας, Σύλλογος Γονέων Μουσικού σχολείου Ιλίου

Σωματεία από Υγεία

Νοσοκομείο Άγιος Σάββας, Αττικό Νοσοκομείο, Αγλαΐα Κυριακού, Παιδων Πεντέλης, ΓΝΑ Γεννηματάς, Λαϊκό Νοσοκομείο, Νοσοκομείο Φλέμινγκ, Τζάνειο, Αγία Σοφία, Αγία Όλγα, Νοσοκομείο Χανίων

Φοιτητικοί Σύλλογοι

Χημικό Αθήνας, Μαθηματικό Αθήνας, Φυσικό Αθήνας, Γεωλογικό Αθήνας, Μεταλλειολόγοι Αθήνας, Χημικοί Μηχανικοί ΕΜΠ, ΣΓΤΚΣ ΤΕΙ Αθήνας, ΑΣΚΤ, Φοιτητικές Εστίες ΕΚΠΑ, Ιατρική Ιωαννίνων, Ιατρική Πάτρας, Χημικό Πάτρας, Επιστήμη Υλικών Πάτρας, ΣΔΟ ΤΕΙ Πάτρας, ΣΕΥΠ ΤΕΙ Πάτρας, ΣΤΕΦ ΤΕΙ Πάτρας, Ενιαίος Σύλλογος Φοιτητών Ρεθύμνου, Βιολογικό Ηρακλείου Κρήτης, Αρχιτεκτονική Βόλου, Αγγλική Φιλολογία Θεσσαλονίκης, Νομική Θεσσαλονίκης, Σχολή Κινηματογράφων Θεσ/νίκης, Πολυτεχνείο Ξάνθης, Φοιτητικές Εστίες Ιωαννίνων

Δημοτικά συμβούλια

Δήμος Ζωγράφου
Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών Δ. Αθηναίων

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Σάββατο 16 Γενάρη, 8μμ

Πολιτιστικός Κοινωνικός Χώρος, Κολοκοτρώνη 32Α

Ρεμπέτικο Γλέντι με τραγούδια της προσφυγιάς για την ενίσχυση της πανελλαδικής κινητοποίησης 23-24 Γενάρη

ΓΕΡΜΑΝΙΑ Όχι στο σεξισμό, όχι στο ρατσισμό

Μαζική αντιδιαδήλωση ενάντια στον ρατσισμό και στον σεξισμό πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 9/1 στην Κολωνία με τη συμμετοχή 4.000 διαδηλωτών. Η κινητοποίηση είχε οργανωθεί ως απάντηση στη συγκέντρωση του Pegida (μαζεύτηκαν 1.300) αλλά και γενικότερα ενάντια στις προσπάθειες των Ναζί και των ακροδεξιών να σηκώσουν κεφάλι στον απόηχο μιας σειράς σεξιστικών επιθέσεων που πραγματοποιήθηκαν την πρωτοχρονιά.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος στις εκδηλώσεις για την αλλαγή του χρόνου μεγάλα πλήθη βρίσκονταν στους δρόμους καταναλώνοντας ποσότητες αλκοόλ (και όχι μόνο) και γιόρταζαν. Σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις είναι συνηθισμένο να υπάρχουν κρούσματα κλοπών, είναι όμως και συνηθισμένο να έρχεται στην επιφάνεια και ο σεξισμός που υπάρχει στην γερμανική κοινωνία (όπως άλλωστε και σε όλες τις «προοδευτικές» δυτικές κοινωνίες). Συχνά τα θύματα των κλοπών είναι γυναίκες σε συνδυασμό με σεξουαλική βία. Έτσι έγινε και φέτος, αυτό που όμως ήταν διαφορετικό ήταν ο τρόπος με τον οποίο τα ΜΜΕ και οι πολιτικοί αποφάσισαν να διαχειριστούν το θέμα. Τώρα οι πολιτικές δυνάμεις στα δεξιά

της Μέρκελ, ανάμεσά τους και η εσωκομματική αντιπολίτευση, αξιοποιούν το σκηνικό για να πιέσουν προς την κατεύθυνση της ρατσιστικής προσαρμογής στο θέμα των προσφύγων.

“Ο σεξισμός δεν είναι εισαγόμενος”

Αντί να αξιοποιήσουν τα γεγονότα για να μιλήσουν για τον καθημερινό σεξισμό της γερμανικής κοινωνίας και τα δικαιώματα των γυναικών εξαπέλυσαν μια άνευ προηγουμένου επίθεση στους πρόσφυγες και το κίνημα αλληλεγγύης σε αυτούς. Οι δράστες των επιθέσεων περιγράφονταν στις ειδήσεις συστηματικά αλλά με αφηρημένο τρόπο σαν πρόσφυγες και μετανάστες παρόλο που υπήρχαν πολλές καταθέσεις θυμάτων που μιλούσαν για καλοντυμένους λευκούς. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν σε κείμενο με τίτλο «Ο σεξισμός δεν είναι εισαγόμενος» που δημοσιεύεται στο σοσιαλιστικό περιοδικό της Γερμανίας Marx21:

«Η σεξουαλική βία ενάντια στις γυναίκες στην Γερμανία είναι μεγάλο και παλιό πρόβλημα. Οι γυναίκες είναι συχνά θύματα

σεξουαλικής παρενόχλησης στο Οκτόμπερφεστ του Μονάχου (φεστιβάλ μπίρας) και στο Καρναβάλι της Κολωνίας. Μία στις επτά γυναίκες στη Γερμανία έχει υπάρξει θύμα σεξουαλικής βίας ... μία στις τέσσερις έχει υπάρξει θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Οι δράστες είναι σχεδόν πάντα άνδρες, αλλά χωρίς να υπάρχει σημαντική διάκριση στη θρησκεία, την καταγωγή, το μορφωτικό επίπεδο ή την κοινωνική θέση μεταξύ τους».

Τα παραπάνω δεν είναι αφηρημένες κοινωνιολογικές παρατηρήσεις αλλά συνδέονται στενά με τα γεγονότα της πρωτοχρονιάς. Συγκεκριμένα, παρακάτω στο κείμενο, οι συντάκτριές του υπογραμμίζουν «Η σχετική σιωπή των πολλών ανδρών που βρίσκονταν στα περίεξ (των επιθέσεων) και η αδράνεια των πάνω από 100 αστυνομικών που ήταν παρόντες – ανάμεσα τους και μια ασφαλίτισσα- λέει πολλά».

Το ακροδεξιό κόμμα Εναλλακτική για τη Γερμανία (AfD) καλεί σε κλείσιμο των συνόρων «για να προστατέψουμε τις γυναίκες μας». Το κείμενο του

Marx21 τονίζει για τον όψιμο φεμινισμό της ακροδεξιάς «Το AfD αποτελεί ολοένα και περισσότερο χώρος συσπείρωσης των Ναζί. Αγωνίζεται για να υπερασπιστεί την ετεροκανονική οικογένεια ως τη μόνη νόρμα, απορρίπτοντας τον γάμο ατόμων του ιδίου φύλου, αντιλαμβάνόμενο τη θέση της γυναίκας μόνο σαν μητέρα.

Θέλει να περιορίσει το δικαίωμα στην έκτρωση και οργανώνει καμπάνιες κατά του φεμινισμού και της ποσόστωσης των γυναικών στη δημόσια ζωή λέγοντας ότι η ισότητα έχει ήδη επιτευχθεί».

Πρόκειται για ένα κλασσικό παράδειγμα προσπάθειας των πιο αντιδραστικών κομματιών της κοινωνίας να διχάσουν τον κόσμο με το «διαίρει και βασιλεύει» παριστάνοντας τους προοδευτικούς. Η μόνη κοινωνική δύναμη που μπορεί να ματαιώσει τέτοιες προσπάθειες, είτε στη Γερμανία είτε αλλού, είναι το αντιφασιστικό κίνημα διευρύνοντας την συνθηματολογία του ενάντια στον ρατσισμό και το σεξισμό.

Μ.Σ.

Βιβλιοπαρουσίαση στον Κορυδαλλό

στην Ελλάδα μέσα στην προηγούμενη χρονιά και ανέλυσε τη στάση της ΕΕ και της ελληνικής κυβέρνησης, που ευθύνεται για τους χιλιάδες πνιγμούς των προσφύγων και μεταναστών καθώς και το δολοφονικό ρόλο που παίζει ο φράχτης στον Έβρο. Έβαλε τις εικόνες από το τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε σε Ελλάδα και Ευρώπη και ξεκαθάρισε ότι η στάση του αντιρατσιστικού και εργατικού κινήματος χρειάζεται να είναι ότι «χωράνε όλοι».

Στη διάρκεια της συζήτησης μπήκαν πλούσιες εμπειρίες από τη συμβολή του κινήματος αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, αναδείχθηκε η μεγάλη σημασία της κινητοποίησης στον Έβρο καθώς και της συνέχισης της μάχης ενάντια στους φασίστες της Χρυ-

σής Αυγής. Μετά το τέλος της συζήτησης προβλήθηκε το ντοκιμαντέρ της εκπομπής της EPT 3 Αντιδραστήριο γυρισμένο στη Μυτιλήνη και στον Έβρο. Μπήκαν προτάσεις για τοπικές δράσεις όπως η συμμετοχή στις συγκεντρώσεις έξω από τις φυλακές όπου διεξάγεται η δίκη της Χρυσής Αυγής, εξόρμηση στην πλατεία Ελευθερίας καθώς και την οργάνωση εκδηλώσεων ενόψει της Διεθνούς Μέρας Δράσης ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό στις 19 Μάρτη. Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο πούλησε βιβλία αξίας 30 ευρώ, συγκεντρώθηκαν υπογραφές στήριξης της καμπάνιας της ΚΕΕΡΦΑ, οικονομική ενίσχυση, ενώ τρεις από τους συμμετέχοντες δήλωσαν τη συμμετοχή τους στην μεγάλη κινητοποίηση στις 23-24 Γενάρη.

Που οφείλεται η αλλαγή που βλέπουμε στον τρόπο που υπερασπίζεται η κυβέρνηση την πολιτική της απέναντι στους μετανάστες και στους πρόσφυγες;

Η απόφαση της κυβέρνησης του Αλέξη Τσίπρα να ακολουθήσει την πολιτική και την πρακτική που εγκαινίασαν και εφάρμοσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις οδηγεί υποχρεωτικά και στη σταδιακή υιοθέτηση της ρητορείας τους. Έτσι, ενώ μέσα στο καλοκαίρι όσοι/ες ζητούσαν αλλαγή πολιτικής χαρακτηρίζονταν από τους αρμόδιους υπουργούς, αλλά και από τον ίδιο τον πρωθυπουργό, στην ηπιότερη περίπτωση ως «άσχετοι» με το θέμα, σήμερα επικρατεί μια εκφοβιστική ρητορεία, που αφενός δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα και αφετέρου ταυτίζεται –ελπίζω ασυνείδητα– με τη ρητορεία των ξενοφοβικών κομμάτων και κινημάτων της Ευρώπης. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση ότι «η Ελλάδα δεν μπορεί να σώσει όλους τους φτωχούς του κόσμου», η οποία δεν είναι καθόλου αθώα ως προς τις επιδράσεις που έχει, καθώς υποβάλλει την εντύπωση ότι όλοι οι φτωχοί του κόσμου ονειρεύονται μια ζωή στον παράδεισο της δικής μας χώρας. Όμως η φράση αυτή χρησιμοποιείται από τις κυβερνήσεις των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης, που αρνούνται συνολικά το δικαίωμα προστασίας και ασύλου στους ξεριζωμένους από τις πατρίδες τους ανθρώπους. Πιο ακραία –έτσι ώστε να αποκαλύπτει την έλλειψη στοιχειώδους λογικής– χρησιμοποιείται το ρητορικό αυτό τέχνασμα από τη γερμανική ακροδεξιά όταν μιλάει για «750 εκατομμύρια μετανάστες που θα έρθουν στη Γερμανία εάν συνεχιστεί η φιλική προς τους πρόσφυγες πολιτική της Μέρκελ». Η υιοθέτηση της ρητορικής του φόβου από την κυβέρνηση οξύνει τα προβλήματα και έχει ως παράπλευρη συνέπεια την ενίσχυση αντιδημοκρατικών απόψεων σε σχέση με τους/τις πρόσφυγες.

Τι ακριβώς συμβαίνει στον Έβρο;

Εκεί εδώ και περίπου πέντε χρόνια δεν είναι δυνατόν να φτάσουν στους συνοριακούς σταθμούς της χώρας μας, στους Κήπους και στις Καστανιές, ούτε οι άνθρωποι που κατά κοινή ομολογία και απόφαση τους κράτους μας και της Ευρώπης έχουν σοβαρούς λόγους να ζητήσουν προστασία ως πρόσφυγες. Αυτό ισχύει σήμερα για τους Σύριους, τους Αφγανούς και τους Ιρακινούς. Δεν μπορούν διότι με συμφωνία που υπάρχει ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Τουρκία παρεμποδίζονται σ' αυτό από τις τουρκικές αστυνομικές αρχές. Πρόκειται για μια συμφωνία στο πλαίσιο της από κοινού καταπολέμησης της «παράτυπης μετανάστευσης», που πήρε και τη σφραγίδα της Ευρώπης με τη συμφωνία που έγινε ανάμεσα στην FRONTEX και στην Τουρκία στις 28 Μαΐου 2012. Δεν μπαίνω σε λεπτομέρειες, όμως γενικά αφορά χώρες για τις οποίες ισχύει ως προϋπόθεση για την είσοδο στην Ελλάδα η χορήγηση βίζας. Έτσι μια συριακή οικογένεια με όλα τα απαραίτητα έγγραφα –αλλά φυσικά χωρίς βίζα– δεν μπορεί να φτάσει στα σύνορά μας και να δηλώσει την προσφυγική της ιδιότητα. Μπορεί να το κάνει μόνον αν καταφέρει να μπει παράνομα στη χώρα και στη συνέχεια να παραδοθεί ή να επισκεφτεί την αστυνομία για να καταγραφεί και να καταθέσει το αίτημά της. Η διαδικασία αυτή αποτελεί κατάφορη παραβίαση της Σύμβασης της Γενεύης.

“Ένα πρωτόγνωρο αυθόρμητο κίνημα συμπαράστασης”

Συνέντευξη με τον Γιώργο Τσιάκαλο, καθηγητή Παιδαγωγικής στο ΑΠΘ

Μετανάστες και πρόσφυγες απαιτούν ανοιχτά σύνορα στις 18/12 σε αντιρατσιστική διαδήλωση στην Αθήνα

“Η απόφαση της κυβέρνησης του Αλέξη Τσίπρα να ακολουθήσει την πολιτική και την πρακτική που εγκαινίασαν και εφάρμοσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις οδηγεί υποχρεωτικά και στη σταδιακή υιοθέτηση της ρητορείας τους”

Και ποιος είναι ο ρόλος του «φράχτη»;

Από τη στιγμή που τους αφαιρείται η δυνατότητα να προσεγγίσουν την Ελλάδα νόμιμα, το μόνο που απομένει είναι να μπουν στη χώρα «παράτυπα». Ο μόνος ακίνδυνος τρόπος γι αυτό είναι να περάσουν τα σύνορα στις Καστανιές, όπου η επικράτεια της Τουρκίας εκτείνεται και στη Δυτική όχθη του Έβρου. Αυτό το πέρασμα ήρθε να κλείσει ο «φράχτης». Η επόμενη δυνατότητα «παράτυπης» εισόδου είναι να διασχίσουν τον Έβρο, πράξη που συνοδεύεται από έναν σχετικά μικρό αλλά υπαρκτό βαθμό κινδύνου. Αλλά και αυτή η δυνατότητα ακυρώνεται με την αгаστή συνεργασία των δύο χωρών, που περιλαμβάνει και τη χρήση των πιο σύγχρονων τεχνολογικών μέσων. Στο πλαίσιο αυτό, θερμικές κάμερες που βρίσκονται στην Ελλάδα σαρώνουν μέρα-νύχτα το έδαφος της Τουρκίας σε βάθος δύο χιλιομέ-

τρων και όταν διαπιστωθεί κάποια «ύποπτη κίνηση» ανθρώπων κοντά στα σύνορα ειδοποιείται από τη δική μας αστυνομία η τουρκική αστυνομία και τους συλλαμβάνει. Ας μην επεκταθώ και στα άλλα μέσα, όπως είναι οι τεχνητές μύτες που ανιχνεύουν την εκπνοή διοξειδίου του άνθρακος ή των μηχανημάτων ανίχνευσης καρδιακών παλμών. Πρόκειται για ένα σύστημα, που η λειτουργία του στοιχίζει στη χώρα μας πολλές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, και μοναδικό σκοπό και αποτέλεσμα έχει να οδηγεί στην ιδιαίτερα επικίνδυνη διαδρομή του Αιγαίου όλους τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη και δικαιούνται προστασία. Αυτή η πολιτική είναι υπεύθυνη για τις εκατόμβες νεκρών στο Αιγαίο, ανάμεσα στους οποίους είναι εκατοντάδες βρέφη και μικρά παιδιά.

Πως δικαιολογείται μια τέτοια δολοφονική πολιτική;

Αυτό που συνήθως λέγεται είναι ότι εάν επιτρέπαμε στον Έβρο την κανονικότητα που προβλέπεται από τις διεθνείς συμβάσεις, τότε θα είχαμε «αμέτρητες στρατιές προσφύγων». Και για να μην τις έχουμε τους υποχρεώνουμε να πάνε στο Αιγαίο και να πνιγούν, με την «ελπίδα» ότι κάποιοι θα φοβηθούν να πάρουν το δρόμο της προσφυγιάς. Είναι πολλά τα δεδομένα που αποδεικνύουν ότι πρόκειται για ανόητη άποψη. Αν αυτή ήταν η κυρίαρχη στο μυαλό των υπευθύνων, τότε θα μπορούσαμε να συζητήσουμε και να καταλήξουμε σε μια ορθολογική λύση. Φοβούμαι, όμως ότι αποφασιστικό ρόλο για την εμμονή σ' αυτή την πολιτική παίζει ένα ευρέως διαδεδομένο στους εθνικιστικούς κύκλους της χώρας μας ιδεολόγημα: ότι το πέρασμα πολλών χιλιάδων μουσουλμάνων μεταναστών και προσφύγων μέσα από τη Θράκη εγκυμονεί, δήθεν, εθνικούς κιν-

δύνους! Η ρητορεία που θέλει την είσοδο των προσφύγων να είναι «εισβολή μουσουλμάνων», τον «εγκλωβισμό στην Ελλάδα χιλιάδων μουσουλμάνων μεταναστών και προσφύγων» να οδηγεί σε αλλοίωση της σύστασης του πληθυσμού της Θράκης, και άλλα παρόμοια, φαίνεται να ασκεί μεγάλη επιρροή στις κυβερνητικές αποφάσεις, μέσω τους ενός από τους δύο εταίρους.

Πηγαίνετε συχνά στην Ειδομένη. Τι συμβαίνει εκεί τώρα;

Στην Ειδομένη βιώσαμε ένα πρωτόγνωρο αυθόρμητο κίνημα συμπαράστασης. Από το καλοκαίρι χιλιάδες άνθρωποι κατάφεραν να ντύσουν και να θρέψουν περίπου 800 χιλιάδες πρόσφυγες. Και μετά ήρθε η ώρα που ο αρμόδιος αναπληρωτής υπουργός δήλωσε ότι τώρα πια πρέπει να υπάρξει τέρμα στην κατάσταση που επικράτησε τους πρώτους μήνες. «Επανακτούμε το κράτος», είπε, και η οποιαδήποτε συμπαράσταση επιτρέπεται μόνο στο πλαίσιο του «εθνικού σχεδίου» που εφαρμόζει η κυβέρνηση. Δηλαδή, για να προσφέρεις σ' αυτόν που πεινάει θα πρέπει πρώτα να πιστοποιηθείς από την κυβέρνηση! Ότι δεν ήταν μόνο λόγια φάνηκε στην Ειδομένη με τους ποικίλους περιορισμούς που επιβλήθηκαν από την αστυνομία. Παρόλα αυτά η συμπαράσταση συνεχίζεται και θα δυναμώσει, καθώς η Ελλάδα προσφέρει πια στην ΠΓΔΜ τις ίδιες υπηρεσίες που εδώ και χρόνια προσφέρει η Τουρκία σ' αυτήν. Η μόνη διαφορά είναι ότι στα σύνορα της ΠΓΔΜ έχουν –ακόμη– δικαίωμα να φτάνουν τουλάχιστον οι Σύριοι, οι Αφγανοί και οι Ιρακινοί. Για όλους τους άλλους ισχύει το «ελληνο-τουρκικό πρότυπο»: θερμικές κάμερες εγκατεστημένες στην ΠΓΔΜ (που τις χειρίζονται ειδικευμένοι αστυνομικοί από την Ουγγαρία!) σαρώνουν το έδαφος της Ελλάδας και σε περίπτωση «ύποπτων» κινήσεων ειδοποιούνται οι αστυνομίες των δύο χωρών για να δράσουν αναλόγως.

Να υποθέσουμε ότι θα συμμετάσχετε στις εκδηλώσεις που θα γίνουν στις 23 και 24 Ιανουαρίου στον Έβρο ενάντια στο φράχτη;

Φυσικά! Και προσδοκώ ότι η συμμετοχή των ανθρώπων θα είναι τέτοια ώστε να σημάνει η αλλαγή της πολιτικής που θέλει την Ευρώπη φρούριο, και τα θύματα των πολέμων και της φτώχειας να μαραζώνουν στους τεράστιους καταυλισμούς προσφύγων στην Αφρική και στην Ασία.

Ο Γιώργος Τσιάκαλος μίλησε στο Μανώλη Σπαθή

Η αστυνομία συνεχίζει να καλύπτει τους χρυσαυγίτες

Με καταθέσεις των αστυνομικών της ΔΙΑΣ που ήταν παρόντες στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα συνεχίστηκε η δίκη της Χρυσής Αυγής στις 11 Γενάρη, 43η ημέρα της διαδικασίας. Η εικόνα μιας αστυνομίας που όχι μόνο δεν έκανε τίποτα για να αποτρέψει το τάγμα εφόδου εκείνο το βράδυ βοηθώντας με την αδράνεια της τη δολοφονική επίθεση, αλλά και εξακολουθεί μαζί με τις ευθύνες της να καλύπτει και τους χρυσαυγίτες κατηγορούμενους, ήρθε ακόμα πιο καθαρά στο δικαστήριο.

Το σενάριο που είχε υποστηρίζει η αστυνομικός **Αγγελική Λεγάτου** σε προηγούμενες συνεδριάσεις -ότι οι αστυνομικοί “δεν πρόλαβαν” τη δολοφονία γιατί οι τέσσερις-πέντε που μαζί με το Ρουπακιά χτυπούσαν το Φύσσα “πρέπει να ήταν άλλοι” από τους είκοσι που ξεκίνησαν να τρέχουν από το Κοράλι και τους οποίους κυνηγούσαν οι ίδιοι- το παρουσίασε με πιο ολοκληρωμένο τρόπο ο αστυνομικός **Ανδρέας Μπιάγκης** σε αυτή τη δικάσιμο. Συγκεκριμένα ο μάρτυρας, αφού περιέγραψε πώς ο ίδιος και οι συνάδελφοί του έφτασαν στην καφετέρια Κοράλι έχοντας πάρει σήμα για “50 άτομα με ρόπαλα” που κατευθύνονται προς τα εκεί, είδαν τους σαράντα με πενήντα συγκεντρωμένους απέξω καθώς και κυνήγησαν τους είκοσι από αυτούς που αποσπάστηκαν τρέχοντας και βρίζοντας προς τη Τσαλδάρη, ισχυρίστηκε ότι το “επεισόδιο” στον αριθμό 62 βρισκόταν από πριν σε εξέλιξη και γι αυτό δεν κατάφεραν να το σταματήσουν.

Παρότι παραδέχτηκε ότι οι συγκεντρωμένοι στο Κοράλι ήταν “χρυσαυγίτες”, ότι από τα μηχανάκια που βρίσκονταν παρκαρισμένα εκεί φαινόταν “σα να κατέβηκαν εκείνη τη στιγμή και να περίμεναν κάτι” και ότι προκαλούσαν “φόβο” ακόμα και στους ίδιους, στο κρίσιμο σημείο τι έγινε στη Τσαλδάρη είπε ότι οι είκοσι που ξεκίνησαν από το Κοράλι “εσπασαν στα

Στιγμιότυπο από παλαιότερη κινητοποίηση της ΚΕΕΡΦΑ έξω από την δίκη της Χ.Α.

στενά ή συνέχισαν να τρέχουν”, ενώ οι “πέντε (με το Φύσσα) πρέπει να ήταν άλλοι, να προϋπήρχαν εκεί”. Όταν ρωτήθηκε από την πρόεδρο γιατί το πιστεύει αυτό, η απάντησή του ήταν “γιατί οι συνάδελφοι που προηγούνταν δε θα άφηναν να γίνει η συμπλοκή, θα την είχαν σταματήσει”.

Σενάρια

Βέβαια, το πόσο εκ των υστέρων κατασκευασμένο είναι αυτό το σενάριο φαινόταν σε κάθε στιγμή της περιγραφής του. Ο μάρτυρας δεν είχε καθαρή απάντηση ούτε στο πόση ήταν η απόστασή τους από τους είκοσι που έτρεχαν ούτε στο πώς γίνεται ο ίδιος να τους χάνει ξαφνικά από τα μάτια του. “Κάναμε ό,τι καλύτερο μπορούσαμε” και “Δεν είμαστε εκπαιδευμένοι για τόσα άτομα” επανέλαβε, όπως και όλοι οι συνάδελφοί του, ενώ για να ενισχύσει ακόμα περισσότερο την εκδοχή ότι επρόκειτο για δύο διαφορετικές ομάδες υποστήριξε “Δεν μπορούσαμε να αποτρέψουμε (τη δολοφονία) γιατί ήμασταν σε άλλο στενό, γινόταν πριν εμείς στρίψουμε στη Τσαλδάρη”. Στην ερώτηση μήπως αυτό έγινε γιατί κωλυσιέργησαν και δεν έτρεξαν πίσω από τους είκοσι όπως ισχυρίζεται, η απάντησή του ήταν

φυσικά όχι. Ως και η πρόεδρος επεσήμανε τότε στο μάρτυρα ότι “οι χρόνοι σας, ανατρέπουν όσα λέτε”.

Αποσυνδέοντας το τάγμα εφόδου από τη δολοφονία και υποστηρίζοντας ότι δεν επρόκειται για ένα ενιαίο περιστατικό, η αστυνομία συγκαλύπτει ότι, στην πραγματικότητα, παρακολούθησε την επίθεση από την αρχή μέχρι το τέλος χωρίς να επεμβαίνει -ως τη στιγμή που ο ίδιος ο Φύσσας φωνάζοντας υπέδειξε το δολοφόνο του. Ενώ στηρίζει και τους χρυσαυγίτες. Γιατί η αποσύνδεση του τάγματος εφόδου από τη δολοφονία αποτελεί την υπερασπιστική γραμμή πολλών κατηγορουμένων που υποστηρίζουν όχι μόνο ότι οι συγκεντρωμένοι στο Κοράλι ήταν άσχετοι με την επίθεση στο Φύσσα, αλλά ακόμα πιο προκλητικά ότι αν δεν ξεκινούσαν οι είκοσι να τρέχουν προς την Τσαλδάρη οι αστυνομικοί δε θα είχαν κάνει ποτέ τη σύλληψη Ρουπακιά. Με άλλα λόγια, ότι το τάγμα εφόδου οδήγησε την αστυνομία στο δρόστη της δολοφονίας!

Η συνεδρίαση είχε ξεκινήσει με τον αστυνομικό **Δημήτρη Μπάγιο**, η κατάθεση του οποίου δεν είχε ολοκληρωθεί πριν τη διακοπή των Χριστουγέννων. Ο συγκεκριμένος αστυνομικός

είχε λιποθυμήσει την πρώτη ημέρα που είχε ανέβει στο βήμα (βλέπε προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης, Νο 1205) αδυνατώντας να εξηγήσει πώς οκτώ αστυνομικοί δεν κατάφεραν να κάνουν τίποτα, ούτε καν άλλη σύλληψη εκτός του Ρουπακιά. Παρότι συνολικά η κατάθεσή του είχε κινηθεί στο ίδιο μήκος κύματος κάλυψης των ευθυνών της αστυνομίας, προσφέροντας βοήθεια στους κατηγορούμενους, στο κρίσιμο ερώτημα αν ήταν ενιαίο το περιστατικό, ο ίδιος αναγκάστηκε ύστερα από την ιδιαίτερη επιμονή και της πολιτικής αγωγής να παραδεχτεί ότι επρόκειτο για την ίδια και αυτή ομάδα.

Λύγισε

Σχολιάζοντας την κατάθεση Μπάγιου, οι συνήγοροι της πολιτικής αγωγής μίλησαν για την αδράνεια της αστυνομίας. “Δεν προσπάθησαν καν να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους. Το ότι ένας αστυνομικός λύγισε όπως δε λύγισε η μητέρα του Παύλου Φύσσα αλλά και οι δυο φοιτήτριες, μαρτυράει πολλά”, είπε η **Χρύσα Παπαδοπούλου**, “Οι αστυνομικοί κατασκεύασαν ένα σενάριο για να καλύψουν την ολιγωρία τους” είπε η **Ελευθερία Τομποτζόγλου** εκ μέρους και οι δύο της οικογένειας Φύσσα.

“Ο μάρτυρας ήρθε για να μην καταθέσει”, είπε ο **Τάκης Ζώτος**, εκ μέρους των Αιγύπτιων αλιεργατών, “Δεν ήμασταν παρόντες στη δολοφονία, είπε, κι αυτό έγινε γιατί νόμιζαν ότι επρόκειτο για μια διαμάχη μεταξύ χρυσαυγιτών και αναρχικών, αφήνοντας στην πραγματικότητα να εξελιχτεί η επίθεση. Μπορούμε καθαρά να μιλήσουμε για ανοχή της αστυνομίας προς τη Χρυσή Αυγή”.

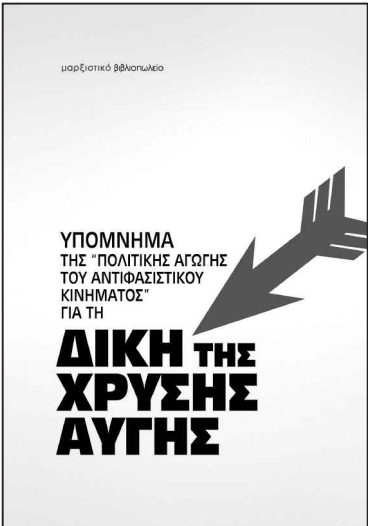
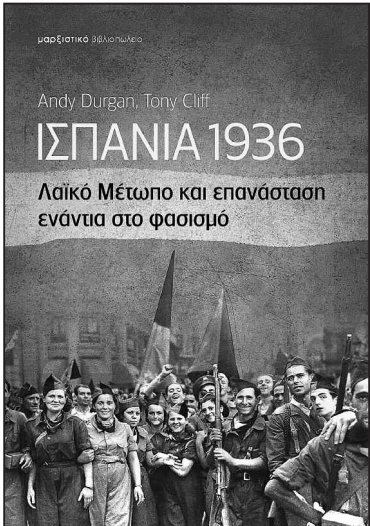
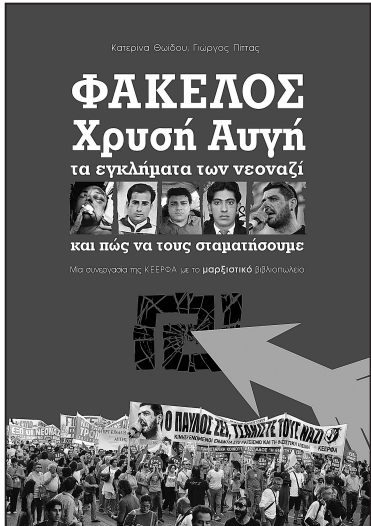
Για διάθεση ελλιπούς συνεργασίας του αστυνομικού με το δικαστήριο, μίλησε και ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, εκ μέρους των Αιγύπτιων αλιεργατών, εξηγώντας βήμα βήμα την άρνηση του μάρτυρα να απαντήσει σε κρίσιμες για τη διερεύνηση της υπόθεσης ερωτήσεις και συνέχισε “ότι αυτό το έκανε και με τη νομιμοποίηση του επαίνου από την ηγεσία της ελληνικής αστυνομίας” (ο μάρτυρας είχε αποκαλύψει ότι οι αστυνομικοί είχαν πάρει έπαινο για τη σύλληψη Ρουπακιά).

Και σε αυτή τη συνεδρίαση δεν έλειψαν οι προκλήσεις των χρυσαυγιτών κατηγορουμένων και των συνηγόρων τους. Δεν ήταν μόνο οι εξοργιστικές ερωτήσεις για την κατάσταση του Φύσσα, “αν ήταν υπερκινητικός και εξαγριωμένος”, “αν έβριζε” κλπ υπονοώντας ανοιχτά ότι ο ίδιος προκάλεσε την επίθεση και τη δολοφονία του (!). Την ίδια στιγμή, σε εξωτερικό από τη δικαστική αίθουσα διάδρομο, ο κατηγορούμενος πυρηνάρχης της Νίκαιας **Πατέλης**, αυτός που είχε δηλώσει πως “ό,τι κινείται, σφάζεται”, προκαλούσε τη μητέρα του Παύλου Φύσσα με σαρκασμούς και γελάκια.

Οι προγραμματισμένες για τις 12 και 13 Γενάρη συνεδριάσεις του δικαστηρίου δεν πραγματοποιήθηκαν λόγω της αποχής των δικηγόρων για την επίθεση στο ασφαλιστικό, ενώ η συνέχεια θα εξαρτηθεί από την κλιμάκωση των κινητοποιήσεών τους.

Λένα Βερδές

Διαβάστε από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Πανελλαδικό Συντονιστικό στις 17 Γενάρη

Για το προσχέδιο θέσεων για το οργανωτικό ενόψει της 3ης Συνδιάσκεψης στις 5-6 Μάρτη συζητάει στις 17 Γενάρη το ΠΣΟ της ANTAPΣYA.

Πάνω στο ζήτημα της εκλογής των συντρόφων-ισσών στα όργανα της ANTAPΣYA, η 3η Συνδιάσκεψη μπορεί να προχωρήσει στην ολοκλήρωση ενός κειμένου καταστατικών αρχών λειτουργίας της ANTAPΣYA πατώντας πάνω στα προχωρήματα που έχουν γίνει σε αυτόν τον τομέα. Έχοντας σαν βάση την προηγούμενη απόφαση της 1ης Συνδιάσκεψης, τη συζήτηση που έγινε στη 2η και τις αποφάσεις του ΠΣΟ που ακολούθησε το Νοέμβρη του 2014, το οποίο και αποφάσισε την αναλογική αντιπροσώπευση των υποψηφίων στα όργανα της ANTAPΣYA μέσα από διαδικασίες απλής αναλογικής. Η απόφαση εκείνου του ΠΣΟ μπορεί και πρέπει να υλοποιηθεί και στην εκλογή αντιπροσώπων για την 3η Συνδιάσκεψη.

Απλή αναλογική

Η πρόταση, όπως είχε τεθεί ήδη στην 1η Συνδιάσκεψη, για ανάδειξη αιρετών συντρόφων με διαδικασίες απλής αναλογικής ανάμεσα στα προτεινόμενα ψηφοδέλτια (όπου κάθε ψηφοδέλτιο περιλαμβάνει αριθμό υποψηφίων ίσο με τον αριθμό των εκλεγόμενων, κάθε μέλος έχει το δικαίωμα να συγκροτήσει πρόταση και κάθε μέλος έχει δικαίωμα να ψηφίσει την πρόταση της επιλογής του) είναι αυτή που εξασφαλίζει την αναλογική συμμετοχή όλων. Το αποτέλεσμα μιας τέτοιας διαδικασίας εκλογής είναι όχι μόνο δημοκρατικό αλλά και ενωτικό και συνθετικό. Καμιά άποψη δεν αποκλείεται, καμιά άποψη δεν «κατελώνει», η κοινή συσταμένη προκύπτει συνθετικά.

Οι ενδοιασμοί ότι μια τέτοια διαδικασία εκλογής δημιουργεί πολώσεις με τις χωριστές προτάσεις-ψηφοδέλτια δεν ευσταθούν. Καταρχάς γιατί ο προηγούμενος τρόπος διεξαγωγής με λίστα, πίσω από το «ενιαίο ψηφοδέλτιο» συνοδευόταν από μάχες σταυροδοσίας χωρίς καν αυτές να πατάνε πάνω σε πολιτικές πλατφόρμες και απόψεις.

Κατά δεύτερο, η ANTAPΣYA είναι ένα μέτωπο πολιτικών οργανώσεων ανένταχτων αγωνιστών της επαναστατικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς, όπου οι πολιτικές διαφωνίες, όπως και οι συμφωνίες, είναι εξ ορισμού γνωστές και υπαρκτές. Πολωτικές και διασπαστικές γίνονται αυτές οι διαφωνίες όταν δεν κατοχυρώνεται η ελεύθερη έκφρασή τους και όχι όταν εκφράζονται ελεύθερα μέσα σε μια δημοκρατική λειτουργία.

Στήριγμα για τον κόσμο που αντιστέκεται

Συνέντευξη
με την Αργυρή
Ερωτοκρίτου
μέλος της ΚΣΕ

Στις 5-6 Μάρτη προγραμματίζεται η 3η Συνδιάσκεψη της ANTAPΣYA. Ήδη αρχίζει η συζήτηση των θέσεων της συνδιάσκεψης. Ποια η σημασία της μέσα στις νέες συνθήκες;

Η 3η Συνδιάσκεψη της ANTAPΣYA είναι ένα κεντρικό πολιτικό γεγονός. Θέλουμε να επηρεάσει πολιτικά όλη τη ριζοσπαστικοποίηση που διαμορφώνεται στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, που και πριν αλλά και μετά το 3ο μνημόνιο συνεχίζει να κατεβαίνει στο δρόμο, να απεργεί, να αγωνίζεται. Αλλά και να κερδίσει στην πλευρά της αντικαπιταλιστικής αριστεράς τη νεολαία, τους εργαζόμενους, τον κόσμο που αντιστέκεται.

Υπάρχουν ερωτήματα σε όλον αυτόν τον κόσμο, υπάρχουν κομμάτια που σπάνε από το ΣΥΡΙΖΑ αναζητώντας εναλλακτική. Στο εσωτερικό της ΛΑΕ αλλά και του ΚΚΕ ανοίγει η συζήτηση πάνω στην πολιτική, τη στρατηγική. Πάνω σε αυτά μπορεί να συμβάλει θετικά η 3η Συνδιάσκεψη της ANTAPΣYA.

Γιατί η ANTAPΣYA δεν γεννήθηκε χθες. Όλα τα τελευταία χρόνια έχει παίξει ρόλο για να αναδειχθεί η τεράστια ριζοσπαστικοποίηση που γκρέμισε κυβερνήσεις, στράφηκε αριστερά και έδωσε τα συντριπτικά ποσοστά του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα. Η ANTAPΣYA το έκανε αυτό από τη μια διαμορφώνοντας το αντικαπιταλιστικό της πρόγραμμα και από την άλλη με τις πρωτοβουλίες της στους αγώνες. Αυτά τα δύο έχουν να παίξουν ακόμα πιο καθοριστικό ρόλο το επόμενο διάστημα στην ανάδειξη μιας δυνατής αριστερής αντιπολίτευσης απέναντι στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που κατρακυλάει δεξιά.

Ποια είναι η εναλλακτική πρόταση της ANTAPΣYA;

Απέναντι στους εκβιασμούς ότι ο μόνος δρόμος για να βγούμε από την κρίση είναι η εφαρμογή των μνημονίων, η απάντηση που εξασφαλίζεται να είναι πιο επίκαιρη από ποτέ σήμερα, είναι η διαγραφή όλου του χρέους. Αντί να κοπών για ακόμα μια φορά οι συντάξεις και οι δαπάνες για Υγεία-Παιδεία, να σταματήσει να πληρώνεται το χρέος.

Είναι η έξοδος από το ευρώ και την ΕΕ. Μια ΕΕ που από τη μια επιβάλλει ότι οι εργαζόμενοι θα είναι αιωνίως άνεργοι ή «απασχολούμενοι» σε 5μηνα προγράμματα και από την άλλη χτίζει τη βαρβαρότητα της ρατσιστικής Ευρώπης-Φρούριο και συμμετέχει στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Είναι η κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο για να επιβάλουμε έλεγχο στη ροή και τη διάθεση των κεφαλαίων και τη χρησιμοποίησή τους προς όφελος της εργατικής τάξης και των φτωχών.

Αυτή είναι η εναλλακτική που προτείνει το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της ANTAPΣYA ώστε να μπορεί το κίνημα να φέρει άμεσες νίκες και να αλλάξει τα πράγματα όχι στο μακρινό μέλλον αλλά στο εδώ και τώρα. Και αυτή την εναλλακτική μπορεί να τη χτίζει μόνο η ίδια η εργατική τάξη με τους αγώνες της. Οι «από τα πάνω» λύσεις και οι συμβιβασμοί που ήταν η σημαία του ΣΥΡΙΖΑ μας τελείωσαν.

Αυτό μας πάει αναγκαστικά στο δεύτερο σκέλος. Αυτά θα μπορέσουν να κερδηθούν μόνο μέ-

Πειραιάς 6 Γενάρη 2016. Η ANTAPΣYA στο πλευρό των εργαζόμενων που αντιστέκονται στο ξεπούλημα του λιμανιού

σα από τους κοινούς αγώνες της εργατικής τάξης, της νεολαίας. Και εδώ, οι ενωτικές πρωτοβουλίες της ANTAPΣYA μέσα στο κίνημα μπορούν να δώσουν την απαραίτητη ώθηση για να εκφραστεί η δυσaréσκεια και η οργή του κόσμου και να μετατραπεί σε δράση, οργάνωση, δύναμη ρήξης και ανατροπής. Δεν χρειαζόμαστε μια αριστερά που απλά γκρινιάζει ή καταγγέλει στο κοινοβούλιο τα ξεπουλήματα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Η ANTAPΣYA παίζει αυτό το ρόλο σήμερα. Με τη συμβολή της στο «ΟΧΙ» που οργάνωσε από τα κάτω στις γειτονιές και τους χώρους εργασίας τις μέρες του δημοψηφίσματος βρέθηκε ενωτικά αλλά αιχμηρά στην πρώτη γραμμή της μεγάλης αυτής ταξικής σύγκρουσης. Στο ζήτημα των προσφύγων στηρίζοντας τις πρωτοβουλίες της ΚΕΕΡΦΑ και του συντονισμού των σωματείων και των φοιτητικών συλλόγων για το προσφυγικό προσπαθούμε να ενώσουμε όλες τις αποχρώσεις του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος. Αντίστοιχα στο αντιπολεμικό κίνημα, στο lgbtq κίνημα έξω από τη Βουλή για το σύμφωνο συμβίωσης. Και βέβαια στο εργατικό κίνημα. Στα 5μηνα ενάντια στις απολύσεις, στα λιμάνια και στους σιδηροδρόμους ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, στα νοσοκομεία, παντού δίνουμε τη μάχη του συντονισμού, όχι ο καθένας μόνος του αλλά όλοι μαζί, όλοι όσοι θέλουν να συγκρουστούν με τα μνημόνια με πρωτοβουλίες δράσης και κλιμάκωσης, για να ξεπεραστούν τα εμπόδια που βάζουν οι γραφειοκρατικές και ρεφορμιστικές ηγεσίες.

Υπάρχει κίνδυνος εσωστρέφειας;

Κάθε άλλο. Έχουμε δύο μήνες μπροστά μας για τη Συνδιάσκεψη και έχουμε μια μεγάλη ευκαιρία για να βγει εξώστρεφα η ANTAPΣYA στην πολιτική συζήτηση - και μάλιστα με οργανωμένο τρόπο. Σε κάθε γειτονιά, πόλη, χώρο εργασίας να μην περιοριστούμε σε συνελεύσεις των μελών αλλά να οργανώσουμε ανοιχτές εκδηλώσεις και να καλέσουμε όλα τα κομμάτια της Αριστεράς να συ-

ζητήσουμε συντροφικά στο ζήτημα της εναλλακτικής. Να τους καλέσουμε εκεί να δώσουμε μαζί τις άμεσες μάχες του ασφαλιστικού, των απολύσεων, της Παιδείας, των προσφύγων, της δίκης της Χ.Α.

Το προηγούμενο διάστημα η ANTAPΣYA ταλαιζόταν από την αντιπαράθεση: φτάνει ένα αντικαπιταλιστικό μέτωπο ή χρειάζεται ένα «πλατύτερο» μέτωπο; Εδώ υπάρχει πλέον προχώρημα. Όχι μόνο μέσα στην ANTAPΣYA, αλλά και σε κομμάτια που την παρακολουθούν απογοητευμένα από τον ΣΥΡΙΖΑ και καταλαβαίνουν στην πράξη την αναγκαιότητα της ύπαρξης μιας δυνατής αντικαπιταλιστικής αριστεράς που να μη μιλάει για διαχείριση αλλά για σύγκρουση με το σύστημα.

Όλα αυτά μπορούν να επηρεάσουν με τον πιο θετικό τρόπο τη συζήτηση που γίνεται μέσα στην ANTAPΣYA. Να βοηθήσουν στο περαιτέρω ξεκαθάρισμα πάνω στο ζήτημα των ταξικών συσχετισμών, στο ποια είναι η δύναμη που μπορεί να επιβάλει το πρόγραμμα της ANTAPΣYA, στο τι κόμμα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και πώς αντιμετωπίζουμε τον κόσμο του.

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια περίοδο που μπορεί να σημάνει τη συγκρότηση ενός μαζικού μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην Ελλάδα, μια εξέλιξη που θα παίξει ρόλο διεθνώς. Αυτό μεταφράζεται άμεσα πηγαίνοντας προς την 3η Συνδιάσκεψη σε μαζική καμπάνια εγγραφής νέων μελών σε όλες τις τοπικές και κλαδικές της επιτροπές

Συνελεύσεις τοπικών επιτροπών

ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ-ΒΡΗΛΗΣΣΙΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/1 Στέκι (Αβέρωφ 7Α - Χαλάνδρι) 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/1 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ-ΧΟΛΑΡΓΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 17/1 Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής 6μμ
Ν. ΙΩΝΙΑΣ-Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ-ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/2 7μμ
ΝΕΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ 6/2 5μμ
ΜΑΡΟΥΣΙΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 14/2 Σύλλογος Δασκάλων 5μμ

ΘΕΑΤΡΟ

“Οι τρομπέτες του θανάτου ή τα μανιτάρια”

Το έργο του γάλλου θεατρικού συγγραφέα Φρανσουά Λουί Τιγύ πραγματεύεται τη μοναξιά των ανθρώπων στις μητροπόλεις του καπιταλισμού και όχι μόνο. Σε σκηνοθεσία του Γάλλου θεατρικού σκηνοθέτη Ζαν Πωλ Ντενιζόν και μετάφραση της Ελένης Παπαχριστοπούλου.

Το έργο αφηγείται την ιστορία μιας ξενοφοβικής γυναίκας που τη στοιχειώνουν τα φαντάσματα του φόβου της. Μια γυναίκα που ζει προσκολλημένη στις παραδόσεις του χωριού της και αδυνατεί να προσγειωθεί στη ζωή της μεγαλούπολης. Μια καθημερινή μικροαστή που πηγαίνει κάθε μέρα στη δουλειά της, αλλά από εκεί και έπειτα κλείνεται ερμητικά στους τέσσερις τοίχους του σπιτιού της. Η ιστορία τοποθετείται χρονικά στη δεκαετία του εβδομήντα, αλλά θα μπορούσε κάλλιστα να αποτελεί και σημερινό γεγονός και οι ήρωές του σημερινές ανθρώπινες φιγούρες. Εκείνο λοιπόν το οποίο αποτελεί το κεντρικό χαρακτηριστικό της ηρωίδας είναι η απομόνωσή της, το κλείσιμο στον εαυτό της. Κάθε τι το ξένο της προκαλεί φόβο, κάθε κοινωνική επαφή ένα σφίξιμο στο λαιμό. Κάτι σαν μόνιμος βρόχος να επικρέμεται πάνω της, η πραγματική απειλή όμως θα έρθει από εκεί που δεν το περιμένει.

Πανικός

Και βέβαια όσο κλείνεται στον εσωτερικό της κόσμο, τόσο ο φόβος της γίνεται πανικός. Εκατομμύρια άνθρωποι, όχι στην Γαλλία του 1970 αλλά στο σήμερα, φοβισμένοι από το εχθρικό οικονομικό περιβάλλον απομακρύνονται από την κοιτίδα τους, δηλαδή την κοινωνία ή με άλλους όρους την κοινότητα. Ουσιαστικά πρόκειται για τον μοναχικό εξατομικευμένο άνθρωπο της βιομηχανικής εποχής, διάβαζε καπιταλισμός. Ο κοινοτικός χώρος αποτελεί ξένο περιβάλλον, ενώ ο ιδιωτικός οικείο. (Θυμάται κανείς εκείνο το περίφημο απόφθεγμα της Μάργκαρετ Θάτσερ, που αποτελεί σημαία του φιλελευθερισμού παλιού και νέου: ότι δεν βλέπει πουθενά καμιά κοινωνία παρά μονάχα άτομα, καταλήγοντας στο μεταμοντέρνο, ότι η κοινωνία δεν υπάρχει, επειδή προφανώς δεν μπορεί να την πάρει τηλέφωνο, ενώ τα άτομα μπορεί).

Μιλάμε δηλαδή για τη νεωτερική διάσπαση της δημόσιας από την ιδιωτική σφαίρα, τον χωρισμό σε δημόσια

και ιδιωτική ζωή. Υποτίθεται ότι το άτομο βρίσκει την ευτυχία στον δικό του χώρο, στην ιδιωτική του απομόνωση, γιατί στο δημόσιο επικρατεί ο σκληρός κόσμος του ανταγωνισμού, της άγριας εκμετάλλευσης των εργαζομένων της, με όρους ανθρωποσφαγής. Είναι ο κόσμος της αλλοτρίωσης που περιγράφει ο Καρλ Μαρξ στο Οικονομικά και Φιλοσοφικά Χειρόγραφα. Η αλλοτρίωση του εργάτη από το προϊόν της εργασίας του, που αναγνωρίζεται ως κάτι ξένο και αλλότριο, μετασχηματίζεται σε αποξένωση ανθρώπου από άνθρωπο.

Όμως το έργο επιφυλάσσει μια έκπληξη για τον θεατή. Εκεί που η πόρτα κλειδώνει και ξανακλειδώνει με σύρτες ή με τη σύγχρονη εκδοχή με πόρτες ασφαλείας, θα υπάρξει μια εισβολή στο προσωπικό της άσυλο, στο άδυτο του σπιτιού της, όχι βέβαια από τους «ενοχλητικούς» ξένους, αλλά από ένα φιλικό ζευγάρι. Εδώ το έργο δίνει μια τέτοια διάσταση που αξίζει κανείς να το παρακολουθήσει. Αυτό που ακολουθεί δεν είναι μια απελευθερωτική διαδρομή, μια έξοδος προς την κοινωνία, αλλά ένα άγριο κάλεσμα για είσοδο στο μοντέρνο, ποιο μοντέρνο όμως; Εκείνο του καταναλωτισμού που παρουσιάζεται με τον μανδύα του μοντέρνου, του νεωτερικού. Η σύγκρουση μοιάζει αναπόφευκτη. Η φοβισμένη μικροαστή θα σοκαριστεί και συντετριμμένη καθώς είναι, θα δώσει μάχη με τα ίδια της τα φαντάσματα.

Η διάρθρωση του έργου έχει κλιμακωτή εξέλιξη. Παρακολουθούμε από την εισαγωγή ως το κλείσιμο της αυλαίας την κορύφωση της δράσης τόσο του έργου όσο και των αντιδράσεων των πρωταγωνιστών. Σε κάθε σκηνή μας αποκαλύπτεται η συνέχεια χωρίς ούτε μια στιγμή να μας κάνει να πλήττουμε. Μια παράσταση που αξίζει να παρακολουθήσει το κοινό, ακόμη και εκείνο που δεν είναι εθισμένο στο θέατρο.

Χρήστος Μάραντος

Πολυχώρος ΕΚΣΤΑΝ(Πατησίων και Καυτατζόγλου 5) Κάθε Σάββατο και Κυριακή στις 19.00. Διάρκεια: 1.15' Τιμή εισιτηρίου: 10 ευρώ, και 5 ευρώ για άνεργους και σπουδαστές.

Παίζουν οι ηθοποιοί: Ελένη Παπαχριστοπούλου, Χάρις Συμεωνίδου, Ηλίας Γκογιάνος. Φωνή μάνας: Λαμπρινή Λίβα Φωνή παρουσιαστή: Γιάννης Σταματίου.

Έκθεση φωτογραφίας: “Οικογενειακές υποθέσεις”

“Οικογενειακές υποθέσεις” είναι ο τίτλος της έκθεσης φωτογραφίας του Βασίλη Πουλαρίκα που κάνει εγκαίνια αυτή την Παρασκευή 15/1 στις 20:30 στο Κέντρο Δημιουργικής Φωτογραφίας “ENNEA” (Θησέως 20 & Κολοκοτρώνη, Αθήνα – ώρες λειτουργίας: Τρίτη, Πέμπτη, Παρασκευή 14:00 ως 22:00 - Δευτέρα, Τετάρτη, Σάββατο 14:00 ως 18:00).

Ξεκινώντας το 2010 ο Πουλαρίκας φωτογραφίζει τις οικογενειακές υποθέσεις καθημερινών ανθρώπων.

20 χρόνια ΕΝΕΚΕΝ

Τα 20 χρόνια κυκλοφορίας του γιορτάζει το ΕΝΕΚΕΝ σε ένα συλλεκτικό τεύχος με ιδιαίτερη αξία. Σε αυτό το 37ο τεύχος του Θεσσαλονικίτικου περιοδικού υπάρχουν όλα εκείνα τα στοιχεία που έκαναν το ΕΝΕΚΕΝ ένα από τα σημαντικότερα περιοδικά του είδους του.

Όπως εξηγεί ο εικαστικός Βασίλης Ιωαννίδης στην αναδρομή του, από το πρώτο κιόλας τεύχος του ΕΝΕΚΕΝ υπάρχει ο προσδιορισμός “Επιθεώρηση Πολιτισμού” μια επιθεώρηση που έφτασε να απλώνεται “σε όλα τα λογοτεχνικά είδη (ποίηση, πεζογραφία, κριτική), σε μεταφράσεις, σε ιστορικοκοινωνικές προσεγγίσεις, άρθρα, δοκίμια, και μελέτες γύρω από την επικαιρότητα, τη σύγχρονη πραγματικότητα, την ψυχανάλυση, τη φιλοσοφία, την επιστήμη, τη γνωριμία άλλων πολιτισμών”.

“Μέσα από κείμενα και δοκίμια αναφοράς, πρωτοποριακή ποίηση και λογοτεχνία, αλλά και ένα εικαστικό πλέγμα σύγχρονων καλλιτεχνών, το ΕΝΕΚΕΝ αποτελεί σήμερα μακράν το ποιοτικότερο και σημαντικότερο περιοδικό στο είδος του πανελλαδικά”, αναφέρει ο πανεπιστημιακός Σπύρος Μακρής στη μελέτη του “Ο περιοδικός τύπος στην Ελλάδα” που δημοσιεύεται στο αφιέρωμα για τα 20 χρόνια σε αυτό το τεύχος του ΕΝΕΚΕΝ.

Μαζί υπάρχει η σημαντική αναλυτική καταγραφή, που κάνει η συγγραφέας και μεταφράστρια, συνεργάτης του περιοδικού, **Τούλα Παπαπάντου**, των δεκάδων ποιητών που έχουν περάσει από την “Τέχνη του λόγου”, το τμήμα του περιοδικού που φιλοξενεί ποιήματα και πεζογραφία.

Είναι αυτό το τμήμα που μετέτρεψε το ΕΝΕΚΕΝ σε έναν από τους πιο σπουδαίους εκφραστές της μεταπολιτευτικής λογοτεχνικής δημιουργίας, θερμοκοιτίδα και κιβωτό της “τέχνης του λόγου”, όχι “απλώς

ένα βήμα δημιουργικής έκφρασης μιας νέας γενιάς δημιουργών αλλά ένα πραγματικό πεδίο δημιουργικής παρέμβασης”, όπως θα γράψει ο **Σ. Μακρής**.

Στο αφιέρωμα για τα 20 χρόνια εντάσσεται και η εκτενής συνέντευξη “Για το νήμα της ελευθερίας” του εκδότη του περιοδικού **Γιώργου Γιαννόπουλου**, της “ψυχής” του ΕΝΕΚΕΝ (όπως τον περιγράφει η Έλενα Αβραμίδου στο κείμενό της “ΕΝΕΚΕΝ ... 20 ετών”) στην συγγραφέα **Πέτρα Κουμούση**. Πρόκειται για μια εκ βαθέων συνέντευξη που ακουμπάει σε όλα τα ζητήματα της παραγωγής λογοτεχνικού λόγου τα τελευταία 30 χρόνια στην Ελλάδα.

Αναλύσεις

Φυσικά και σε αυτό το τεύχος δεν λείπουν οι πολιτικές, ιστορικές και εικαστικές αναλύσεις. Ενδιαφέρον έχει η μελέτη του **Γρηγόρη Καραφύλλη**, “Παντελής Πουλιόπουλος: Ένας ευφυής μαρξιστής του μεσοπολέμου”, όπως επίσης και η πρωτοποριακή ανάλυση του ψυχιάτρου **Παύλου Βασιλειάδη**, “Από τα ψυχιατρεία στη μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη”, ενώ γεμάτο ρεαλιστικές εικόνες είναι το “Ταξίδι στην Κίνα” του **Ρολάν Μπαρτ**.

Δεκάδες ποιήματα, πεζά, παρουσιάσεις βιβλίων αλλά και εικαστικά μετατρέπουν και αυτό το τεύχος του ΕΝΕΚΕΝ σε μια “ολοκληρωμένη εικαστική εμπειρία”.

“Το ΕΝΕΚΕΝ, μπορούμε να πούμε, προσπάθησε να είναι ένα συλλογικό “ημερολόγιο κατασρώματος” ή ένα συλλογικό μυθιστόρημα όπου εγγράφεται και εγγράφει την εποχή του που κρίνει και κρίνεται ουσιαστικά”, τονίζει στην συνέντευξή του ο Γ. Γιαννόπουλος εξηγώντας το πώς, παρά τις δυσκολίες του χειρήματος εδώ και δυο δεκαετίες βρίσκει την δύναμη και “το πείσμα να πλέει κόντρα στο ρεύμα”.

Κυριάκος Μπάνος

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ας αρχίσουμε λοιπόν... Πριν πολλά-πολλά χρόνια (25 Μαΐου 1977), σε ένα μακρινό γαλαξία (στις ΗΠΑ) βγήκε στις κινηματογραφικές αίθουσες η πρώτη ταινία του σκηνοθέτη Τζωρτζ Λούκας, Ο Πόλεμος των Άστρων: «Η νέα ελπίδα» (Η πρώτη ταινία της σειράς, τέταρτη [IV] χρονολογικά ως προς την γενικότερη υπόθεση. Σας μπέρδεψα; Δείτε τις.).

Η ταινία αυτή –παρόλο που σήμερα δεν είναι εύκολο να το πιστέψει κανείς- ξεκίνησε ως b-movie του κερατά. Με προϋπολογισμό 11 εκατ. δολαρίων και άπειρες καινοτομίες ως προς τα οπτικά εφέ και το μακιγιάζ, κατάφερε παρ’ όλα αυτά να καταστεί σημείο αναφοράς τόσο καλλιτεχνικά, όσο φυσικά και εμπορικά. Ακολούθησαν οι δύο συνέχειες, ώστε να συμπληρωθεί η πρώτη τριλογία.

Παιδί της πολιτικά ανήσυχης και αρκετά παραγωγικής δεκαετίας του 1960, ο Τζωρτζ Λούκας κατάφερε να εκφράσει την επιθυμία των περισσότερων εκείνη τη περίοδο για έναν καλύτερο κόσμο. Σίγουρα χωρίς πόλεμο, με περισσότερη δημοκρατία και λιγότερο αυταρχισμό και εννοείται χωρίς διακρίσεις.

Απογοητευμένος μάλλον από την προοπτική ότι κάτι τέτοιο μπορεί ποτέ να συμβεί στην πραγματική ζωή, μετέθεσε το όνειρό με κινηματογραφικό τρόπο σε μια πάλη ανάμεσα σε καλούς και κακούς σε έναν μακρινό και φανταστικό γαλαξία. Όχι σε καλή και κακή δύναμη. Γιατί αυτή στις ταινίες του εμπεριέχει και τις δύο εκφάνσεις. Αλλά σε ανθρώπους που κάνουν την μία η την άλλη επιλογή. Ή και περισσότερες. Που ενίοτε κιάλας εναλλάσσονται κατά την διάρκεια της ζωής τους.

Που ως τέτοιες όμως στις ταινίες του είναι πέρα για πέρα διακριτές: Σε αυτούς που ακολουθούν τους Επαναστάτες και σε εκείνους που υπηρετούν τη Γαλαξιακή Αυτοκρατορία.

Star Wars VII Η δύναμη ξυπνά(;)

Έτσι, εντάσσοντας σε ένα μυθικό πλαίσιο –άριστα ισορροπημένο- πρόσωπα, πράγματα και καταστάσεις (που εξακολουθούν όμως να έχουν τις ρίζες τους στην πραγματικότητα), κατάφερε να συμπαρασύρει στη νέα αυτή του αφήγηση όλους όσοι δεν θέλησαν να δεθούν προκαταβολικά στο κατάρτι.

Εξωγήινες πύλες

Και πράγματι η τεράστια επιτυχία της πρώτης τριλογίας, άλλαξε όπως ήταν αναμενόμενο και τους όρους του μετέπειτα παιχνιδιού. Από το ότι όλοι πλέον αναφερόντουσαν κατά το δοκούν στην νέα κουλούρα που είχε δημιουργηθεί, μέχρι φυσικά την πρόσβαση στη νέα πηγή απίστευτου πλουτισμού που οι εξωγήινες πύλες της είχαν ανοίξει για την κινηματογραφική βιομηχανία του Χόλυγουντ.

Από την ονομασία («Πόλεμος των Άστρων») του αντιβαλλιστικού προγράμματος των ΗΠΑ στην τελευταία φάση του στρατιωτικού ανταγωνισμού της με τα πυρηνικά της τότε ακόμα Σοβιετικής Ένωσης, μέχρι την ονομασία της τελευταίας (πάλη από τον Ρέιγκαν) ως «Αυτοκρατορίας του Κακού», φτάσαμε σήμερα στην εμπορική ανάγκη, ο διασημικός αυτός μύθος να πρέπει να ανανεώσει τη σχέση του με τις νέες γενιές. Και τα ταμεία.

Έχοντας ακολουθήσει την πρώτη τριλογία, η επόμενη (1999-2005) πραγματοποιήθηκε κύρια πάνω στην ανάγκη να ανεβάσει ο Λούκας το κασέ της εταιρίας του και φυσικά των δικαιωμάτων του «Πολέμου των Άστρων», ενόψει της μελλοντικής τους πώλησης. Πράγμα που ήτανε παραπάνω από εμφανές, τουλάχιστον για τους μεγαλύτερους. Κι έτσι το σχίσμα αναμεταξύ των πιστών επήλθε αναπόφευ-

κτα και σ’ αυτή την περίπτωση. Βασικό διαχωριστικό στοιχείο: Η ηλικία.

Υπόθεση που επιβεβαιώθηκε το 2013, όταν η Ντίσνεϊ εξαγόρασε τη Lucasfilms και μαζί φυσικά το brand name του «Star Wars», για μόλις... 4 δις δολάρια (Αυτά είναι ισοδύναμα!). Οπότε και πρέπει να τα πάρει πίσω. Γιατί η εξέλιξη του μύθου του «Πολέμου των Άστρων» δεν έχει να κάνει φυσικά με την αγωνία του κοινού για την εξέλιξη της αγαπημένης τους ιστορίας από το 1983 και μετά.

Μια τέτοια ταινία λοιπόν, όπως το Star Wars VII: «Η Δύναμη Ξυπνά» γυρίζεται γιατί θα φέρει τρελά κέρδη σε αυτούς που επενδύουν σε αυτή. Και αυτό κάνει.

Ο σκηνοθέτης Τζέφρεϊ Τζ. Άμπραμς, πατάει πάνω στην δοκιμασμένη συνταγή της πρώτης τριλογίας (και όχι της νεότερης) και κάνοντας ένα ριμέικ στην πραγματικότητα, προσπαθεί στηριζόμενος σε μια πετυχημένη συνταγή να ξαναβρεί το σημείο επαφής με την νέα γενιά. Λειαινώντας κάποιες αιχμηρές γωνίες του παρελθόντος όπως τους «Επαναστάτες» που τους μετονομάζει σε «Αντίσταση» και την «Γαλαξιακή Αυτοκρατορία», «Νέα Τάξη» και αντισταθμίζοντας το με τους πρωταγωνιστικούς ρόλους να πηγαίνουν στη ρακοσυλλέκτρια Ρέι και στον μαύρο νεαρό Φιν.

Για να είμαστε όμως όσο πιο «αντικειμενικοί» γίνεται, η ταινία δεν είναι κακή. Σίγουρα όμως δεν είναι και η συνέχεια που οι παλιοί fan θα θέλαμε και που περιμέναμε να δούμε τόσα χρόνια. Λες και το «Star Wars» είναι μια πραγματική ιστορία που κάποιιοι από εμάς περιμέναμε έστω και σιγά-σιγά, να συνεχίσει να μας μαγεύει.

Πάνος Κατσαχνιάς

Παίζονται ακόμα

Το 2015 έφυγε φιλοξενώντας στην οθόνη πολλές αξιόλογες ταινίες. Πριν υποδεχτούμε τη σοδειά του 2016, θυμίζουμε μερικές αξιόλογες που παίζονται ακόμη στις αίθουσες:

Ο «**Ηλίθιος**» μας μεταφέρει στη σημερινή Ρωσία, όπου ένας ευσυνειδητός τεχνικός προσπαθεί να σώσει τους κατοίκους μιας ετοιμόρροπης εργατικής πολυκατοικίας που πρέπει να εκκενωθεί άμεσα. Απέναντί του θα βρει ολόκληρο το πολιτικό κατεστημένο της πόλης όπου ζει, αλλά τελικά και τους συμπολίτες του. Σε σαφή συσχέτιση με το κλασικό έργο του **Ντοστογιέφσκι**, η ταινία του **Γιούρι Μπίκοφ** είναι βαθειά απαισιόδοξη ματιά και ισχυρό ράπισμα στη νεοφιλελεύθερη Ρωσία του Πούτιν.

● **«Κάρολ»**. Μεταφορά ενός έργου της **Πατρίσια Χάισμιθ**, που η ίδια έκδοσε το 1952 με ψευδώνυμο για να μην θέσει σε κίνδυνο την καριέρα της. Ο λόγος; Περιγράφει τον έρωτα μιας μεσοαστής με μια πωλήτρια σε πολυκατάστημα, στη Νέα Υόρκη της δεκαετίας του ’50. 65 χρόνια μετά, η ταινία του **Τοντ Χέινς** ζωντανεύει μια μουντή εποχή για τις γυναίκες και τα κοινωνικά δικαιώματα, εστιάζοντας στη δύναμη της ανθρώπινης επιθυμίας να στέκεται ενάντια ακόμη και στους πιο ισχυρούς κανόνες.

● **«Ο μικρός πρίγκηπας»**. Το κλασικό παραμύθι του **Σεν Εξπερί** έχει μεταφερθεί με εξαιρετικό τρόπο σε κινούμενα σχέδια, με μια ευρηματική προσαρμογή στο σήμερα, όπου ο ιδεαλισμένος και η φαντασία των πρωταγωνιστών έρχεται σε σύγκρουση με τον αποστειρωμένο κόσμο του ανταγωνισμού και της αλλοτριωμένης εργασίας. Συγκινεί παιδιά κάθε ηλικίας.

● **«Το μαργαριταρένιο κουμπί»** Ο μεγάλος Χιλιανός δημιουργός **Πατρίσιο Γκουσμάν** (Αλιέντε) κάνει μια συγκλονιστική σύγκριση ανάμεσα στη γέννηση της αποικιακής Χιλής μέσω του αφανισμού των Ινδιάνων της

Γης του Πυρός και την αιματοβαμμένη χούντα του Πινοσέτ που εξόντωσε χιλιάδες αντικαθεστωτικούς αγωνιστές.

● Τέλος αξίζει να αναφερθεί η πρόσφατη ταινία του Χριστόφορου Παπακαλιάτη **«Ένας άλλος κόσμος»**. Πρόκειται για μια καλογυρισμένη διεθνή παραγωγή που αφηγείται τρεις ερωτικές ιστορίες στη σύγχρονη Ελλάδα. Με τη διαφορά ότι αυτή τη φορά τα μνημόνια, ο ρατσισμός, οι πρόσφυγες, οι φασίστες βρίσκονται μέσα στα κάδρα του Παπακαλιάτη, όχι σε πρώτο πλάνο αλλά σε καθαρό φόντο και επηρεάζουν τους ήρωες και την έκβαση των ιστοριών. Ευχάριστη έκπληξη από έναν καλλιτέχνη που μέχρι τώρα είχε αρκεστεί στα προσωπικά ζητήματα και τις ατομικές διαδρομές. Ο ίδιος σε συνέντευξή του υπερασπίζεται το τόλμημα αυτό καταλήγοντας «εδώ δεν θα κερδίσει ο φασισμός».

Δήμητρα Κυρίλλου

Έφυγε ο Μπόουι

Ο θάνατος του Ντέιβιντ Μπόουι είναι μια μεγάλη απώλεια ... όπως φαίνεται για τους πάντες, από τον δεξιό πρωθυπουργό της Βρετανίας μέχρι τον Τζέρεμι Κόρμπιν και ασφαλώς εκατομμύρια μουσικόφιλους στον κόσμο. Γιατί; Η πορεία του, από το συμβατικό ροκ, τις ποιητικές αναζητήσεις, τον Ziggy Stardust, το πανκ, μέχρι την εκλεπτυσμένη ηλεκτρονική ποπ του 1980 και μετά ακολουθεί στην πραγματικότητα την εξέλιξη της μεταπολεμικής Βρετανίας.

Γεννημένος στην εργατική περιοχή του Brixton το 1947, μετακόμισε με την οικογένειά του στο πιο εύπορο Bromley. Από μικρός είχε μια έλξη προς την τότε ανερχόμενη «υπο-κουλτούρα» των συγγραφέων Μπίτνικ, του rock’n roll και της τζαζ. Σε ηλικία 15 χρονών έφτιαξε το πρώτο του γκρουπ.

Κομβικό έργο του υπήρξε «ο βίος του Ziggy Stardust» ένα ροκ έπος για τον «άλλο του εαυτό», στο οποίο υμνεί κάθε παράξενο, πειραγμένο και διαφορετικό πλάσμα, όχι μόνο στον πλανήτη γη αλλά σε ολόκληρο τον γαλαξία. Η αγάπη για το διαφορετικό τον οδηγεί σε πειραματισμούς με την σεξουαλικότητα και στην τελική δήλωση το 1972 ότι είναι gay. Πέντε μόλις χρόνια μετά την αποποινικοποίηση της ομοφυλοφιλίας στον Βρετανικό ποινικό κώδικα, με όλους τους γκέι καλλιτέχνες ερμητικά κλειδωμένους «στην ντουλάπα», ο Μπόουι αποενοχοποιεί τη διάθεση και τις επιθυμίες μιας ολόκληρης γενιάς και για αυτό και μόνο αξίζει να μείνει στο πάνθεον.

Αντιφάσεις

Δεν υπήρξαν όλες οι δηλώσεις του το ίδιο ριζοσπαστικές. Αντίθετα, το 1976 έκανε μια σειρά φιλο-ναζιστικές δηλώσεις και φέρεται να χαίρεται να ναζιστικά τους οπαδούς του. Αργότερα απολογήθηκε δημόσια για αυτές. Σε αυτό έπαιξαν μεγάλο ρόλο δυο πράγματα: Η άμεση απάντηση του συνδικάτου των μουσικών MU στις προκλήσεις του και η ανάπτυξη αντιναζιστικού κινήματος μέσα από το Anti Nazi League (βλ. <http://www.muhistory.com/from-the-archive-2-mu-response-to-david-bowies-nazi-salute/>).

Ο Μπόουι ήταν γέννημα της Βρετανίας του 1970, επηρέασε τρομερά τη μουσική, τη μόδα, την πολιτική γύρω από το φύλο, τον ρατσισμό, αλλά επηρεαζόταν κι ο ίδιος από τις κυρίαρχες απόψεις. Με αυτό το πρίσμα εξηγούνται οι αντιφάσεις του. Κατά περιόδους δήλωσε «σοσιαλιστής», άλλοτε απολίτικος, στο δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία της Σκωτίας ανέφερε ότι η Σκωτία πρέπει να παραμείνει Βρετανική!

Το έργο και η πολιτιστική κληρονομιά που αφήνει είναι ανεκτίμητα. Η θέση του στην ιστορία και την πολιτική καλό είναι να διαβάζεται μαζί με τις μάχες που έδωσε κάθε φορά η αριστερά και το κίνημα.

Δ.Κ

Ο Τεμπονέρας ζει!

25 χρόνια συμπληρώθηκαν το Σάββατο 9/1 από τη δολοφονία του καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα στην Πάτρα. Ακριβώς μπροστά στο χώρο της δολοφονίας του στο 3ο Λύκειο της Πάτρας, στο συγκρότημα σχολείων στη πλατεία Βουδ που πήρε το όνομα του αγωνιστή καθηγητή, εκατοντάδες κόσμου συγκεντρώθηκαν για να τιμήσουν τη μνήμη του και να δώσουν αγωνιστική υπόσχεση πως συνεχίζουν τον αγώνα για “ένα δημόσιο και δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά, χωρίς ταξικούς διαχωρισμούς και διακρίσεις, για αξιοπρέπεια, δημοκρατία, ελευθερία, λαϊκή κυριαρχία, για την ανατροπή των πολιτικών Κυβέρνησης – ΕΕ – ΔΝΤ”, όπως έγραφε και η κοινή ανακοίνωση της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ. Ανακοίνωση εξέδωσε και το Εργατικό Κέντρο της Πάτρας.

“Ο Ν. Τεμπονέρας ζει στους αγώνες του σήμερα για ανατροπή της πολιτικής Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ” έγραφε το πανό των ομοσπονδιών των εκπαιδευτικών στην πορεία που ακολούθησε από το σημείο της δολοφονίας στο Παράρτημα. Ακολουθούσαν το **ΕΑΜ**, φοιτητικοί σύλλογοι, η **ΛΑΕ** και η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Ήταν 8 Γενάρη του 1991 όταν η συμμορία των ΟΝΝΕΔιτών υπό την ηγεσία του γραμματέα της τοπικής ΟΝΝΕΔ και δημοτικού συμβούλου Πάτρας **Καλαμπόκα** μαζι με τους Σπίνο, **Μαραγκό**, επιτέθηκαν με εντολές της τότε κυβέρνησης **Μητσotάκη** και του υπ. Παιδείας **Κοντογιαννόπουλου** για να ανακαταλάβουν σχολεία της Πάτρας που ήταν υπό κατάληψη.

Όμως, όπως και σε άλλα σχολεία της πόλης, και στο 3ο Λύκειο αφού επιτέθηκαν στους καταληψίες μαθητές, αμέσως μετά βρήκαν μπροστά τους τη σθεναρή αντίσταση γονέων, καθηγητών, φοιτητών και σπουδαστών που έτρεξαν με την πρώτη ανακοίνωση να στηρίξουν την περιφρούρηση των καταλήψεων.

Η επίθεση από την πλευρά των ΟΝΝΕΔιτών, που ήξεραν πως είχαν τη στήριξη της αστυνομίας, άφησε πίσω της αρκετούς

Η φετινή συγκέντρωση για τον Νίκο Τεμπονέρα (επάνω),
Η κηδεία του Νίκου Τεμπονέρα (απο το αρχείο της ΕΑ, κάτω)

τραυματίες 3 από αυτούς βαριά εκ των οποίων ο Νίκος Τεμπονέρας νεκρός. Η ανακοίνωση του θανάτου του πυροδότησε ένα κύμα διαδηλώσεων σε όλη την Ελλάδα με την διαδήλωση των 100.000 στο κέντρο της Αθήνας την επόμενη μέρα να καταλήγει σε συγκρούσεις με τα ΜΑΤ που επιτέθηκαν στον κύριο όγκο της πορείας.

Ανακοίνωση ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Σε ανακοίνωση που εξέδωσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τα 25 χρόνια από τη δολοφονία του Τεμπονέρα τονίζεται μεταξύ άλλων: “Η ηθική και πολιτική ευθύνη της δολοφονίας θα βαραίνει πάντα τη ΝΔ και τη Δεξιά, το σύστημα που υπηρετούσαν τότε και οργάνωσε με τον κρατικό και κομματικό μηχανισμό του την εκστρατεία βίαιης ανακατάληψης των σχολείων. Η οργάνωση της δολοφονίας ήταν έργο των στελεχών της ΟΝΝΕΔ και της ΝΔ, με άμεσο αυτουργό τον πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ Πάτρας Γιάννη Καλαμπόκα. Ο τότε υπουργός Παι-

δείας Κοντογιαννόπουλος, από τους επιτελείς του Μητσotάκη και τους υπεύθυνους για το όργιο βίας ενάντια στην ξεσηκωμένη νεολαία, έγινε βουλευτής και υφυπουργός του ΠΑΣΟΚ. Ο ακροδεξιός δικηγόρος υπεράσπισης του δολοφόνου Καλαμπόκα, **Αρβανίτης**, ήταν βουλευτής της φασιστικής “Χρυσής Αυγής”. Σήμερα, 25 χρόνια μετά, ο Νίκος Τεμπονέρας ζει και μας οδηγεί στους αγώνες ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια, μπροστά στους αγώνες ενάντια στο νέο ασφαλιστικό-έκτρωμα με το οποίο η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ – ΕΕ – ΔΝΤ βάζουν ταφόπλακα στα εργατικά δικαιώματα”.

Κ.Μ.

Φασιστική επίθεση στο Γκάζι

Φασιστική επίθεση σημειώθηκε τα ξημερώματα της Κυριακής στο Γκάζι. Όπως καταγγέλει ο Δ.Β. από το Περιστέρι, “Σάββατο προς Κυριακή 3/1, γύρω στις 5.30 κατευθυνόμουν μόνος μου προς το Rainbow στο Γκάζι (Δεκελέων 40) όπου είχε Metal βραδιά για να δω αν ήταν κάποιος γνωστός μου. Μπροστά από τη είσοδο του μαγαζιού ήταν μια παρέα γύρω στα 15 άτομα, ηλικίας όχι πάνω από 25. Την ώρα που έφτανα στο μαγαζί, ένας από αυτούς – παντελώς άγνωστος σε μένα – νομίζοντας πως ήμουν αναρχικός άρχισε να με γρονθοκοπεί και οι υπόλοιποι αφού με έριξαν κάτω με χτύπαγαν με κλοτσιές και μπουνιές (γύρω στα 10 άτομα) βρίζοντας εμένα και την αναρχία ενώ οι υπόλοιποι παρακολουθούσαν απαθείς”. Όταν ο ίδιος κατήγγειλε την επίθεση στο ΑΤ Πετραλώνων η αστυνομία δεν έδωσε καμιά σημασία.

“Η αστυνομία συνεχίζει να καλύπτει τις φασιστικές επιθέσεις”, τονίζεται σε ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ Περιστερίου. “Είναι σαφές ότι η δράση του αντιφασιστικού κινήματος έχει ωθήσει τους φασίστες στο περιθώριο και έτσι προσπαθούν να βρουν κάλυψη σε μέ-

ρη και ώρες που μένουν μακριά από τα φώτα. Αυτό δε σημαίνει όμως ότι εξαφανίστηκαν τελείως. Είναι άμεσο καθήκον

του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος να κλιμακώσει τη μάχη ώστε να καταδικαστεί συνολικά η Χρυσή Αυγή, η δράση των φασιστών και να τους εξαφανίσουμε από τις γειτονιές και τα μαγαζιά.

Δεμένα με αυτή τη μάχη, χρειάζεται να ξηλώσουμε τα ρατσιστικά μέτρα που συνεχίζουν να τροφοδοτούν τη φαρέτρα των νεοναζί. Ο φράχτης στον Έβρο, η κλιμάκωση της δράσης της FRONTEX, οι συμφωνίες της κυβέρνησης με την Ευρώπη φρούριο φέρνουν το θάνατο για τους πρόσφυγες και ταυτόχρονα εξοπλίζουν τη Χρυσή Αυγή να στοχοποιεί τους πρόσφυγες, τους μετανάστες, την Αριστερά και τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος.

Γι’ αυτό σαν ΚΕΕΡΦΑ Περιστερίου θα συνεχίσουμε να αναδεικνύουμε τέτοιου είδους επιθέσεις, να παλεύουμε για να τσακίσουμε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά και να υποδεχόμαστε τους πρόσφυγες ενώ παλεύουμε για να γκρεμίσουμε τους φράχτες της ρατσιστικής Ευρώπης”, τονίζεται στην ανακοίνωση.

Όχι στις διώξεις ενάντια στον Τζαβέντ Ασλάμ

Αναβλήθηκε για τις 19 Γενάρη η δίκη του επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας και μέλους του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών του Δήμου Αθήνας Τζαβέντ Ασλάμ μετά από μήνυση του Γενικού Γραμματέα της πρεσβείας του Πακιστάν στην Αθήνα που επρόκειτο να εκδικαστεί το περασμένο Σάββατο 9 Γενάρη.

Παραμονή των Φώτων η ΕΛΑΣ προχώρησε σε σύλληψη του Τζαβέντ Ασλάμ μετά από μήνυση του Γενικού Γραμματέα της πρεσβείας του Πακιστάν στην Αθήνα. Η μήνυση της πρεσβείας τον κατηγορεί για συκοφαντική δυσφήμιση, εξύβριση, απειλή κλπ. Πρόκειται για κλιμάκωση των διώξεων στις οποίες πρωτοστάτησε η ΕΛΑΣ για να κατασταλούν οι δράσεις της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος κατά της διεφθαρμένης διπλωματικής αντιπροσωπείας, η οποία εδώ και μήνες αντιμετωπίζει την καθημερινή διαμαρτυρία με κινητοποίηση έξω από την πρεσβεία, για τα μαύρα χρήματα που απαιτεί από τους μετανάστες για ανανεώσεις διαβατηρίων και επικυρώσεις εγγράφων.

Η ΕΛΑΣ είχε προχωρήσει 19 φορές σε κατασταλτικές προσαγωγές, παραπέμποντας μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας σε δίκες, όπου σε κάποιες επιβλήθηκαν πρόστιμα. Παρά τις μηνύσεις και τις καταγγελίες της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος για εμπλοκή του ίδιου του Γενικού Γραμματέα σε απειλές με μαχαίρια ποτέ δεν προχώρησαν στη σύλληψή του. Ο ίδιος είχε το θράσος να απειλεί ότι θα πάρει το όπλο του και θα πυροβολήσει τον Τζαβέντ Ασλάμ, αν συνεχιστούν οι κινητοποιήσεις έξω από τη πρεσβεία! Είχε το θράσος να φωτογραφίζει την κατάθεση του Τζαβέντ Ασλάμ στο ΑΤ του Συντάγματος!

Η δίκη που θα γίνει στις 19/1 αποτελεί ποινικοποίηση της ελεύθερης πολιτικής δράσης. Η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος έχει δώσει μάχες κατά του ρατσισμού και της καταστολής υπερασπίζοντας τα δικαιώματα των μεταναστών εργατών από την υπόθεση των απαγωγών των είκοσι οκτώ Πακιστανών μέχρι τους εργάτες γης της Ν.Μανωλάδας και της Γενικής Ανακύκλωσης. Στάθηκε μαζί το αντιφασιστικό κίνημα απέναντι στα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής καταγγέλλοντας τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν και τις ρατσιστικές και φασιστικές επιθέσεις συμβάλλοντας στην αποκάλυψη της δολοφονικής δράσης των φασιστών.

“Δεν πρόκειται να σταματήσουμε. Την Κυριακή 17 Γενάρη στις 12 το μεσημέρι θα πραγματοποιήσουμε νέα μαζική κινητοποίηση στο γνωστό χώρο στην Πακιστανική Πρεσβεία” δήλωσε στην εργατική αλληλεγγύη ο Τζαβέντ Ασλάμ, καλώντας όλο τον κόσμο και στη συγκέντρωση συμπαραστάσης στα δικαστήρια στις 19/1.

Νίκη για τους 5 φοιτητές

«Όχι» στο αίτημα για έκδοση και του πέμπτου φοιτητή που αναζητούσαν οι ιταλικές Αρχές έδωσε το Συμβούλιο Εφετών, με το τρίτο κατά σειρά αρνητικό βούλευμά του τη Δευτέρα 11 Γενάρη ενώ τις προηγούμενες μέρες είχε απορριφθεί και το αίτημα έκδοσης για τους τέσσερις πρώτους φοιτητές.

Ολες τις μέρες υπήρξε μαζική κινητοποίηση έξω από τα δικαστήρια ενώ αποφάσεις συμπαραστάσης έχουν πάρει μια σειρά από σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, συλλογικότητες και οργανώσεις.

Οι πέντε φοιτητές κατηγορούνται από την Εισαγγελία του Μιλάνου με αδικήματα που επισύρουν ποινές από οκτώ έως και 15 έτη κάθειρξης επειδή συμμετείχαν σε διαδήλωση διαμαρτυρίας στο Μιλάνο κατά την ημέρα εγκαινίων της διεθνούς έκθεσης EXPO τον περασμένο Μάιο.

Φέτος συμπληρώνονται δεκαπέντε χρόνια από τις διαδηλώσεις στην Γένοβα το 2001. Οι G8, οι ηγέτες των οχτώ ισχυρότερων κρατών του πλανήτη, είχαν διαλέξει αυτή την ιταλική πόλη για την ετήσια συνάντησή τους. Το κίνημα ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση είχε αποφασίσει να τους χαλάσει τη φιέστα.

Η κυβέρνηση του Μπερλουσκόνι είχε μετατρέψει το κέντρο της πόλης, σε ένα απόρθητο φρούριο, με φράχτες από συρματοπλέγματα και αμέτρητους αστυνομικούς, караμπινιέρους, ασφαλίτες. Στις 20 Ιούλη, η καταστολή των διαδηλωτών ήταν τόσο βάρβαρη, που ένας τους, ο 19χρονος Κάρλο Τζουλιάνι δολοφονήθηκε.

Η καταστολή δεν τρομοκράτησε το κίνημα. Την επόμενη μέρα τριακόσιες χιλιάδες διαδηλωτές/τριες πλημμύρισαν την πόλη. Η Γένοβα έγινε σύμβολο της νέας αυτοπεποίθησης του κινήματος, της γενίκευσης εμπειριών από τους διαφορετικούς αγώνες. Η ιδέα ότι μπορούμε να παλέψουμε και να νικήσουμε όλοι μαζί, ενάντια σε ένα κοινό εχθρό, το καπιταλιστικό σύστημα.

Η Γένοβα είχε επιπτώσεις. Τα δίκτυα των αγωνιστών που την οργάνωσαν ήταν η αφετηρία για το αντιπολεμικό κίνημα που έκανε εντυπωσιακά και ορμητικά την εμφάνισή του με τις γιγάντιες διαδηλώσεις της 15 Φλεβάρη του 2003 σε όλο τον κόσμο. Το αντικαπιταλιστικό κίνημα και το αντιπολεμικό κίνημα τροφοδότησαν την νέα, ριζοσπαστική αριστερά που άρχισε να διαμορφώνεται σε διάφορες χώρες της Ευρώπης.

Τίποτα όμως δεν γεννιέται από το μηδέν. Η Αριστερά και το εργατικό κίνημα έχει πολιτικές εμπειρίες δεκαετιών από μεγάλες ταξικές αναμετρήσεις, νίκες και ήττες, και η γνώση αυτής της ιστορίας είναι απαραίτητο συστατικό σε οποιαδήποτε σοβαρή συζήτηση για τις στρατηγικές και τακτικές επιλογές που έχουμε να κάνουμε σήμερα. Το 2016 μια σειρά τέτοιων επετειών δίνουν αυτή τη δυνατότητα.

1936 Η χρονιά της αντεπίθεσης

Το 1936, ογδόντα χρόνια πριν, ήταν χρονιά αντεπίθεσης για την εργατική τάξη διεθνώς: Μάης του '36 στην Ελλάδα, νίκη του Λαϊκού Μετώπου στη Γαλλία, επανάσταση ενάντια στο φασισμό στην Ισπανία. Ο συνδυασμός της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και της επικράτησης των ναζί στην Γερμανία στις αρχές της δεκαετίας του '30, είχε πιασώσει το εργατικό κίνημα –αγώνες ξεσπούσαν λίγοι και συνήθως έχαναν. Η δεξιά και ο φασισμός σήκωναν κεφάλι. Αυτή η κατάσταση άρχισε να αλλάζει από το 1934.

Η εργατική τάξη δεν πέρασε με ένα άλμα στην αντεπίθεση κι ούτε μέσα από έναν δρόμο. Αλλού ξεκίνησε μέσα από σκληρούς «οικονομικούς» αγώνες. Αλλού από την πάλη ενάντια σε αυταρχικά καθεστώτα και φασίστες και πολλές φορές με ένα συνδυασμό και των δυο διεργασιών που η μια ριζοσπαστικοποιούσε την άλλη.

Τον Μάη του 1936 το Λαϊκό Μέτωπο (η συμμαχία των σοσιαλιστών, των κομμουνιστών και των αστών Ριζοσπαστών) κέρδισε τις εκλογές στην Γαλλία. Οι προσδοκίες των εργατών τους έδωσαν την αυτοπεποίθηση να κινηθούν χωρίς να περιμένουν πότε θα αρχίσει το έργο της η «δικιά τους» κυβέρνηση.

Οι πρώτες απεργίες σε κάποια εργοστάσια του Παρισιού μετατράπηκαν σε μια ανεπανάληπτη σε έκταση και διάρκεια γενική απεργία, που αγκάλιασε συνδικαλισμένους και ασυνδικάλι-

Μάης '36, Θεσσαλονίκη

Μια χρονιά γεμάτη Ιστορία

στους, γυναίκες και άνδρες, βιομηχανικούς εργάτες και υπάλληλους σε πολυκαταστήματα. Και οι απεργοί δεν έμειναν στα σπίτια τους. Κατέλαβαν τους χώρους δουλειάς τους.

Το θέαμα των εργοστασίων με τις κόκκινες σημαίες να κυματίζουν στις εισόδους τους, ήταν σήμα πανικού για την άρχουσα τάξη. Οι εκπρόσωποι των εργοδοτών έσπευσαν να υπογράψουν τις συμφωνίες της Ματινιόν (το πρωθυπουργικό μέγαρο). Οι κατακτήσεις ήταν πραγματικές και πρωτόγνωρες –συλλογικές συμβάσεις, ακόμα και πληρωμένες καλοκαιρινές άδειες.

Όμως, οι απεργίες δεν σταματούσαν. Χρειάστηκε η παρέμβαση του ΚΚ Γαλλίας για να μπει το φρένο και η «επιστροφή στην ομαλότητα». Ο Μορίς Τορέζ, ο γραμματέας του κόμματος στις 11 Ιούνη είπε, σε μια ομιλία του, την περίφημη φράση: «οι κομμουνιστές πρέπει να ξέρουν πώς να σταματούν μια απεργία».

Στην Ισπανία την ίδια χρονιά η άρχουσα τάξη απάντησε στην εργατική αντεπίθεση –που είχε αποκτήσει μεγαλύτερες διαστάσεις μετά την εκλογική νίκη του ισπανικού Λαϊκού Μετώπου τον Φλεβάρη– με ένα πραξικόπημα. Τον Ιούλη του 1936 μια χούντα στρατηγών, με επικεφαλής τον Φράνκο, προσπάθησε να καταλάβει την εξουσία. Η απάντηση στο φασιστικό πραξικόπημα ήταν η εργατική επανάσταση.

Οι εργάτες, στις πόλεις και την ύπαιθρο, εξοπλίστηκαν όπως μπορούσαν για να τσακίσουν το πραξικόπημα παρά και ενάντια πολλές φορές στις εντολές της «δικιάς τους» κυβέρνησης. Και στην πορεία, έχτισαν τα δικά τους όργανα αγώνα και εξουσίας. Η Βαρκελώνη ήταν το σημείο που αυτή η διαδικασία έφτασε στο ανώτερο σημείο της. Όμως, το Μάη του 1937 η καταστολή που ενορχήστρωσε η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου σήμανε το τέλος της επαναστατημένης Βαρκελώνης.

Η επανάσταση στην Ισπανία δεν νίκησε και το αποτέλεσμα ήταν η επικράτηση του φασισμού και η αφαίρεση κάθε εμποδίου στην πο-

ρεία για το ιμπεριαλιστικό σφαγείο του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου.

1926 η Γενική Απεργία στη Βρετανία

Τον Μάη του 1926 και η Βρετανία έζησε επαναστατικές μέρες. Το υπόβαθρο ήταν η επίθεση της άρχουσας τάξης σε ένα από τα πιο δυνατά κομμάτια του εργατικού κινήματος, τους ανθρακωρύχους. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες έκαναν το παν για να αποφύγουν τη μάχη, για να βρουν μια «αμοιβαία αποδεκτή λύση» με την κυβέρνηση και τους καπιταλιστές. Τελικά αναγκάστηκαν να κηρύξουν την Γενική Απεργία που είχαν υποσχεθεί στις 3 Μάη του 1926.

Προσπάθησαν να την κρατήσουν υπό έλεγχο με κάθε τρόπο. Αποθάρρυναν τις απεργιακές φρουρές, έδωσαν ακόμα και συμβουλές για συμφιλίωση με την αστυνομία. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση κινητοποιούσε όλον τον κρατικό μηχανισμό για να σπάσει την απεργία.

Η τεράστια επιτυχία της απεργίας όταν ορατή από την πρώτη μέρα. Και κόντρα με τις «οδηγίες», σε πολλές πόλεις και γειτονίες, οι απεργοί οργάνωσαν την περιφρούρηση, κυνηγούσαν απεργοσπάστες και μπάτσους, συγκροτούσαν Συμβούλια Δράσης για να οργανώσουν την καθημερινότητα της ζωής και να πάρουν αποφάσεις για τον αγώνα. Αυτά τα έμβρυα της οργάνωσης από τα κάτω, δεν διέθεταν όμως μια ξεκάθαρη πολιτική ηγεσία που θα γενίκευε πολιτικά και οργανωτικά την εμπειρία τους, θα τα συντόνιζε. Η απεργία σταμάτησε μετά από εννέα μέρες.

1956 Σουέζ και Ουγγαρία

Τριάντα χρόνια αργότερα, το φθινόπωρο του 1956, ο βρετανικός ιμπεριαλισμός παρέα με τον γαλλικό και το μαντρόσκυλό τους, το Ισραήλ, επιτέθηκαν στην Αίγυπτο του Νάσερ για να την τιμωρήσουν για την εθνικοποίηση

της διώρυγας του Σουέζ. Συνάντησαν, όμως, σθεναρή αντίσταση και χρειάστηκαν την παρέμβαση των αμερικάνων για να αποφύγουν τα χειρότερα. Ήταν πλέον το τέλος της εποχής που η Βρετανία ήταν ο “πλανητάρχης”, ενώ οι ΗΠΑ έπαιρναν την ηγεσία του “ελεύθερου κόσμου”.

Ταυτόχρονα όμως, υπήρχε κρίση και στο ανατολικό στρατόπεδο που ήθελε να λέγεται “σοσιαλιστικό” ενώ στην πραγματικότητα ήταν ένα μπλοκ κρατικού καπιταλισμού κάτω από την ηγεμονία της Ρωσίας. Το φθινόπωρο του 1956 ξέσπασε εργατική επανάσταση στην Ουγγαρία και χρειάστηκε επέμβαση των ρωσικών τανκς για να την καταστείλει. Ο σταλινικός “υπαρκτός σοσιαλισμός” είχε αρχίσει να ραγίζει.

1916 Ιρλανδία η «Εξέγερση του Πάσχα»

Φέτος συμπληρώνεται ένας αιώνας από την εξέγερση στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας το 1916. Οι εξεγερμένοι, μια συμμαχία ιρλανδών εθνικιστών του Σιν Φέιν και σοσιαλιστών με επικεφαλής τον Τζέιμς Κόνολι, κατάφεραν να ελέγξουν το κέντρο της πόλης για δυο μέρες, πριν τους συντρίψουν τα κανόνια και τα πολυβόλα του βρετανικού στρατού.

Η εξέγερση ήταν προϊόν μιας μαζικής δυσανεκτικότητας για τον πόλεμο. Η Βρετανική Αυτοκρατορία ήθελε «κρέας για τα κανόνια» –οι απώλειες στα χαρακώματα ήταν τρομακτικές. Το σχέδιο για την επιστράτευση των Ιρλανδών είχε ξεσηκώσει οργισμένες αντιδράσεις. Και η εξέγερση θα γινόταν σύμβολο της Ιρλανδικής Επανάστασης που θα ξεκινούσε το 1918.

Ένας από τους επαναστάτες που κατανόησαν από τότε την σημασία της ήταν ο Λένιν. Τα σχόλιά του, με αφορμή την Εξέγερση του Πάσχα, για την σχέση ανάμεσα στην πάλη ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, τα κινήματα των καταπιεσμένων και την σοσιαλιστική επανάσταση, είναι πολύτιμα και σήμερα.

1976 Ελλάδα η Γενική Απεργία

Το 1975 και το 1976 ήταν χρονιές που το εργατικό κίνημα της Μεταπολίτευσης έφτασε στο υψηλότερο σημείο του. Η εξέγερση του Πολυτεχνείου, η πτώση της χούντας, είχε δώσει την αυτοπεποίθηση στην εργατική τάξη να μπει στον αγώνα με ορμή. Το κύριο πεδίο πάλης ήταν το εργοστάσιο: τα εργοστασιακά σωματεία, με τις συνελεύσεις και τις απεργίες διαρκείας τους, ήταν ένα καινούργιο ριζοσπαστικό φαινόμενο.

Ο αντισυνδικαλιστικός νόμος 330 που κατέβαζε η τότε κυβέρνηση της ΝΔ, με τον παλιό Καραμανλή πρωθυπουργό, είχε στόχο να αποδυναμώσει αυτό το κίνημα. Η απάντηση ήταν 48ωρη Γενική Απεργία ενάντια στον νόμο στις 24-25 Μάη 1976. Τη δεύτερη μέρα, τα ΜΑΤ και οι «αύρες» χτυπάνε το πανεργατικό συλλαλητήριο, αλλά οι εργάτες αντιστέκονται και τα οδοφράγματα καταλαμβάνουν τεράστια έκταση. Οι ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ, του ΚΚΕ και του ΚΚΕ εσωτ. κατήγγειλαν τους «προβοκάτορες».

Ήταν μια σύγκρουση-προπομπός από πολλές απόψεις για τις μάχες του εργατικού κινήματος στα χρόνια που ακολούθησαν: μια άρχουσα τάξη που διαρκώς προσπαθεί να ξηλώσει τις κατακτήσεις της Μεταπολίτευσης και ρεφορμιστικές ηγεσίες που διαρκώς συμβιβάζονται.

Λέανδρος Μπόλαρης

Κρίσιμες επιλογές για την Αριστερά

Δύο δρόμοι θα συγκρουστούν το 2016. Ο δρόμος των μνημονίων, του ρατσισμού και του πολέμου με το δρόμο της αντίστασης και της ανατροπής τους. Σε αυτή την «αναμέτρηση» είναι αφιερωμένο το πρώτο για τη νέα χρονιά τεύχος του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω (Γενάρης-Φλεβάρης 2016, No 114), τονίζοντας ότι η έκβασή της θα κριθεί στο ποιον από τους δύο δρόμους θα επιλέξει η Αριστερά.

«**Δύο δρόμοι για την Αριστερά**» είναι και ο τίτλος του κεντρικού άρθρου του περιοδικού από τη **Μαρία Στύλλου**. Αξίζει να διαβαστεί για την εικόνα που δίνει για την κρίση της άρχουσας τάξης και των κομμάτων της στην Ελλάδα και διεθνώς αλλά και για την ανάλυση που κάνει πάνω στη συζήτηση που γίνεται μαζικά αυτή την περίοδο: πώς κατάφερε ο ΣΥΡΙΖΑ να γίνει κυβέρνηση, γιατί συμβιβάστηκε η κυβέρνηση της αριστεράς, ποια είναι η εναλλακτική για το κίνημα και την αριστερά πέρα από το ΣΥΡΙΖΑ και που θα παιχτεί το στοίχημα της ανατροπής;

Όπως εξηγεί: «Δεν αρκεί να διαπιστώνουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πούλησε το πρόγραμμα του και τις υποσχέσεις του γιατί είχε οργάνωση γραφειοκρατική, είχε ηγεσία συμβιβασμένη, και μια κοινοβουλευτική ομάδα έτοιμη να συμβιβαστεί με την πρώτη κωλοτούμπα. Έχει περάσει ενάμισης αιώνας από τότε που ο Μαρξ προειδοποιούσε ότι “μια αριστερά που το οπλοστάσιό της περιορίζεται στη διαπίστωση ότι ο κύριος τάδε (ο Τσίπρας στην προκειμένη περίπτωση) είναι συμβιβασμένος, είναι πολύ φτωχή”. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε όλα αυτά τα κουσούρια, αλλά αυτό που είχε πάνω απ’ όλα σαν ελάττωμα ήταν η στρατηγική του κοινοβουλευτικού δρόμου. Η αυταπάτη ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν γιατί θα αλλάξει η κυβέρνηση. Η αναζήτηση μιας αριστεράς ικανής να πάει πέρα από τα όρια που κόλλησε ο ΣΥΡΙΖΑ απαιτεί να ξεπεράσουμε αυτή τη στρατηγική».

Τα ίδια διλήμματα και στρατηγικές επιλογές αντιμετωπίζει η Αριστερά σε όλη την Ευρώπη. Γιατί αντίθετα με όσους εκτιμούσαν ότι η άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση θα ήταν από ελληνική εξαίρεση ως παρένθεση, «το 2015 τελείωσε λέγοντας μια διαφορετική ιστορία», όπως υποστηρίζει ο **Νίκος Λούντος** στο άρθρο του «**Η Αριστερά στην Ευρώπη**» για τις επιτυχίες του Μπλόκου της Αριστεράς στην Πορτογαλία, του Ποδέμος στην Ισπανία και του Σιν Φέιν στην Ιρλανδία.

Εστιάζοντας στο ότι η άνοδος της αριστεράς είναι μία όχι συγκυριακή αλλά με κοινωνικό βάθος και διάρκεια εξέλιξη, άμεσα συνδεδεμένη με τις μεγάλες οικονομικές και πολιτικές μάχες που έδωσε και συνεχίζει να δίνει η εργατική τάξη και η νεολαία, και τα δύο αυτά άρθρα τονίζουν τις ευκαιρίες που ανοίγονται για την επαναστατική αριστερά σήμερα. Και παίζουν το ρόλο της εισαγωγής στα άρθρα που ακολουθούν και τα οποία αναλύουν δύο από τα κεντρικότερα μέτωπα της «αναμέτρησης»: το προφυγικό και τον πόλεμο.

Μια ιστορική αναδρομή στα κύματα προσφυγιάς και μετανάστευσης όπως αυτή του ομότιμου καθηγητή στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, **Προκόπη Παπαστράτη**, στο άρθρο «**Πρόσφυγες και Μετανάστες**», είναι πολύτιμη για τα επιχειρήματα της Αριστεράς κόντρα στις ρατσιστικές

κραυγές της ΕΕ. Γιατί ξεκαθαρίζει ότι «Οι ροές μεταναστών και προσφύγων είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο που διατρέχει την ιστορία της ανθρωπότητας από αρχαιολόγων χρόνων και αποτελεί κυρίαρχο στοιχείο στη διαμόρφωση της ταυτότητας των λαών».

Αέρας αλληλεγγύης

Αντίστοιχη σημασία έχει το άρθρο «**Το νέο κίνημα αντίστασης στην Ευρώπη Φρούριο**». Σε αυτό ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** ξεδιπλώνει τη δράση του κινήματος αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που ξέσπασε από το καλοκαίρι και μετά «**Από τις γιαγιάδες στη Μυτιλήνη, που φρόντιζαν τα βρέφη των προσφύγων μέχρι τις οικογένειες, που υποδέχονταν πρόσφυγες στο σταθμό του Μονάχου, ο αέρας της αλληλεγγύης φύσηξε δυνατά**» γράφει- ενώ ταυτόχρονα απαντά στο πώς θα σταματήσουν οι πνιγμοί στο Αιγαίο και όλα τα ρατσιστικά εγκλήματα της ΕΕ με τη συνεργασία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Δεμένη με αυτή τη μάχη είναι η πάλη ενάντια στον πόλεμο στη Συρία και όλη τη Μέση Ανατολή –και γι’ αυτό καταλαμβάνει και το μεγαλύτερο χώρο στο νέο ΣΑΚ με μια συνέντευξη και τέσσερα σχετικά άρθρα. Στη συνέντευξη, η **Βανίνα Τζουντιπσελί**, μέλος του ΝΡΑ της Γαλλίας, εξηγεί γιατί η γαλλική κυβέρνηση πρωτοστατεί στην πολεμική εξόρμηση και παρουσιάζει τα βήματα του κινήματος: ενάντια στην «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» που επέβαλε ο Ολάντ μετά τις επιθέσεις του Ισλαμικού Κράτους στο Παρίσι, ενάντια στη λιτότητα, τον πόλεμο και την ισλαμοφοβία αλλά και στην άνοδο του Εθνικού

Μετώπου της Λεπέν.

Δύο ιστορικά άρθρα συμπληρώνουν τη συνέντευξη. Στο πρώτο, με τίτλο «**Γαλλικός Ιμπεριαλισμός**», ο **Λέανδρος Μπόλαρης** μιλά για τις προηγούμενες αιματηρές επεμβάσεις μιας χώρας που «ποτέ δεν παραιτήθηκε από την προσπάθεια να ελέγξει περιοχές όπως η Δυτική Αφρική ακόμα και στις “σταθερές” μέρες του Ψυχρού Πολέμου από τη δεκαετία του ’60 μέχρι τη δεκαετία του ’80». Ενώ στο δεύτερο, με τίτλο «**Το καθεστώς του Βισσύ**», τη σκυτάλη παίρνει ο **Ιάσωνας Χανδρινός** για να φωτίσει τις βρόμικες σχέσεις της γαλλικής αστικής τάξης με το ναζισμό στις αρχές της δεκαετίας του ’40 και να εξηγήσει πώς μέχρι και τη δεκαετία του ’70 είχε φτάσει «να αποσιωπάται κατ’ εξακολούθηση η ύπαρξη ενός ισχυρού κράτους που δεν είχε υποταχθεί στους Ναζί, αλλά συνεργαζόταν σε υψηλό πολιτικό επίπεδο με αυτούς».

Στον εξοπλισμό του κινήματος και της Αριστεράς για να δώσουν αποτελεσματικά την αντιπολεμική μάχη, κόντρα στα επιχειρήματα που χρησιμοποιούν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις

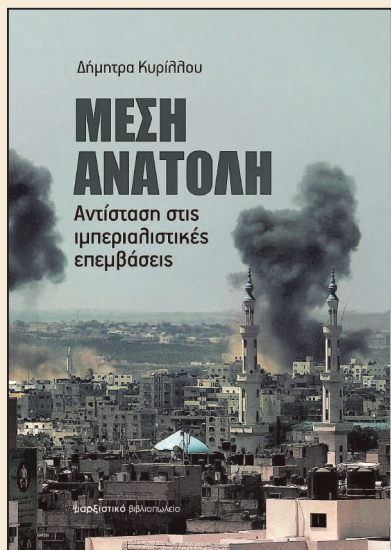
για να δικαιολογήσουν τις επεμβάσεις τους, επικεντρώνουν τα δύο τελευταία άρθρα του περιοδικού. Ο **Σωτήρης Κοντογιάννης**, στο άρθρο «**Ο πόλεμος στη Συρία**», παρουσιάζει τους ανταγωνισμούς όσων αυτή τη στιγμή βομβαρδίζουν τη χώρα, ο κυνισμός των οποίων «έχει μετατρέψει ήδη πολλές περιοχές της Συρίας σε σορό ερειπίων, έχει δολοφονήσει πάνω από 260 χιλιάδες αμάχους και έχει εξαναγκάσει τον μισό, τουλάχιστον, πληθυσμό της χώρας να εγκαταλείψει τα σπίτια του και τα χωριά του».

Ενώ ο **Πάνος Γκαργκάνας**, στο άρθρο «**Το ISIS και η αντεπανάσταση στη Μέση Ανατολή**» παρεμβαίνει στην μεγάλη πολιτική συζήτηση που έχει ανοίξει ο πόλεμος και που επηρεάζει ολόκληρα κομμάτια του κινήματος και της αριστεράς. Είναι πόλεμος καταπολέμησης του «ισλαμοφασισμού» κι άρα «αντιφασιστικός» όπως αποδέχεται πλέον η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ; Είναι το ISIS φασιστικό; Πώς δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε; Ποια η δύναμη που μπορεί να απαλλάξει την περιοχή από τη βαρβαρότητα; Σε αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα δίνει απαντήσεις το άρθρο, απαραίτητη πρύπόθεση για ένα αντιπολεμικό κίνημα ικανό να σταματήσει τις πολεμικές επεμβάσεις.

«**Τα αποσυρθέντα βιβλία Έθνος και σχολική Ιστορία στην Ελλάδα, 1858-2008**» του **Χάρη Αθανασιάδη**, «**Δεκαεφτά αντιφάσεις και το τέλος του καπιταλισμού**» του **Ντέβιντ Χάρβεϊ** και «**Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία**» των **Κρις Χάρμαν**, Πάνου Γκαργκάνου, Λεάνδρου Μπόλαρη και Νίκου Λούντου είναι τα βιβλία που παρουσιάζονται και προτείνονται σε αυτό το τεύχος.

Λ.Β.

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
πίσω από Τιάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Κικιρίκο 7μμ
Σύνορα ανοιχτά – γκρεμίστε τον φράχτη
Ομηλήτης: Γιώργος Πίττας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ
Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ
και το επαναστατικό κόμμα
Ομηλήτης: Κώστας Καταραχιάς
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ
Εργατική τάξη και κινήματα

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 White Rabbit 7μμ
Ποδέμος, Μπλόκο, Σιν Φέιν –
Η αριστερά στην Ευρώπη
Ομηλήτρια: Φωτεινή Λαγωνικού
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 καφέ White Rabbit 7μμ
Εργατική τάξη και κινήματα

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Ωραία Καλαμαριά
(Μεταμορφώσεως 10) 7μμ
Ευρώπη-φρούριο – ο πόλεμος ενάντια
στους πρόσφυγες
Ομηλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Όαση 7μμ
Η μάχη για το ασφαλιστικό
Ομηλήτης: Νίκος Χατζάρας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 κυλικείο δημαρχείου 7μμ
Η επαναστατική εφημερίδα και η εργατική τάξη
Ομηλήτρια: Ευγενία Βρούσο
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 κυλικείο δημαρχείου 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομηλήτης: Παναγιώτης Ζουγανέλης

ΝΙΚΑΙΑ – ΚΟΥΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομηλήτρια: Αναστασία Παπαδάκη
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 δημαρχείο Νίκαιας 7μμ
Τι είναι το ενιαίο μέτωπο;
Ομηλήτης: Μιχάλης Πέππας

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 Μεγάλου Αλεξάνδρου 7μμ
Μέση Ανατολή – Αντίσταση
στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομηλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 Μεγάλου Αλεξάνδρου 7μμ
Παγκόσμια οικονομία σε κρίση
Ομηλήτης: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 στις Μηλίας το Λάζο 8μμ
Κίνα – στην αιχμή της κρίσης
Ομηλήτης: Γιάννης Σταθόπουλος
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 στις Μηλίας το Λάζο 8μμ
Τα όρια της στρατηγικής του ρεφορμισμού
Ομηλήτης: Μιχάλης Βερβέρης

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Γκαζόζα 7μμ
Ένα σύστημα σε κρίση χωρίς τέλος
Ομηλήτης: Πασχάλης Ταπεινόπουλος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 στοά Σάρκα (Α΄ κτίριο) 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα –
Ο Λένιν στον 21ο αιώνα
Ομηλήτρια: Αρετή Κανέλλου

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 στοά Σάρκα (Α΄ κτίριο) 7μμ
Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες –
η μάχη για τα ανοιχτά σύνορα
Ομηλήτρια: Γιούλη Καραγιαννάκου

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 Θόλος 8.30μμ
Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά στην 3η Συνδιάσκεψη
Ομηλήτης: Σωκράτης Ταγγόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΚΕΝΤΡΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Τα κινήματα και το επαναστατικό κόμμα
Ομηλήτης: Κώστας Λάππας
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ένα σύστημα σε κρίση χωρίς τέλος
Ομηλήτης: Αλέξης Κούρτης

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Πλάτων
(Πλάτωνος κ Τριπόλεως 61) 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομηλήτης: Παντελής Γαβριλίδης
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 καφέ Πλάτων
(Πλάτωνος κ Τριπόλεως 61) 7μμ
Ο πόλεμος στη Συρία
Ομηλήτης: Κυριάκος Μπάνος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ 1968
(Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομηλήτης: Νικηφόρος Παπαδόπουλος
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 καφέ 1968
(Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: «Γκρεμίστε τον
φράχτη – Ανοίξτε τα σύνορα»

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΙΟ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Τζέγκα (Κειριαδών 38) 7μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: «Γ κρεμίστε τον
φράχτη – Ανοίξτε τα σύνορα»
Ομηλήτης: Κώστας Πίττας

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Γαλλικός ιμπεριαλισμός
Ομηλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: «Γ κρεμίστε τον
φράχτη – Ανοίξτε τα σύνορα»

ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Munchies 7μμ
Σύνορα ανοιχτά – γκρεμίστε τον φράχτη
Ομηλήτρια: Ευγενία Καραδημα

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Βαβέλ 7μμ
Η αντικαπιταλιστική αριστερά σήμερα
Ομηλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 καφέ Βαβέλ 7μμ
Γαλλικός ιμπεριαλισμός
Ομηλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 στέκι Δράσης 7μμ
Σεξισμός και έμφυλη διάκριση
Ομηλήτρια: Ιωάννα Σακαλή

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 στέκι Εκτός Σχεδίου 7μμ
Η αντικαπιταλιστική αριστερά σήμερα

Ομηλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 στέκι Εκτός Σχεδίου 7μμ
Μέση Ανατολή – η αντίσταση στις ιμπε-
ριαλιστικές επεμβάσεις

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 Σύλλογος δασκάλων 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομηλήτης: Σεραφείμ Ρίζος
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 Σύλλογος δασκάλων 7μμ
Η μάχη του ασφαλιστικού

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΒΟΡΕΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 καφέ Τσίου 6.30μμ
Η επαναστατική εφημερίδα
Ομηλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 καφέ Τσίου 6.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομηλήτης: Μιχάλης Λελέκας

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Τσίου 8μμ
Σύνορα ανοιχτά – γκρεμίστε τον φράχτη
Ομηλήτης: Πάνος Λουκίσας

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Άνεμος 7μμ
Το αντιρατσιστικό κίνημα στην Ευρώπη
και η μάχη στις 23-24 Γενάρη
Ομηλήτρια: Δήμητρα Κομινανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Γιώτης 8μμ
Η μάχη για το ασφαλιστικό
Ομηλήτης: Γιάννης Κούτρας
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 καφέ Γιώτης 8μμ
Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή
Ομηλήτρια: Αλεξάνδρα Σιαφάκα

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Ποέτα 7μμ
Το αντιρατσιστικό κίνημα στην Ευρώπη
και η μάχη στις 23-24 Γενάρη
Ομηλήτης: Νίκος Παπαθανασίου
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 καφέ Ποέτα 7μμ
Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή

ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Το αντιρατσιστικό κίνημα στην Ευρώπη
και η μάχη στις 23-24 Γενάρη
Ομηλήτρια: Φύλλια Πολίτη
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Το επαναστατικό κόμμα στον 21ο αιώνα
Ομηλήτρια: Χρυσούλα Πλιάτσικα
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Μια μαρξιστική κριτική στον αναρχισμό
Ομηλήτρια: Νεφέλη Παπαδημητροπούλου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Παπαγάλος 7μμ
Σύνορα ανοιχτά – γκρεμίστε τον φράχτη
Ομηλήτης: Χρίστος Αργύρης
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 καφέ Παπαγάλος 7μμ
Είναι ο ΣΥΡΙΖΑ ρεφορμιστικό κόμμα;
Ομηλήτης: Κυριάκος Αλισταβάκης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Quiz 7μμ

Ο κρατικός καπιταλισμός
Ομηλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 καφέ Quiz 7μμ
Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομηλήτης: Κώστας Κοντογιάννης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Δολίχη 7.30μμ
Σύνορα ανοιχτά – γκρεμίστε τον φράχτη
Ομηλήτης: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 καφέ Δολίχη 7.30μμ
Ποδέμος, Μπλόκο, Σιν Φέιν –
Η αριστερά στην Ευρώπη
Ομηλήτης: Κοσμάς Ραυτόπουλος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Λα Ροζέ 7.30μμ
Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία
Ομηλήτρια: Μάνια Καρτελιά

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 ΕΛΜΕ (Γκράβα) 7μμ
Εργατική τάξη και κινήματα
Ομηλήτης: Γιώργος Πίττας

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 ΕΡΤ-OPEN 7μμ
Η αντικαπιταλιστική αριστερά σήμερα
Ομηλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 ΕΡΤ-OPEN 7μμ
Το Σύμφωνο Συμβίωσης και η Αριστερά
Ομηλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 στέκι Ρήξης και Ανατροπής 8μμ
Η αντικαπιταλιστική αριστερά σήμερα
Ομηλήτης: Γιώργος Ράγκος
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 στέκι Ρήξης και Ανατροπής 8μμ
Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομηλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 δημαρχείο Χαλανδρίου 8μμ
Η αντικαπιταλιστική αριστερά σήμερα
Ομηλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 Goody’s 8μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: Μέση Ανατολή – Η αν-
τίσταση στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομηλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 στέκι πολιτιστικών
ομάδων Πανεπιστημίου Κρήτης 7μμ
Οι σχέσεις των δυο φύλων και ο μαρξισμός
Ομηλήτρια: Μαριάντζελα Γέροντα

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΑΓ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Mr. Coffee 7μμ
Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες –
Σύνορα ανοιχτά
Ομηλήτης: Βασίλης Μυραϊνιάς
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 καφέ Mr. Coffee 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομηλήτης: Παναγιώτης Δημητρόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 στέκι δασκάλων 6μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομηλήτης: Μιχάλης Θεοδωράκης
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 στέκι δασκάλων 6μμ
Ομοφοβιλία, ομοφοβία και σύμφωνο συμβίωσης
Ομηλήτρια: Μαρία Παππά

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Κοσμικών 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα

Ομηλήτης: Ηλίας Κολοβός
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 καφέ Κοσμικών 7μμ
Δυο δρόμοι για την αριστερά
Ομηλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για
τον σοσιαλισμό;
Ομηλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου
ΠΕΜΠΤΗ 21/1 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: Σύνορα ανοιχτά –
γκρεμίστε τον φράχτη
Ομηλήτης: Παντελής Αποστολίδης

ΜΕΣΟΓΕΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/1 καφέ Clandestino
(Σωτηρίου 12, πλ. Δημοσθένους, Μαρ-
κόπουλο) 5μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομηλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 βιβλιοθήκη
Πνευματικού Κέντρου 6μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομηλήτης: Σαραντος Κυβελος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 καφέ Κρίκος 7μμ
Ποδέμος, Μπλόκο, Σιν Φέιν –
Η αριστερά στην Ευρώπη
Ομηλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιπούλου

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 καφέ Πικ-απ 7μμ
Ποδέμος, Μπλόκο, Σιν Φέιν –
Η αριστερά στην Ευρώπη
Ομηλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

Στις σχολές

ΠΑΝΘΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 στέκι ΕΑΑΚ 3μμ
2015, η χρονιά του εργατικού ΟΧΙ και
πώς συνεχίζουμε
Ομηλήτρια: Μαρλένα Κουντούρη
ΤΕΤΑΡΤΗ 20/1 στέκι ΕΑΑΚ 3μμ
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομηλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΟΜΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1 κυλικείο Χημικού 2.30μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομηλήτης: Κώστας Κοντογιάννης

ΝΟΠΕ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/1 κυλικείο 2μμ
Το ISIS και η αντεπανάσταση στη
Μέση Ανατολή
Ομηλήτρια: Ιωάννα Σακαλή

ΤΒ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/1, 2ος ορ., αίθ. 1, 3μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομηλήτρια: Μάνια Καρτελιά

ΔΕΥΤ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ 18/1 κυλικείο 2μμ
Το νέο κίνημα αντίστασης στην Ευρώπη-φρούριο
Ομηλήτρια: Ελίζα Κρικωνή

ΤΒ ΠΙΘΡΙΑ

ΤΡΙΤΗ 19/1, 2μμ
Δυο δρόμοι για την αριστερά
Ομηλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/1

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΜΕΤΡΟ 7.30πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 14/1

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι», πεζόδρομος Εθν. Αντίστασης 6μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλ. Χαλανδρίου 5μμ
ΒΡΙΑΝΣΣΙΑ Μετρό Πλακεντίας 4μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/1

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μετρό Σεπόλια 7μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Α. Πατήσια 6μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βέικου κ Γαλασίου 6μμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός πλατεία 6μμ
ΚΟΥΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 6.30μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 6.30μμ
ΑΙΓΑΛΕΟ ΜΕΤΡΟ 5μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΜΕΤΡΟ Ανθούπολη 7.30μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ κεντρική πλατεία 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 6μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελείας 7μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρμος Μ. Ασίας 7μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 6.30μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 6.30μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ.Γαρδένια 6.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 6.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Φιε 6μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ
ΛΑΡΙΣΑ κεντρική πλατεία 6μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Ιλ. Επταλόφου 7μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξénης 7μμ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 7μμ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 7μμ
ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/1

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 10πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 10πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ
ΧΑΝΙΑ αγορά 10.30πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 11.30πμ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Μανώλης
Σπαθής

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριλίδης,
Δ. Καρδαμίκη

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-
αγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλ-
ισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι
εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους
τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και
προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-
νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-
πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν
υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-
τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-
ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο
στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-
προσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και
στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισ

ΝΔ: “Ανανέωση”, όπως Μητσοτάκης

Αν κάποιος το 2008 έγραφε ότι υποψήφιοι για τη θέση του αρχηγού του παραδοσιακού κόμματος της άρχουσας τάξης στην Ελλάδα το 2015 θα ήταν ο βουλευτής του ΛΑΟΣ Γεωργιάδης, ο έκτος κατά σειρά τότε βουλευτής της ΝΔ στη Θεσσαλονίκη Τζίτζικώστας, ο Κυριάκος (και όχι η Ντόρα) και ο Βαγγέλας άμα λάχει...

Αν κάποιος το 2012 έγραφε ότι το 2015 ο γιος του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη θα γινόταν αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας χάρη στη στήριξη του Αντώνη Σαμαρά...

Αν κάποιος, μέχρι πριν λίγες μέρες, έγραφε οτιδήποτε διαφορετικό από το ότι ο Κώστας Καραμανλής κινεί τα νήματα των εξελίξεων στη Νέα Δημοκρατία από το κάστρο του στη Ραφήνα...

Και όμως, ένας Μητσοτάκης είναι μετά από σαράντα χρόνια ξανά αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας. Μια εκλογή που, μετά και από την κορύφωση της εσωκομματικής κρίσης με το φιάσκο της ακύρωσης του πρώτου γύρου, παρουσιάζεται από πολλούς ως «μήνυμα ανανέωσης» για τη ΝΔ.

Όμως, όλα -υποψήφιοι, διαδικασία, συμμαχίες, οριακά ποσοστά- περισσότερο μήνυμα συνέχισης της κρίσης και αβεβαιότητας στέλνουν παρά ανανέωσης. Μιας κρίσης που δεν έχει να κάνει με συγκρούσεις ανάμεσα σε πολιτικά τζάκια ή ανάμεσα στο «παλιό» και το «νέο», αλλά αποτελεί έκφραση μιας βαθιάς ταξικής κοινωνικής και πολιτικής πόλωσης που σαρώνει βεβαιότητες και δεδομένα.

Λογής-λογής, εγχώριοι και διεθνείς νεοφιλελεύθεροι και τρούκανοι μπορεί να έχουν κρυφά όνειρα ότι ίσως στο πρόσωπο του Μητσοτάκη θα βρουν το νεαρό «αντι-Τσίπρα» που θα ανασυγκροτήσει τη Νέα Δημοκρατία, αλλά η πραγματικότητα είναι ότι μια τέτοια εξέλιξη έχει μπροστά της δύσκολο και κακοτράχαλο δρόμο.

Μπορεί όλες οι πτέρυγες της ΝΔ να συμφωνούν ότι πρέπει να προχωρήσουν γενικά οι «μεταρρυθμίσεις» - αλλά αυτό μήπως δεν συνέβαινε και πριν τις εκλογές για την ανάδειξη προέδρου;

Η αιτία της κρίσης που οδήγησε σε αυτές τις εκλογές δεν ήταν ότι οι υποψήφιοι της ΝΔ είχαν άλλη άποψη π.χ για τις ιδιωτικοποιήσεις. Ήταν η αδυναμία όλων των πτερύγων της Νέας Δημοκρατίας να αναδείξουν ένα δρόμο για το πώς θα μπορέσουν να γίνουν πράξη αυτές

Όταν, μετά από προσπάθειες δεκαετιών και μια κυβερνητική κρίση που κράτησε ένα ολόκληρο χρόνο με τη συγκυβέρνηση Τζανετάκη και την «οικουμενική κυβέρνηση», ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης κατάφερε το 1990 επιτέλους να γίνει πρωθυπουργός, χρησιμοποιούσε το σλόγκαν της «Φιλελεύθερης Νέας Δημοκρατίας».

Με αυτόν τον τρόπο επεδίωκε να θυμίσει από τη μια ότι ο ίδιος προέρχεται από το χώρο του «κέντρου» (το 1977 είχε φτιάξει με τον Μπακογιάννη το κόμμα των νεοφιλελευθέρων στη μνήμη υποτίθεται του Βενιζέλου) ενώ από την άλλη άνοιγε διάπλατα την πόρτα στο νεοφιλελευθερισμό της απόλυτης κυριαρχίας της αγοράς που με την κατάρρευση των καθεστώτων του κρατικού καπιταλισμού προβαλλόταν σαν μονόδρομος. Στις προεκλογικές του αφίσες δίπλα του στέκονταν οι βασικές εκφραστές αυτού του ρεύματος στην Ελλάδα, όπως ο Α. Ανδριανόπουλος και ο Στ. Μάνος.

Τις αφίσες, βέβαια κόλλαγαν

«ονομαστά» στελέχη της ΟΝΝΕΔ, όπως το τάγμα εφόδου της Πάτρας, που πριν από 25 χρόνια τέτοιες μέρες δολοφονούσε τον καθηγητή Νίκο Τεμπονέρα.

Το εκρηκτικό εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα του 1990-93 γκρέμισε τις αυταπάτες ότι ο Μητσοτάκης θα γινόταν η Θάτσερ της Ελλάδας, οδηγώντας στη λήθη τους υπουργούς του και αφήνοντας τον ίδιο το Μητσοτάκη ζωντανό απολίθωμα να μας θυμίζει εκείνο το κίνημα.

Την περασμένη Κυριακή, ο Κυριάκος Μητσοτάκης, εκλέχτηκε νέος αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, επιδιώκοντας να επαναλάβει το πείραμα του πατέρα του. Αποτασσόμενος δημοσίως το ρόλο του νεοφιλελεύθερου, που τόσο πιστά υπηρέτησε στην πράξη σαν υπουργός απολύσεων στην κυβέρνηση Σαμαρά, υιοθετώντας «κεντροδεξιό προφίλ» και ταυτόχρονα στηριζόμενος στη σκληρή και άκρα δεξιά της Νέας Δημοκρατίας, κατάφερε να γίνει αρχηγός (παίρνοντας το 52,43% των ψήφων των 335.000 ψηφοφόρων του β' γύρου, 65.000

λιγότερων απ' όσων έφτασαν στις κάλπες στον α' γύρο).

Προπύργια

Ο Μητσοτάκης στηρίχτηκε ανοιχτά από τον Γεωργιάδη, λιγότερο ανοιχτά από τον Τζίτζικώστα, όπου μίλησαν «οι χειραψίες και τα μάτια», και αθόρυβα αλλά αποτελεσματικά στις κάλπες από τον ίδιο τον Σαμαρά. Ο Α. Γεωργιάδης πανηγύρισε τη νίκη του Μητσοτάκη, σαν να κέρδισε ο ίδιος, τονίζοντας ότι «δεν είναι ημέρα πανηγυρισμών σήμερα... Θα πανηγυρίσουμε όταν η κυβέρνηση της ΝΔ με πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη καταφέρει να μειώσει την ανεργία...» Στα προπύργια του καραμανλισμού στη Βόρεια Ελλάδα, ο Μητσοτάκης πέρασε το Μείμαράκη ενώ το ίδιο συνέβη στην Πελοπόννησο, όπου ο μηχανισμός του Σαμαρά έσπρωξε και αυτός Μητσοτάκη.

Έτσι, τι ειρωνεία, ο «σοβαρός» νεοφιλελεύθερος Μητσοτάκης, (που όπως αναφέρει το ρεπορτάζ του in.gr, οι νεοδημοκράτες προτίμησαν επειδή πείστηκαν από τη «φιλολογία πως ο Αλέξης Τσίπρας προτιμούσε,

ως πιο συναινετικό, τον Βαγγέλη Μείμαράκη») στην πρώτη του επινίκια δήλωση έκανε λόγο για νίκη ενάντια στο λαϊκισμό! Δήλωση, που χάριν ενόπτηας έσπευσε να διορθώσει, λέγοντας ότι αναφέρεται «στον λαϊκισμό μίας ανίκανης κυβέρνησης».

Σε κάθε περίπτωση, Μητσοτάκης αρχηγός στη Νέα Δημοκρατία θα σημάνει μεγαλύτερη πίεση από τα δεξιά πάνω στην κυβέρνηση Τσίπρα προκειμένου «να προχωράνε οι μεταρρυθμίσεις» - και όπου χρειάζεται «με ευελιξία» να εξασφαλίζεται η συναίνεση ώστε τα μέτρα να περνάνε (όπως το Μάιο του 2015 όταν ενόψει συμφωνίας καλούσε τη «Ν.Δ. να ξεκαθαρίσει τη θέση της» λέγοντας: «Δεν μπορώ να φανταστώ ότι θα διαπράξουμε το ίδιο λάθος που κάναμε και το 2010 πριν το δεύτερο μνημόνιο»).

Η απεργιακή σύγκρουση και η ανατροπή του 3ου μνημονίου, η ψήφιση και εφαρμογή του οποίου έχει εξελιχθεί σε κεντρική επιδίωξη της κυβέρνησης Τσίπρα, είναι ο μόνος δρόμος για να φράξουμε το δρόμο στην προσπάθεια ανασυγκρότησης της Νέας Δημοκρατίας.

Το πανό της ΑΣΚΤ σε διαδήλωση την επόμενη της δολοφονίας Τεμπονέρα

Δυσεπίλυτες αντιθέσεις

οι «μεταρρυθμίσεις» απέναντι σε ένα ισχυρό κίνημα που τους εμποδίζει και στη αριστερή ριζοσπαστική στροφή που έχει επιφέρει μέσα στην κοινωνία.

Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά ένας γερμανός αναλυτής την επόμενη μέρα των εκλογών στη ΝΔ, «για τη δεξιά πτέρυγα του κόμματος ο Μητσοτάκης θεωρείται νεοφιλελεύθερος, που για την Ελλάδα ισοδυναμεί με ύβρη. Σε αυτούς που παρασκηνιακά κινούνται εναντίον του Μητσοτάκη συμπεριλαμβάνεται και ο πρώην πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής...»

Κομμάτι της αδυναμίας του Μητσοτάκη είναι ότι αυτόν τον χαρακτηρισμό προσπάθησε να

τον αποφύγει συστηματικά προεκλογικά. Για να μπορέσει ο ίδιος να πάρει οριακά την πλειοψηφία από τον «λαϊκιστή» Μείμαράκη αναγκάστηκε να καταπιεί προσωρινά τις απολύσεις που έκανε ως υπουργός Εσωτερικών και να αναφέρεται στην «κεντροδεξιά» και το «νέο».

Όμως τα προβλήματα που θα έχει να αντιμετωπίσει ως αρχηγός ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν έχουν να κάνουν μόνο με την καραμανλική πτέρυγα, αλλά και με αυτούς που στηρίξαν τη δική του υποψηφιότητα. Η εκλογή του στηρίχτηκε σε πτέρυγες οι οποίες εξακολουθούν να βρίσκονται σε ανοιχτή πολιτική διαπάλη σχετικά με το πώς το παραδοσιακό κόμμα της άρχου-

σας στην Ελλάδα θα επιτελέσει το ρόλο του.

Ο Μητσοτάκης θα έχει να ισορροπήσει ανάμεσα στο Σαμαρά και το Γεωργιάδη που υποστηρίζουν τη δεξιά σκληρή αντιπολίτευση στο ΣΥΡΙΖΑ και πολιτικούς, όπως η Μπακογιάννη, που πιστεύουν ότι η επιστροφή της ΝΔ περνάει μέσα από τη σύμπλευση με το μνημονιακό ΣΥΡΙΖΑ που ήδη βρίσκεται αντιμέτωπος με τις δικές του αντιφάσεις. Έχει να λύσει αυτήν τη διαμάχη που ταλανίζει τη Ν.Δ. σε συνθήκες που η ταξική πόλωση που συρρίκνωσε τα δύο βασικά κόμματα της άρχουσας τάξης τα τελευταία χρόνια δεν πρόκειται να σταματήσει αλλά να ενταθεί. Θα χρειαστεί πολύ καλή τύχη για να τα πετύχει όλα αυτά ο νέος αρχηγός της ΝΔ-σίγουρα κάτι παραπάνω από τα συγχρητήρια του πατέρα του.

Γιώργος Πίπτας

Ένα τρισεκατομμύριο δολάρια. Χίλια δισεκατομμύρια, πέντε περίπου φορές το ΑΕΠ της Ελλάδας. Αυτός είναι ο απολογισμός του κραχ που χτύπησε την περασμένη εβδομάδα τα χρηματιστήρια της Κίνας. Ήταν το δεύτερο κινεζικό κραχ μέσα στους τελευταίους έξι μήνες.

Όλες οι προσπάθειες των κινεζικών αρχών να σταματήσουν τον κατήφορο αποδείχτηκαν μάταιες. Τη Δευτέρα 4 Γενάρη τέθηκε σε εφαρμογή ένας "αυτόματος ασφαλειοδιακόπτης": η διαπραγμάτευση θα σταμάταγε ακαριαία αν ο γενικός δείκτης σημείωνε απότομη πτώση. Την Πέμπτη 7 Γενάρη καταργήθηκε -αφού είχε κλείσει πρώτα δυο φορές το χρηματιστήριο, χωρίς να καταφέρει όμως να σταθεροποιήσει τις τιμές.

Ακόμα χειρότερα, την ίδια ώρα που οι αξίες των μετοχών καταβαθρώνονταν στα χρηματιστήρια, το ρενμίνμπι, το κινεζικό νόμισμα έκανε τη δική του βουτιά στις διεθνείς χρηματαγορές, αναγκάζοντας την κεντρική τράπεζα να σπαταλήσει εκατοντάδες εκατομμύρια από τα συναλλαγματικά της αποθέματα για να το υποστηρίξει. Παρόλα αυτά, την Παρασκευή η ισοτιμία του σε σχέση με το δολάριο έπεσε στο χαμηλότερο σημείο των τελευταίων 5 χρόνων -πίσω στα επίπεδα του 2011 δηλαδή.

Οι "διακόπτες" και οι "παρεμβάσεις" υποτίθεται ότι μπορούν να σταματήσουν τον πανικό που οδηγεί τους "επενδυτές" σε πωλήσεις όσο-όσο κατακρημνίζοντας τους δείκτες και τις ισοτιμίες. Το κραχ, όμως, που χτύπησε την Κίνα την περασμένη εβδομάδα δεν οφείλεται στην "ψυχολογία" των αγορών. Η κινεζική οικονομία βρίσκεται αντιμέτωπη με τεράστια και πολύ πραγματικά προβλήματα. Η παγκόσμια οικονομική κρίση, για να το πούμε διαφορετικά που ξεκίνησε το 2007 από τις ΗΠΑ "μόλυνε" το 2010 την Ευρώπη. Τώρα έχει έρθει η σειρά της Κίνας. Οι συνέπειες θα είναι κοσμογονικές -όχι μόνο για την ίδια την Κίνα αλλά και για τον κόσμο ολόκληρο.

Η πτώση της Κίνας συμπάρεσυρε τις πρώτες μέρες της νέας χρονιάς στον γκρεμό τα μεγαλύτερα χρηματιστήρια του κόσμου. Στις ΗΠΑ ο δείκτης Dow Jones της Νέας Υόρκης άνοιξε τη Δευτέρα 4 Γενάρη (την πρώτη συνεδρίαση μετά την Πρωτοχρονιά) στις 17158 μονάδες. Τη Δευτέρα 11 Γενάρη έκλεισε στις 16350. Ο DAX, ο δείκτης της Φρανκφούρτης έπεσε στο ίδιο διάστημα από τις 10283 μονάδες στις 9855.

Η Κίνα είναι σήμερα η μεγαλύ-

KINA

Δεύτερο κραχ σε ένα εξάμηνο

τερη βιομηχανική οικονομία του πλανήτη. Ακόμα και με τους σημερινούς, χαμηλούς για τα μέτρα της, ρυθμούς ανάπτυξης το ΑΕΠ της αναμένεται να ξεπεράσει μέσα στο άμεσο μέλλον το ΑΕΠ των ΗΠΑ. Οι οικονομίες πολλών αναπτυσσόμενων χωρών είναι σήμερα σχεδόν εξαρτημένες από τις εισαγωγές πρώτων υλών της Κίνας. Και όχι μόνο των αναπτυσσόμενων: η Κίνα λειτουργήσε από την εποχή της κατάρρευσης της Λήμαν Μπράδερς τον Σεπτέμβρη του 2008 μέχρι σήμερα σαν ατμομηχανή για την παγκόσμια οικονομία. Ακόμα και ένας μικρός κλυδωνισμός στο χρηματιστήριο της Σαγκάης μπορεί να μετατραπεί σε "σεισμό" στο Σάο Πάολο ή το Μπουένος Άιρες. Και αυτό που συμβαίνει σήμερα στη Σαγκάη δεν είναι ένα απλός κλυδωνισμός.

Φούσκα

Αυτό δεν σημαίνει ότι η Κίνα έμεινε ανεπηρέαστη από την ύφεση που χτύπησε την παγκόσμια οικονομία το 2007/8. Η οικονομία της Κίνας στηρίζεται στις εξαγωγές (ένα μεγάλο κομμάτι των καταναλωτικών προϊόντων, των οικιακών συσκευών, των κινητών τηλεφώνων, των υπολογιστών κλπ που πουλιούνται στις αγορές της Δύσης είναι κατασκευασμένα στην Κίνα) και οι εξαγωγές έπεσαν κατακόρυφα. Το 2008 τριάντα εκατομμύρια εργάτες έχασαν τη δουλειά τους στην Κίνα.

Η άρχουσα τάξη, όμως, κατάφερε να σταματήσει αυτόν τον κατήφορο αντικαθιστώντας τις εξαγωγές με ένα φιλόδοξο πρόγραμμα επενδύσεων -που χρηματοδοτήθηκε, με τις ευλογίες της κυβέρνησης, με πελώρια δάνεια από τις τράπεζες. Στην ουσία δεν έκανε τίποτα διαφορετικό από αυτό που έκαναν οι άλλες μεγάλες οικονομίες του κόσμου -να "βάλει μπροστά τα πιεστήρια" και να στηρίξει με εύκολο και φτηνό χρήμα τις μεγάλες επιχειρήσεις. Το αποτέλεσμα ήταν ένα κατασκευαστικό όργιο, μια φούσκα που μετατράπηκε σε μια θάλασσα από μισοτελειωμένα (και εγκαταλελειμμένα) κτίρια και ένα βουνό από χρέη. Ο νόμος απαγορεύει στις τοπικές κυβερνήσεις να επενδύουν -αλλά αυτές κατάφε-

ραν να παρακάμψουν τη "δυσκολία" αυτή φτιάχνοντας εταιρείες -αχυρανθρώπους -που βρίσκονταν κάτω από τον αποκλεισμό τους έλεγχο. Σήμερα το 80% του υπέρογκου "ιδιωτικού" χρέους που κρέμεται πάνω από την κινεζική οικονομία βρίσκεται στα βιβλία των τοπικών κυβερνήσεων.

Με τι ρυθμούς θα εξελιχθεί η σημερινή κρίση που χτυπάει την Κίνα αυτό κανένας δεν μπορεί να το προβλέψει με ακρίβεια. Αλλά αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι ο κατήφορος που ξεκίνησε τον περασμένο Ιούνη (με το πρώτο μεγάλο κραχ στο χρηματιστήριο της Σανγκάης) έχει ακόμα πολύ δρόμο να διανύσει.

Απεργίες

Οι απεργίες, οι διαδηλώσεις και οι εργατικές διαμαρτυρίες πολλαπλασιάστηκαν φέτος στην Κίνα, σύμφωνα με τα στοιχεία του "Κινεζικού Εργατικού Δελτίου", (CLB, China Labour Bulletin) ενός παρατηρητηρίου των εργατικών αγώνων στην Κίνα. Το CLB κατέγραψε 650 "εργατικά επεισόδια" μέσα στο πρώτο τρίμηνο της φετινής χρονιάς -τρεις φορές περισσότερα από ότι την αντίστοιχη περίοδο του 2014. Οι μισές τουλάχιστον από αυτές τις απεργίες αφορούν τον κατασκευαστικό τομέα.

Σε απόλυτα νούμερα ο αριθμός αυτός μπορεί να μην μοιάζει μεγάλος. Αλλά θα ήταν λάθος να αγνοήσει κανείς αυτές τις κινητοποιήσεις σαν ασήμαντες. Η καταστολή, κατ' αρχήν, είναι ακραία. Η Κίνα κατέχει το "παγκόσμιο ρεκόρ" των εκτελέσεων. Ο ρατσισμός είναι εξ ίσου ακραίος: η Κίνα είναι ένα είδος απαρτχάιντ: οι "μετανάστες" που φτάνουν κατά εκατομμύρια από την ύπαιθρο στις πόλεις για να πιάσουν δουλειά στα εργοστάσια ή τις οικοδομές θεωρούνται, ακόμα και νομικά, πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Ο συνδυασμός της καταστολής, των διακρίσεων και της κρίσης -με τους μισθούς να πέφτουν, τους εργάτες να μένουν απλήρωτοι για μήνες και τις ουρές των ανέργων να μεγαλώνουν- έχει αποδειχτεί πολλές φορές στην ιστορία εκρηκτικός. Και η Κίνα δεν είναι εξαίρεση.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ

Οι θηριωδίες του πιο πιστού σύμμαχου της Δύσης

Η εκτέλεση του Σείχη Νιμρ αλ-Νιμρ από το καθεστώς της Σαουδικής Αραβίας και η απότομη όξυνση της αντιπαράθεσης ανάμεσα στους τοπικούς ισχυρούς της Μέσης Ανατολής που την ακολούθησε πήραν μεγάλες διαστάσεις στα ρεπορτάζ των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Ελάχιστα, όμως, μόνο έγιναν γνωστά για τα υπόλοιπα θύματα αυτής της θηριωδίας.

Από τους 47 συνολικά εκτελεσθέντες οι τέσσερις (συμπεριλαμβανομένου του Νιμρ) ήταν Σίτες από την Ανατολική Επαρχία. Από τους υπόλοιπους 43 κάποιοι ήταν, σύμφωνα με το κατηγορητήριο, στελέχη της αλ-Κάιντα. Κάποιοι άλλοι καταδικάστηκαν για συμμετοχή σε "επιθέσεις ενάντια στο βασίλειο". Τέσσερις για συμμετοχή σε ληστεία. Στην πραγματικότητα, όμως, ήταν η πρώτη μαζική εκτέλεση αντικαθεστωτικών εδώ και τριάντα πέντε χρόνια. Ο στόχος της δεν ήταν ούτε η απόδοση δικαιοσύνης, ούτε απλά και μόνο η εξόντωση των 47: ο στόχος της ήταν η τρομοκρατία ολόκληρου του πληθυσμού.

Η βαρβαρότητα με την οποία μεταχειρίζεται η Σαουδική Αραβία τους θανατοποινίτες ξεπερνάει κάθε φαντασία. Η προσφιλής μέθοδος εκτέλεσης είναι ο αποκεφαλισμός -μια μέθοδος την οποία έχει κληροδοτήσει στο Ισλαμικό Κράτος. Οι καταδικασμένοι για "ληστεία" ακρωτηριάζονται πρώτα (τους κόβουν το ένα χέρι και το ένα πόδι) και μετά εκτελούνται. "Ήταν μια σφαγή", δήλωσε ένας, προφανώς ανώνυμος, φρουρός από έναν από τους τόπους εκτέλεσης στο Ριάντ στο ειδησιογραφικό πρακτορείο Middle East Eye ("Παρατηρητήριο Μέσης Ανατολής"). "Υπήρχαν αίματα και ανθρώπινα μέλη παντού". Πόσοι ακριβώς εκτελέστηκαν δεν μπορούσε να πει, αλλά οι εκτελέσεις άρχισαν το πρωί και τέλειωσαν αργά το απόγευμα.

Ένας από τους "τρομοκράτες" που εκτελέστηκαν ήταν ο Μουσταφά Ακμπάρ. Ο Ακμπάρ είχε συλληφθεί το 2003 με την κατηγορία συμμετοχής στην αλ-Κάιντα. Ήταν τότε 13 ετών. Όπως αποκαλύφθηκε είχε φύγει από το σπίτι του στο Τσαντ κρυφά από τους γονείς του για να πάρει μέρος σε ένα σεμινάριο ανάγνωσης του Κορανίου στη Μέκκα. Τότε η αστυνομία διαβεβαίωνε τους δικούς του ότι θα αφεθεί σύντομα ελεύθερος να γυρίσει σπίτι του. Αντί για αυτό "σάπισε" 12 χρόνια στις φυλακές -και ύστερα εκτελέστηκε.

Ο Ακμπάρ δεν ήταν ο μόνο ανήλικος τη στιγμή της σύλληψής του. "Ο Μισαάλ αλ-Φαράτζ", γράφει το Middle East Eye, "ήταν τον Ιούνη του 2007, όταν συνελήφθη στην περιοχή Μαλίκ του Ριάντ, 17 ετών. Ο Φαράτζ μπήκε στη αλ-Κάιντα τον Γενάρη του 2004, όταν η αστυνομία σκότωσε τον πατέρα του Χαμούντ σε μια επιδρομή στο σπίτι τους..."

Σύμφωνα με μαρτυρίες ακτιβιστών από τη Σαουδική Αραβία οι 47 βασανίστηκαν φριχτά πριν παραδοθούν στον δήμιο. Η Σαουδική Αραβία, όμως, είναι ο πιο πιστός σύμμαχος της Δύσης στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Και επικεφαλής της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ για το 2016...

ΚΑΤΑΛΩΝΙΑ Βαθαίνει η κρίση στο ισπανικό κράτος

Η Καταλωνία έχει πλέον κυβέρνηση από την Κυριακή, κυριολεκτικά στο παρά ένα της διορίας μετά τις εκλογές της 27ης Σεπτεμβρίου. Με την κοινοβουλευτική διαδικασία “στο γρήγορο”, ο Κάρλες Πουτσοντεμόν εκλέχθηκε Πρόεδρος χωρίς να έχει προετοιμασμένη ούτε γραπτή ομιλία. Η διαδικασία ρήξης με το ισπανικό κράτος επιταχύνεται ανεξέλεγκτα. Ο βασιλιάς Φίλιππος Στ’ έστειλε σαφές μήνυμα ότι δεν θα δεχτεί την πρόεδρο του Κοινοβουλίου, Κάρμε Φορκαντέλ, που παραδοσιακά παραδίδει το μήνυμα στον “άνωτατο άρχοντα” για τη νέα κυβέρνηση. Αρκεί ένα τηλεφώνημα, είπε. Η Φορκαντέλ, όταν εκλέχθηκε πρόεδρος το Σεπτέμβριο, έκλεισε την ομιλία της φωνάζοντας “Ζήτω η καταλανική Ρεπούμπλικα - η Αβασίλευτη Δημοκρατία”.

Ο Πουτσοντεμόν αποκαλεί την προεδρία του ενδιάμεσο στάδιο “μετά την αυτονομία και πριν την ανεξαρτησία”. Έχει δεσμευτεί ότι άμεσα θα προχωρήσει στα πρώτα βήματα προς κήρυξη καταλανικού κράτους: ίδρυση αυτόνομης Κεντρικής Τράπεζας, Εφορίας και Ιδρύματος Κοινωνικής Ασφάλειας, και σε 18 μήνες θα υπάρξει μονομερής κήρυξη ανεξαρτησίας. Έτσι, η κατάσταση έχει δεθεί κόμπο. Δεν υπάρχει ομαλή αλληλοαναγνώριση ανάμεσα στο κεντρικό κράτος και στην ηγεσία της Αυτόνομης Κοινότητας με το μεγαλύτερο ΑΕΠ σε ολόκληρη την Ισπανία.

Η ένταση μεταξύ Καταλωνίας και Ισπανίας έχει μακρά ιστορία που φτάνει τουλάχιστον στο 1707-1715 όταν οι Ισπανοί βασιλιάδες υπέταξαν τους Καταλανούς. Όμως αυτό που συμβαίνει σήμερα δεν έχει να κάνει με προαιώνια μίσση. Η καταλανική άρχουσα τάξη επιβίωσε και “άκμασε” 300 χρόνια κάτω από την κυριαρχία του ισπανικού στέμματος, αλλά και στις μικρές περιόδους αβασίλευτης δημοκρατίας, στο Φρανκισμό και στη Μεταπολίτευση. Αυτό που έχει τινάξει στον αέρα αυτόν τον συμβιβασμό είναι η οικονομική κρίση.

Κόντρες

Τα χρέη των Αυτόνομων Κοινοτήτων εκτινάχθηκαν στα χρόνια της κρίσης, τόσο προς το κεντρικό κράτος όσο και προς άλλους δανειστές. Βγήκαν στην επιφάνεια οι κόντρες τόσο για το μερίδιο των δαπανών και των φόρων που αναλογούν σε κάθε Κοινότητα, όσο και για το ποιος έχει τον έλεγχο στη διαχείριση των εσόδων. Ένα μέρος της καταλανικής άρχουσας τάξης άρχισε να πιέζει και να διεκδικεί μεγαλύτερο κομμάτι της πίτας, προβάλλοντας την απειλή της ανεξαρτησίας.

Στο πολιτικό πεδίο όμως τα πράγματα έγιναν πιο πολύπλοκα από μια απλή διαμάχη για τα φορολογικά έσοδα. Ο **Αρτούρ Μας**, πρόεδρος της Καταλωνίας τα πέντε τελευταία χρόνια, ανέλαβε να στρίψει το κόμμα του, την Κονβερζένσια (Σύγκλιση) προς τη σκληρή γραμμή της αντιπαράθεσης με το ισπανικό κράτος. Η Κονβερζένσια ήταν το παραδοσιακό (δεξιό) κόμμα της καταλανικής άρχουσας τάξης, καμία σχέση με ακρότητες. Κυβέρνησε την Καταλωνία τα περισσότερα χρόνια μετά την πτώση του Φράνκο. Ο Μας διαδέχτηκε στην ηγεσία του κόμματος τον **Τζόρντι Πουζόλ**, ισχυρό άνδρα της Καταλωνίας για δεκαετίες. Ο 85χρονος σήμερα Πουζόλ όμως και η οικογένειά του βρίσκονται

μπλεγμένοι σε μια σειρά από τα μεγαλύτερα και πιο βρόμικα σκάνδαλα. Η “ριζοσπαστική” στροφή του Μας ήταν ταυτόχρονα και ένας τρόπος να ξεπλύνει την Κονβερζένσια.

Παράλληλα όμως, βρισκόταν σε εξέλιξη και ένα κίνημα από τα κάτω που δεν είχε σχέση με τις μανούβρες του Μας. Εκατομμύρια συμμετείχαν στις διαδηλώσεις υπέρ της ανεξαρτησίας τα τελευταία χρόνια. Μια σειρά κινήματα συνέδεσαν τις διεκδικήσεις τους, όπως τη μη πληρωμή του χρέους, με την ανεξαρτησία, με κάποιες μερίδες να φτάνουν να συνδέουν την ανεξαρτησία με ταυτόχρονη έξοδο από την ΕΕ και το ευρώ. Ο Μας αναγκάστηκε να κηρύξει ένα “παράνομο” δημοψήφισμα το Νοέμβριο του 2014 προσπαθώντας να συνδεθεί με αυτό το ρεύμα. Η παραδοσιακή εκλογική συμμαχία με το πιο συντηρητικό κόμμα “Ένωση” και η Κονβερζένσια κατέβηκε στις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου σε κοινό ψηφοδέλτιο με την “Ρεπουμπλικανική Αριστερά” υπό τον τίτλο “Μαζί για το Ναι” (στην ανεξαρτησία).

Η πολιτική πόλωση όμως έφερε το Κοινοβούλιο διχασμένο στα δύο ανάμεσα σε ανεξαρτησιακούς και μη, ανίκανο να εκλέξει κυβέρνηση.

Η αριστερά βρέθηκε στο κέντρο των εξελίξεων και στο επίκεντρο της προσοχής, με τρεις τρόπους. Αφενός στο μπλοκ του Μας, η Ρεπουμπλικανική Αριστερά έχει αυξήσει το ειδικό της βάρος. Αυτό καταγράφηκε και στις ισπανικές εκλογές του Δεκέμβρη, όπου το κόμμα του Μας (που χρειάστηκε να μεταμφιεστεί με διαφορετικό όνομα ‘Δημοκρατία και Ελευθερία’) έπεσε από το ένα εκατομμύριο ψήφους του 2011 στο μισό, αντίθετα με την Αριστερά που ανέβηκε.

Έκπληξη

Δεύτερον, ο μεγάλος άγνωστος ήταν το Ποδέμος. Η προπαγάνδα της άρχουσας τάξης άθροιζε το Ποδέμος στους “αντι-ανεξαρτησιακούς”. Όμως, τον περασμένο Ιούνιο στις δημοτικές εκλογές της Βαρκελώνης, εκλέχθηκε δήμαρχος με τη στήριξη του Ποδέμος η Άντα Κολάου που έχει ανοιχτό δίαυλο με το κίνημα ανεξαρτησίας. Στις ισπανικές εκλογές ξανά το Ποδέμος έκανε την έκπληξη βγαίνοντας πρώτο κόμμα στην Καταλωνία, έχοντας σαν δέσμευση την κήρυξη δημοψηφίσματος.

Η τρίτη και πιο έντονη φάση εξελίχθηκε όταν όλα τα βλέματα στράφηκαν στο CUP, την

αντικαπιταλιστική ανεξαρτησιακή αριστερά της Καταλωνίας, που συγκέντρωσε πάνω από 8% στις εκλογές. Ο Μας ζητούσε από το CUP να του δώσει ψήφο εμπιστοσύνης για να προχωρήσει η “διαδικασία”, όπως αποκαλείται κωδικοποιημένα στην Καταλωνία η ρήξη με το ισπανικό κράτος. Το CUP είχε δηλώσει ότι δεν θα δώσει συγχωροχάρτι στο Μας και δεν θα στηρίξει έναν νεοφιλελεύθερο πρόεδρο. Το CUP έβαζε μια σειρά προϋποθέσεις, ανάμεσα στις οποίες ήταν να αλλάξει ο υποψήφιος και να οριστεί πρόεδρος κάποιος από την αριστερή πτέρυγα του “Μαζί για το Ναι”.

Οι πιέσεις όμως ήταν τεράστιες. Για βδομάδες όλα τα ισπανικά και καταλανικά ΜΜΕ ανέμεναν και έκαναν ζωνανές συνδέσεις με τις συνεδριάσεις του CUP για να δουν τι θα αποφασίσουν οι αντικαπιταλιστές. Στο εσωτερικό του CUP, η δεξιά πτέρυγα (“Ελεύθερος λαός”) η οποία βάζει ανοιχτά την ανεξαρτησία σε πρώτη προτεραιότητα απέναντι στον αντικαπιταλισμό, πρότεινε να γίνει αποδεκτός ο Μας. Η βάση του CUP άντεξε και απέρριψε την πρόταση, φτάνοντας μέχρι και τη συγκλονιστική μαζική συνέλευση της 27ης Δεκέμβρη που έληξε με ισοψηφία 1515 - 1515. Ένα όργανο της ηγεσίας ανέλαβε να λύσει το γόρδιο δεσμό, ο οποίος τελικά λύθηκε από τον ίδιο τον Μας που αποσύρθηκε και πρότεινε τον Πουτσοντεμόν.

Δυστυχώς η ηγεσία του CUP αποδέχθηκε τη μαριονέτα του Μας, έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης και προχωράει σε έναν ιδιότυπο συντονισμό με την κοινοβουλευτική ομάδα της συγκυβέρνησης. Στη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, όταν το CUP ζητούσε το κεφάλι του Μας, η ηγεσία της Κονβερζένσια τους είπε “Να ξέρετε, ότι το κεφάλι ενός Ισραηλινού αξίζει όσο δέκα κεφάλια Παλαιστίνιων”, αποκαλύπτοντας το ήθος και τον προσανατολισμό της νέας κυβέρνησης. Ανεξάρτητα από τη χαμένη ευκαιρία του CUP να βαθύνει την πολιτική κρίση, η συγκατοίκηση Καταλωνίας και ισπανικού κράτους είναι πλέον σπαρμένη με εκρηκτικά.

Νίκος Λούντος

Η Καταλωνία μπορεί να έχει κυβέρνηση, αλλά η Ισπανία ακόμη όχι. Ο Ραχόι που όλοι τον θεωρούν καμένο χαρτί έχει προς το παρόν την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης και την επόμενη βδομάδα θα πρέπει να προχωρήσει στην πρώτη ψήφο εμπιστοσύνης. Αν μέσα σε ένα δίμηνο δεν έχει βρεθεί κοινοβουλευτική πλειοψηφία, η χώρα πάει σε νέες εκλογές.

Οι αριθμοί και οι πολιτικές τοποθετήσεις δεν δίνουν εύκολο αποτέλεσμα. Το δεξιό Λαϊκό Κόμμα δεν έχει πλειοψηφία και κανείς δεν είναι διατεθειμένος να χρεωθεί ότι γίνεται σωτήρας του Ραχόι. Οι Θιουδαδάνος, το εναλλακτικό κόμμα της δεξιάς, θέλουν συγκυβέρνηση αλλά μόνο αν συμμετέχουν και οι τρεις, μαζί με το Σοσιαλιστικό Κόμμα (PSOE). Ο **Πέδρο Σάντσεθ** του Σοσιαλιστικού Κόμματος δηλώνει ότι έχει αφουγκραστεί την αριστερή στροφή που καταγράφηκε στις εκλογές και θέλει “προοδευτική κυβέρνηση”. Όμως η συνεργασία με το Ποδέμος και την Ενωμένη Αριστερά δεν δίνει πλειοψηφία. Χρειάζονται και τους Θιουδαδάνος, οι οποίοι όμως με το Ποδέμος δεν συνεργάζονται.

Η κατάσταση περιπλέκεται λόγω του καταλανικού ζητήματος. Το Ποδέμος έχει επισήμως θέση υπέρ του δημοψηφίσματος στην Καταλωνία, κάτι που το Σοσιαλιστικό Κόμμα δεν αποδέχεται με κανένα τρόπο. Σε άλλη περίπτωση, η ηγεσία του Ποδέμος θα είχε ήδη βάλει στην άκρη τα περί δημοψηφίσματος για να στηθεί κυβέρνηση. Όμως

Χωρίς κυβέρνηση

Μέσα σε όλη αυτή την αβεβαιότητα, οι πιο έντονες ανακατατάξεις εξελίσσονται στο Σοσιαλιστικό Κόμμα. Έχουν βγει τα μαχαίρια ανοιχτά στην εσωκομματική μάχη. Ο Σάντσεθ αμφισβητείται ανοιχτά και οι βαρόνοι του κόμματος αφήνουν ανοιχτό το ενδεχόμενο να τον ανατρέψουν από την ηγεσία, στο συνέδριο που θα γίνει τους επόμενους μήνες. Η γραμμή της “προοδευτικής κυβέρνησης” θεωρείται καταστροφική από το “βαθύ PSOE”. Η **Σουσάνα Ντίαθ**, κυβερνήτης της Ανδαλουσίας και ηγέτις της αμφισβήτησης στον Σάντσεθ, προωθεί την απίστευτη λύση να αφαιρεθεί ο Ραχόι να συνεχίσει με κυβέρνηση μειοψηφίας.

Το PSOE έχασε ενάμιση εκατομμύριο ψήφους στις εκλογές. Το Ποδέμος κέρδισε τις μεγάλες πόλεις. Οι περιοχές όπου το PSOE κράτησε κάπως τις δυνάμεις του και έτσι παρέμεινε δεύτερο κόμμα είναι στην Ανδαλουσία και άλλα σημεία του αγροτικού νότου. Εκεί έχει τη βάση της η Ντίαθ που βγαίνει ενισχυμένη. Αυτή η πτέρυγα χρησιμοποιεί τον μπαμπούλα της καταλανικής ανεξαρτησίας για να πιέσει τον Σάντσεθ να αφήσει την εξουσία στη Δεξιά -και στη συνέχεια να τον στείλουν τον ίδιο το Σάντσεθ σπίτι του. Η συζήτηση αν το PSOE θα γίνει ΠΑΣΟΚ είναι ανοιχτή εδώ και καιρό στην Ισπανία. Ο φόβος της ΠΑΣΟΚοποίησης αυτές τις μέρες είναι στα μάτια όλων των στελεχών του.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ, ΚΑΛΑΙ, ΛΑΜΠΕΝΤΟΥΖΑ, ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

Ανοίξτε τα σύνορα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αναχώρηση
Σάββατο 23 Γενάρη
Σταθμός ΟΣΕ, 8πμ
κόστος 15€
Δηλώστε συμμετοχή
6936127797, 6974770802

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Αναχώρηση
Σάββατο 23 Γενάρη
Πλατεία Νομαρχίας, 4.30πμ
κόστος 15€
Δηλώστε συμμετοχή
6981065550

ΠΑΤΡΑ

Αναχώρηση
Παρασκευή 22 Γενάρη
Πλατεία Όλγας, 11μμ
κόστος 20€
Δηλώστε συμμετοχή
6970988678

ΧΑΝΙΑ

Αναχώρηση
Πέμπτη 21 Γενάρη
Λιμάνι, 8μμ
κόστος 30€
Δηλώστε συμμετοχή
6948946578

ΡΕΘΥΜΝΟ

Αναχώρηση
Πέμπτη 21 Γενάρη
Σταθμός ΚΤΕΛ, 7μμ
κόστος 30€
Δηλώστε συμμετοχή
6979240756,
6937799627

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Αναχώρηση
Πέμπτη 21 Γενάρη
Λιμάνι, 8μμ
κόστος 30€
Δηλώστε συμμετοχή
6977783666

ΒΟΛΟΣ

Αναχώρηση
Σάββατο 23 Γενάρη
Δημαρχείο, 2πμ
κόστος 20€
Δηλώστε συμμετοχή
6974820870

ΑΘΗΝΑ

Αναχώρηση
Παρασκευή 22 Γενάρη
Σταθμός Λαρίσης, 11μμ
κόστος 25€
Δηλώστε συμμετοχή
210 3232871, 6932828964

ΞΑΝΘΗ

Αναχώρηση
Σάββατο 23 Γενάρη
Εργατικό Κέντρο, 11πμ
κόστος 10€
Δηλώστε συμμετοχή
6987745669

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

**Σάββατο
23 Γενάρη**

Διαδήλωση:

Αλεξανδρούπολη,
Δημαρχείο, 3μμ

Εκδήλωση:

συζήτηση με συμμετοχή
διεθνών αντιπροσωπειών
Δημοτικό Θέατρο
Αλεξανδρούπολης, 6μμ

**Κυριακή
24 Γενάρη**

Πορείες:

σε Φράχτη και Κήπους
του Έβρου, 12μες

Συγκέντρωση

στην Αλεξανδρούπολη,
6μμ -Αναχώρηση